



BIFED

21 | bozcaada
international
festival of
ecological
documentary



13-19
ekim/october

.ONLINE.
www.bifed.org

İÇERİK / CONTENTS

HOŞ GELDİNİZ / WELCOME	3
LALE CAPALOV - SÜRDÜRÜLEBİLİRLİK VE YERLİ HALKLARIN BİLGELİĞİ /	6
SUSTAINABILITY AND WISDOM OF INDIGENOUS PEOPLE	
JÜRİ / JURY	9
ULUSLARARASI YARIŞMA / INTERNATIONAL COMPETITION	19
GAIA ÖĞRENCİ ÖDÜLÜ / GAIA STUDENT AWARD	35
PANORAMA / PANORAMA	43
ÖZEL GÖSTERİM / SPECIAL SCREENING	61
EDA SEVİNİN - EKOLOJİK KRİZ VE YERİNDEN EDİLME / ECOLOGICAL CRISIS AND DISPLACEMENT	64
PANELLER / PANELS	69
ETHEM ÖZGÜVEN - ESİN TIGHE TOHUM TAKAS ŞENLİĞİ / ESİN TIGHE SEED EXCHANGE FESTIVAL	72
ÖDÜL & FESTİVAL ÇANTASI / AWARDS & TOTE BAG	75
GÜNAY YURDAKUL - HAŞİM YUNATÇI / FILM INDEX	76
SPONSORLAR & TEŞEKKÜRLER / SPONSORS & THANKS	78
EKİP / TEAM	80
FİLM İNDEKSİ / FILM INDEX	83

HOŞ GELDİNİZ
WELCOME

HOŞ GELDİNİZ / WELCOME

Bu sene de beraberiz demek isterdim ama dünyanın gidişatı bizi ikinci defa festivali çevrimiçi olarak yapmak zorunda bıraktı. Sağlıklı bir çevrede yaşama hakkını temel bir insan hakkı olarak tanımlayan BIFED'i neden yapıyoruz? BIFED'i, ekoloji hakkındaki fikirleri belgesel film aracılığıyla yaymak; film yapımcıları, kamuoyu ve aktivistleri bir araya getirmek ve yerel ihtiyaçları ilgilendiren önemli konularda izleyicileri tartışmaya dahil etmek amacıyla kurduk. Başından beri cinsiyet eşitliğini ve Küresel Güney'den gelen sesleri temsil etmeyi BIFED'in politikası olarak benimsedik. Bu nedenle iklim krizinin merkezinde yer alan yerli halklar, kadınlar, göç ve mülteciler; film seçimimizde odaklandığımız ve önemine yürekten inandığımız başlıca konular arasında yer alıyor.

Bu yıl da çok farklı coğrafyalardan yükselen seslerin tümü aynı şeyi söylüyor: Evimiz yanıyor. Hep söylediğim gibi, bu güzel gezegeni çocuklarımıza aldığımız gibi bırakmak zorundayız. Bunu da ancak dayanışarak yapabiliriz. Kötülük yalnızca dayanışma karşısında çözülür.

I would like to say that we are together this year, but the state of the world forced us to hold the festival online for the second time. Why are we doing BIFED, which defines the right to live in a healthy environment as a fundamental human right? We created BIFED to spread ideas about ecology through documentary film; to bring filmmakers, the public and activists together; and engage the audience in a discussion on important issues regarding local needs. From the very beginning, we have embraced the representation of gender equality and voices from the Global South as BIFED's policy. For this reason, indigenous peoples, women, migration and refugees, who are at the center of the climate crisis, are among the main issues we focus on in our film selection and whose importance we believe wholeheartedly.

This year, all voices from different geographies say the same thing: Our home is on fire. As I always say, we have to leave this beautiful planet to our children as we found it. We can only do this with solidarity. Evil is resolved only in the face of solidarity.

Hakan Can Yılmaz
BIFED Başkanı
President of BIFED

HOŞ GELDİNİZ / WELCOME

Çok zalim bir dünyada yaşıyoruz.

Zulüm Yemen'deki kalem kalınlığında bilekleri olan çocukların üzerine atılan bombalar ve sokaklarda infaz edilen Afgan kadınlar, çekirge (onu da bulurlarsa) yiyen Madagaskarlı çiftçiler, boyunlarına kadar cıvalı su içinde bir gram altın ayırıştırmaya çalışan Perulu gençler için hükmedenlerin layık gördüğü acı dolu yaşamdan öte, bunların, tüm bunların Kongolu, Iraklı, Türkiyeli, Sudanlıların biraz aptal, biraz geri kalmış, biraz az uygar, kaba ve şiddet eğilimli olduğundan kaynaklanıyormuş gibi sunumu. Haberlerde, belgesellerde ve her yerde. Bu acının kendisinden daha da acı. Beyaz adam tüm günahlarından ellerini yıkıyor ve sorumluluk almıyor.

Bugün hala belgesellerin hayli önemli bir kısmı akü sökme ve ölüm ortalaması yirmi yaş olan Çinli gençleri, tekstil boyayan Bangladeşli çocukları ve o boyanan tekstilleri İstanbul'da izbe, havasız atölyelerde diken küçücük kızları gösterirken bu oryantalist yaklaşımlardan kurtulamıyor. Ve ben bir kere daha rica ediyorum, bir üçüncü dünyalı olarak. Aptal değiliz, suçlu değiliz. Sudanlı bebeler, Süryani genç kızlar, Iraklılar, Kübalılar, Afgan kadınlar suçlu değil. Mağdur.

En başta ABD, Rusya, İngiltere olmak üzere ardından da diğerleri ama bu üçü iki bin kezden fazla ne yapmışlar biliyor musunuz? Elbette biliyorsunuz, "nükleer deneme" yapmışlar. Ne kadar masum bir ad koymuşlar yaptıkları işe değil mi? Deneme. Şimdi biz hala çok ince gözlü ağlarla balık avlayan Senegalli balıkçıları, Avrupa'nın atık çamaşır makinelerinden bakır kablo söken Kongolu gençleri ya da Papua Yeni Gine'de ağaçları kesen gençleri suçlayan ya da şüphe içinde bırakan görseller oluşturuyorsak bu köhne oryantalist anlayıştan kurtulamamış oluruz. Gelişmiş ülkeler yarattıkları acı dolu dünya yetmezmiş gibi acılarımızı da bozuk düzen öyküleştirerek acıyı da sömürüyor. Söylemişim; çok zalim bir dünyada yaşıyoruz. Örneğin, Kabil'de uçağa tutunan gençler öleceklerini bilmeyen aptallar değildi. Onlar dünyaya bir şey söylemeye çalıştılar, başkaları adına hayatlarını feda ederek. Milli takımda oynayacak zekadaydılar.

Peki bir belgeselci bu kokmuş zihniyetten kurtulunca ne oluyor? Mark Achbar ve Jennifer Abbott'un, Katharina Weingartner'in başına gelenler geliyor. Belgeseli yok etmek için olanca güç birleşiyor. Paralar kesiliyor, fonlar geri adım atıyor, televizyon kanalları yayınlama sözlerinden vazgeçiyor. Uzatıp da başınızı ağrıtmayayım. Biz de tam bu istenmeyen, bu aykırı belgeselleri göstermek için bu festivali yapıyoruz. İyi seyirler.

We live in a very cruel World.

The cruelty is beyond the painful life, that the rulers think fit for the bombs dropped on children with wrists as thick as pencils in Yemen, or Afghan women being executed on the streets, or farmers from Madagascar who eat locusts (if they find it too), or Peruvian youth water up to their necks trying to decompose a gram of gold in mercury. The cruelty is indeed to present in the news, in the documentaries and everywhere, as if this happens to them because Congolese, Iraqi, Turkish or Sudanese people were a little stupid, a little backward, a little less civilized, rude, and violent. This is even more cruel than the cruelty itself. The white man washes his hands for all his sins and takes no responsibility.

Today, a significant part of the documentaries show Chinese youth, whose average death rate is twenty years, Bangladeshi children who dye textiles, and little girls who sew those dyed textiles in secluded and stuffy workshops in Istanbul. They cannot escape from these orientalist approaches.

And I beg you once again, as a third world person. We are not stupid, we are not guilty. Sudanese babies, Syriac girls, Iraqis, Cubans, Afghan women are not guilty. But victim.

The developed countries also exploit this pain by narrating a corrupt order, as if the painful world they have created is not enough. I told you, we live in a very cruel World. For example, young people in Kabul who were holding on to a plane were not idiots who did not know they were going to die. They tried to say something to the world, by sacrificing their lives for others. They were smart enough to play for the national team.

So what happens when a documentarian gets rid of this rotten mentality? What happened to Mark Achbar and Jennifer Abbott, Katharina Weingartner is happening. All forces join forces to destroy the documentary. The money is cut, the funds are taking a step back, the television channels are giving up on their promises to broadcast.

I am not going to give you a headache. We are organizing this festival to show these unpleasant-to-watch, contrarian documentaries.

Enjoy the documentaries.

Ethem Özgüven
Festival Koordinatörü
4 **Festival Coordinator**

HOŞ GELDİNİZ / WELCOME

İnsanlığın Kısacık Baharı;

Bana kalırsa son beş yüz yılın en önemli temel değişimlerden biri şudur: Beş yüz yıl önce vahşi bir hayvan gibi avlanarak zorla gemilere bindirilen zincirlenmiş sağlıklı, güçlü, genç Afrikalılar (diğerleri ticari değerleri olmadığı için öldürülüyor veya esir edilmiyordu), bugün bu yolculuğun çok daha tehlikelisine gönüllü olarak çıkıyorlar ve gelişmiş ülkelere girip en vasıfsız işlerde çalışabilmek için yalvarıyorlar.

Toplu iş sözleşmesi denen trajedide işveren grubunun ya da devletin emekçiyle alenen alay ettiğini düşünmeden edemiyorum. Bu sözleşme görüşmelerinde aylık kazançları 5.000 ila 500.000 dolar arasında değişen bir grup, aylığı 100-300 dolar civarı olan diğer grubun aylıklarında yapılacak 30 veya 50 dolarlık bir artışı kabul etmemek için ellerinden geleni yapıyor.

Sanat için de böyledir bu. Bir sanatsal üretim için temelde ideolojik olarak tam karşısında durduğun birinin önünde diz çöküp sponsorluk dileyebilirsin. Çoğunlukla başka bir çare de yoktur. İnsanın insan üzerinde kurduğu bu sömürü düzeni doğayla kurduğu ilişkide de aynıdır. Bu sömürü okyanuslarda, denizlerde, ormanlarda, fabrikalarda, inşaatlarda, tarlalarda gerçekleşir. Bugüne kadar yalnızca balıkçı gemilerinde STK'lar ve güvenlik güçleri tarafından kurtarılan köle işçilerin sayısı beş bin civarındadır. Kalanların sayısını ise bilemiyoruz. Yani özellikle dev gemilerde köle olarak, ücretsiz, şiddet görekerek ve itiraz halinde öldürülüp denize atılma tehlikesiyle yaşayan insan sayısını bilemiyoruz. Bu da balığı nasıl bu fiyatlara yediğimizi açıklayan bir başka trajedi. Köle işçiler, köle olarak çalıştırılan balıkçılar sayesinde. Kölelik tüm alanlarda sürüyor.

İşte tüm bunlar, bu festivali zorlaştıran ama bir o kadar da gerekli kılan ve anlamlandıran gerçekler. Eskiden ülkemizde “çevre” ve “ekoloji” kavramlarını kimse ciddiye almazdı. Özellikle de büyük şirketler. Şu sıralar herkes çevreden bahsediyor. Umarım bu, aldırılmamak gibi bir durumdan yeşil badana (greenwashing) gibi bir duruma geçişin alametleri değildir. Umarım samimidir. Samimi olmak zorunda. İşte biz, yaklaşık on beş kişi, tüm yıl bunun için çalışıyoruz.

Sevgiler,

Humanity's Brief Spring;

In my opinion, one of the most important fundamental changes of the last five hundred years is this: Five hundred years ago, healthy, strong, young Africans on chains who were hunted like wild animals and forcibly put on ships (others were not killed or captured because they had no commercial value) make much more dangerous versions of this journey voluntarily today and beg to enter developed countries and work in the most unskilled jobs. I cannot help but think that the employers' or the state publicly mock the workers in the tragedy called collective labor contract. In these contract negotiations, one group whose monthly earnings range from \$5,000 to \$500,000 is doing their best not to accept a thirty or fifty dollar increase in the salaries of the other group, who earn around one hundred and three hundred dollars a month.

It is the same for art. For an artistic production, you can kneel down and ask for sponsorship in front of someone ideologically stand against. Often there is no other option. This system of exploitation established by humanbeing on humanbeing is the same in their relationship with nature. This exploitation takes place in the oceans, seas, forests, factories, constructions, fields. To date, the number of slave workers rescued by NGOs and security forces on fishing vessels alone is around five thousand. We do not know the number of the rest. In other words, we do not know the number of people living as slaves, unpaid, exposed to violence, and in danger of being killed and thrown into the sea if they were to object; especially on giant ships. This is another tragedy that explains how we eat fish at these prices. Thanks to slave workers, fishermen who were made slaves. Slavery continues in all areas.

These are the facts that make this festival difficult but also necessary and meaningful. In the past, no one took the concepts of “environment” and “ecology” seriously in our country. Especially big companies. These days, everyone is talking about the environment. I hope this is not a sign of going from a state of ignorance to a state of greenwashing. I hope it's sincere. Has to be sincere. That is what we, about fifteen people, work for all year.

Love,

Petra Holzer
Festival Yönetmeni
Director of the Festival

LALE CAPALOV

SÜRDÜRÜLEBİLİRLİK VE YEREL YAŞAMLARIN BİLGELİĞİ / SUSTAINABILITY AND WISDOM OF INDIGENOUS PEOPLE

Gezegelimizdeki yaşamı canlı tutan ekolojik sistemlerin dengesi milyonlarca yılda büyük çabalarla oluştu. Oysa son dönemlerde bir çoğumuz gittikçe artan sıklıkla yangınlar, seller, salgın hastalıklar ve müsilaj gibi doğal yaşamı tehdit eden ve istemeyen afetlere tanık oluyoruz. Tüm bunlar, doğadan kopuk yaşamlarımızla yürütmeye çalışılan insan faaliyetlerinin bir sonucu olarak ortaya çıkıyor olabilir mi? Bu konuda artık bilim insanlarının bir çoğu hemfikir.

Sürdürülebilirlik konusunda bir çok yerden “reçeteler” veriliyor. Kendi yaşamımızın devamı için, reçeteleri sadece okuyup tartışmak içinde bulunduğumuz ekolojik krize çözüm olmayacak. Modern yaşamlarımızda bir yere, bir coğrafyaya, bir iklime ait olmayı unuttuk bir çoğumuz. Son dönem sürdürülebilirlik araştırmaları bu konunun özellikle altını çiziyor ve yöre bazlı ekolojik konuların önemini vurguluyor. Biz de yerli ve yerleşik yaşamların kadim bilgeliklerini ve yaşam tecrübelerini korumak, bu konuya dikkat çekerek kaybolmasına engel olabilmek için sürdürülebilir yaşam konusunda seçtiğimiz filmlerin çoğunu yerli halkların mücadelelerine ayırdık. Umarız insanlık olarak yaşamın yıkıcı değil yapıcı ve yenileyici bir ögesi olmayı öğreniriz.

The balance of ecological systems that keep life alive on our planet has been formed with great effort over millions of years. However, in recent years, many of us have been witnessing undesirable and threatening natural disasters such as fires, floods, epidemics and mucilage with increasing frequency. Could it be that all these are emerging as a result of our modern life styles disconnected from nature? Most scientists now agree on this.

There are many “prescriptions” on sustainability everywhere. Without investigating carefully, just reading and discussing the prescriptions for the continuation of our own lives will not be a solution to the ecological crisis we are in. Many of us have forgotten to belong to a place, a geography, a climate in our modern lives. Recent sustainability studies underscore this issue and emphasize the importance of local-based ecological issues. In order to preserve the ancient wisdom and life experiences of indigenous lives, to prevent their loss by drawing attention to this issue and to learn from them, we have mostly made a selection of the struggles of indigenous peoples. We hope that as humanity, we will learn to be a constructive and regenerative element of life, not a destructive one.



JÜRİ

JURY

JÜRİ / JURY

ULUSLARARASI YARIŞMA JÜRİSİ / INTERNATIONAL COMPETITION JURY



Aslı Odman

Sosyal bilimci ve İstanbul İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Meclisi kurucu gönüllülerinden biri olan Aslı Odman, Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi'nde öğretim görevlisidir. Lisans ve yüksek lisans öğrenimini Viyana'da İktisat ve Siyaset Bilimleri alanlarında tamamladıktan sonra Boğaziçi Üniversitesi'nde doktora yaptı. Yüksek lisans tezinde Meksika ve Türkiye'nin 1930'lardaki iktisadi milliyetçi ulus devletleşmesi süreçlerini, doktora tezinde ise Ford Motor Company'nin Tophane'deki montaj fabrikasından başlayarak küresel üretim ağını inceledi. Yakın tarihli çalışmaları, kar amaçlı üniversite şirketleri (KAÜŞ) ve gemi inşa sanayi, şantiyeler, dizi setleri, madenler, tarım gibi çalışma mekanlarından hareketle çevre, kent, halk ve işçi sağlığına karşı işlenen şirket ve devlet suçlarına odaklanıyor.

Aslı Odman is a social scientist, a lecturer at the Department of Urban and Regional Planning at Mimar Sinan Fine Arts University, and a founding volunteer of Istanbul Health and Safety Labor Watch. She studied economics at the Vienna University of Economics and received her master's degree in political science from Vienna University. Her graduate research looked at the 1930s economic nationalist formation of the nation state in Mexico and Turkey. Her PhD research, conducted at the Atatürk Modern History Institute at Boğaziçi University, considered the global production network of the Ford Motor Company condensed in Istanbul. Her recent research focuses on the university as a profit-oriented corporation and the labor aspects of capitalist work organization with regard to ship building, mining, construction, agriculture, and the film industries. As part of her action-oriented research, she participates in grassroots struggles responding to corporate crimes and state abuses against the right to the city, the environment, and public health. She also works on experimental social maps of the socio-spatial inequality of the COVID-19 pandemic.

JÜRİ / JURY

ULUSLARARASI YARIŞMA JÜRİSİ / INTERNATIONAL COMPETITION JURY



Nazmı Ulutak

Eskişehir doğumlu. Lisans öğrenimini 1981 yılında E.İ.T.İ.A. İletişim Bilimleri Fakültesi Sinema ve Televizyon Bölümü'nde tamamladı. ABD'de Temple Üniversitesi'nde sanatta yeterlilik (MFA) derecesini aldı. Doktorasını 1988 yılında Anadolu Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü'nde tamamladı. Belgesel Sinema üzerinde çalışmalar yaptı. Halen Anadolu Üniversitesi İletişim Bilimleri Fakültesi'nde Belgesel Sinema dersleri vermekte.

He was born in Eskişehir. He completed his undergraduate education at E.İ.T.İ.A. where he graduated from the Faculty of Communication Sciences, Department of Cinema and Television. He received his proficiency in the arts (MFA) degree from Temple University in the USA. She completed her PhD in 1988 at Anadolu University, Institute of Social Sciences. He worked on Documentary Cinema. He still teaches Documentary Cinema at Anadolu University Faculty of Communication Sciences.

JÜRİ / JURY

ULUSLARARASI YARIŞMA JÜRİSİ / INTERNATIONAL COMPETITION JURY



Mücella Yapıcı

Yüksek Mühendis Mimar ve Kent Plancısı olan Ayşe Mücella Yapıcı, gönüllü olarak başladığı Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği (TMMOB) çalışmalarını 2005 yılından itibaren profesyonel olarak Çevre Etki ve Değerlendirme Danışma Kurulu Sekreteri olarak sürdürmektedir. Kent ve çevre mücadelesi içerisinde aktif olarak yer alırken feminist ekoloji alanı ile de ilgilenmektedir. Taksim ve Haydarpaşa dayanışmalarının katılımcısı, KADAV Depremzede Kadınlarla Dayanışma Vakfı'nın da kurucu üyesidir. TMMOB'nin yürütme kurulu üyesi olan Yapıcı, kuruluşun bünyesindeki Kent Çevre, Planlama, Afet ve Kadın komisyonlarında yer almakta; TMMOB İstanbul Kanallı Bilim Kurulu'nun da yürütücülüğünü yapmaktadır.

Ayşe Mücella Yapıcı, a Master Engineer, Architect and Urban Planner, began working with Union of Chambers of Turkish Engineers and Architects (TMMOB) as a volunteer and is the Secretary of the Environmental Impact and Evaluation Advisory Board since 2005. While She is actively involved in the struggle for the city and the environment, she is also interested in the field of feminist ecology. Participant of Taksim and Haydarpaşa solidarity, she is also a founding member of KADAV Foundation for Solidarity with Women Earthquake Victims. Yapıcı, who is a member of the executive board of TMMOB, takes part in the City Environment, Planning, Disaster and Women commissions within the organization; she is also the Executive Director of TMMOB Science Committee for İstanbul Canal.

JÜRİ / JURY

ULUSLARARASI YARIŞMA JÜRİSİ / INTERNATIONAL COMPETITION JURY



Márcia Gomes de Oliveira

Uranyum Film Festivali Kurucusu ve Direktörü. 1970 yılında Rio de Janeiro'da doğdu; sosyal bilimci, belgesel yapımcısı ve sosyoloji profesörü. Federal Rio de Janeiro Üniversitesi'nde (UFRJ) Sosyal Bilimler bölümünden Çevre Planlama uzmanlığı ile mezun oldu. Ayrıca Universidade Federal Fluminense (UFF) Hukuk ve Sosyal Bilimler alanında yüksek lisans derecesine sahiptir. Tezi, Rio de Janeiro'nun hayatta kalan tek yerli halkı olan Guarani Mbyá hakkındaydı. 2010 yılında Alman gazeteci Norbert G. Suchanek ile birlikte Uluslararası Uranyum Film Festivali'ni kurdu.

Uranium Film Festival Founder & Executive Director. Born in 1970 in Rio de Janeiro, is social scientist, documentary filmmaker and professor of sociology. Graduated in Social Sciences at the Federal University of Rio de Janeiro (UFRJ), with a specialization in Environmental Planning. She also holds a Master's Degree in Legal and Social Sciences of the Universidade Federal Fluminense (UFF). Her dissertation was about the Guarani Mbyá, the only surviving indigenous people of Rio de Janeiro. In 2010, together with German journalist Norbert G. Suchanek she founded the International Uranium Film Festival.

JÜRİ / JURY

ULUSLARARASI YARIŞMA JÜRİSİ / INTERNATIONAL COMPETITION JURY



Andrijana Stojkovic

Andrijana Stojković, Belgrad'daki Drama Sanatları Fakültesi'nde Film ve TV Yönetmenliği alanında yüksek lisans derecesine sahiptir. Drama ve Görsel-İşitsel Sanatlarda Doktora Sanat Çalışmaları Bölümü'nün doktora adayıdır.

Andrijana hem belgesel hem de kurmaca film yönetmenliği yapmaktadır. Filmleri IDFA, HotDocs, Rotterdam FF, Krakow FF, FidMarseille, Raindance FF, Sofia IFF, Havana IFF gibi festivallerde gösterildi ve ödüller aldı.

ALL INCLUSIVE FILMS film yapım şirketinin kurucusu ve Görsel-İşitsel Kültür Eğitimi Derneği FILMKULTURA'nın kurucularından biridir.

Belgrad Drama Sanatları Fakültesi'nde Doçent olarak "Belgesel Film Yapımı" ve "Yönetmenliğin Çağdaş İfadesi" derslerini vermektedir.

Andrijana Stojković holds an MA in Film and TV Directing at the Faculty of Dramatic Arts in Belgrade. She's a PhD candidate at Doctoral Art Studies in Drama and Audiovisual Arts.

Andrijana directs both documentary and fiction films. Her films were screened and awarded at festivals like IDFA, HotDocs, Rotterdam FF, Krakow FF, FidMarseille, Raindance FF, Sofia IFF, Havana IFF, etc.

She is founder of the film production company ALL INCLUSIVE FILMS and one of the founders of Association for Education in Audiovisual Culture FILMKULTURA.

As an Associate Professor at the Faculty of Dramatic Arts in Belgrade she teaches "Documentary Filmmaking" and "Contemporary Expression of Directing".

JÜRİ / JURY

ULUSLARARASI YARIŞMA JÜRİSİ / INTERNATIONAL COMPETITION JURY



Juliana Paniagua

FESTIVER - Barichara Green Film Festivali'nde kurucu ortak, genel yapımcı, marka ve proje yöneticisi. Kolombiyalı, çevirmen, kültürel deneyim tasarımcısı ve moda tasarımcısı.

Co-founder, general producer, brand and project manager at FESTIVER - Barichara Green Film Festival, Colombian, translator, cultural experience designer and fashion designer.

JÜRİ / JURY

GAIA ÖĞRENCİ ÖDÜLÜ JÜRİSİ / GAIA STUDENT AWARD JURY



Elif Demoğlu

1980, İstanbul doğumlu Elif Kurtoğlu Demoğlu, 2003 yılında Marmara Üniversitesi İletişim Fakültesi'nde lisans eğitimini tamamladı. Aynı üniversitede, "Sinemada Gerçeklik ve Sahte-Belgesel" başlıklı tezi ile 2013 yılında doktor unvanını aldı. Öğrenciliği boyunca çeşitli kısa film ve belgesel filmlerde görev aldı, çeşitli haber kanalında çalıştı. 32. Gün Programı'nda yönetmen yardımcılığı yaptı. Suha Arın ile MTV Film A.Ş.'de çalıştı. Doktora eğitimi sırasında Hamburg HFBK Güzel Sanatlar Akademisi'nde misafir öğrenci oldu, Wim Wenders'in derslerine katıldı. Almanya'da çektiği kısa sahte-belgesel filmi "Son Amazon" ulusal ve uluslararası film festivallerinde gösterildi, ödül aldı. Düş ile Gerçek Arasında Sahte-Belgesel başlıklı bir kitabı bulunuyor. Halen Marmara Üniversitesi İletişim Fakültesi Sinema Anabilim Dalı'nda Doktor Öğretim Üyesi olarak görev yapıyor, Belgesel Sinema dersleri veriyor.

She was born in 1980 in İstanbul. She completed her undergraduate degree at Marmara University Faculty of Communications in 2003. She received her doctorate degree at the same university in 2013 with her thesis titled "Reality in Cinema and Mock-Documentary". While studying she took part in various short films and documentaries, and worked in various tv news programmes. She worked as an assistant director in the 32nd Day TV program. She worked with Suha Arın at MTV Film. As a visiting student she studied at HFBK Hamburg, there she followed Wim Wenders's courses. She shot a short mock-documentary film called "The Last Amazon in Hamburg". The film screened at various national and international film festivals. She is still working as an Assistant Prof. in Marmara University Faculty of Communications Department of Cinema. She teaches Documentary Cinema.

JÜRİ / JURY

GAIA ÖĞRENCİ ÖDÜLÜ JÜRİSİ / GAIA STUDENT AWARD JURY



Benjamin Huguet

Haber fotoğrafçısı olarak başladığı kariyerinden sonra, Benjamin Huguet, Birleşik Krallık Ulusal Film ve Televizyon Okulu'nda Belgesel Yönetmenliği alanında yüksek lisans yapmak için 2013 Louis Malle Bursu ile ödüllendirildi. 2016 yılında, orta uzunlukta filmi *The Archipelago* ile Sheffield Uluslararası Belgesel Festivali, Uluslararası Belgesel Birliği Ödülleri ve Clermont Ferrand Belgesel Film Festivali'nde Jüri Ödülü de dahil olmak üzere dünya çapında bir dizi festival ve etkinlikte ödül ve beğeni topladı. Kısa süre önce Redford Center'dan aldığı burs ile şu anda ilk uzun metraj filmi olan *The Sovereigns*'i geliştirmekte.

After a first career as a news photographer, Benjamin Huguet was awarded the 2013 Louis Malle Scholarship to pursue a Masters degree in Documentary directing at the National Film and Television School, United Kingdom. In 2016, his medium-length film, *The Archipelago*, received prizes and recognition at a number of festivals and events around the world, including Sheffield Doc/Fest, the International Documentary Association Awards and the Jury Prize at the Clermont Ferrand Documentary Film Festival. He recently received a fellowship from the Redford Center, with which he is currently developing his first feature film : "The Sovereigns".

JÜRİ / JURY

GAIA ÖĞRENCİ ÖDÜLÜ JÜRİSİ / GAIA STUDENT AWARD JURY



Sam Plakun

Sam, 2016 sonbaharından beri DCEFF'de (Ulusun Başkentinde Çevre Film Festivali) çalışmaktadır. Program Yöneticisi olarak, film teslimi ve değerlendirme sürecini denetlemekten sorumludur. Sam, Festival film yapımcıları ve ortakları için irtibat kuracak kişi ve diğer tüm departmanlar için seçilen filmler ve film yapımcılarının katılımı hakkındaki bilgi kaynağıdır.

Sam, Claremont Konsorsiyumu'nun bir üyesi olan Pitzer College'dan, Sosyal Adalet için Medya Sanatları Bölümü'nden mezun oldu. Sam'in Pitzer'deki çalışmaları toplum temelli hizmet öğrenimine odaklandı ve Kaliforniya'daki Topluluk Mahkumu Anne Programı'ndaki (CPMP) kadınlarla altı haftalık bir atölye çalışması sırasında oluşturulan ortak bir sergi ve sanat ve yaratıcı yazı kitapçığı olan "Görünmez Bedenler" ile doruğa ulaştı. Pitzer'den ayrıldıktan sonra Sam, New York'ta sosyal konulu belgeseller için Serbest Yardımcı Yapımcı olarak çalıştı; *Young Lakota*, *Care* ve *Bill Nye: Science Guy* gibi filmlerde görev aldı.

Sam has been with DCEFF (The Environmental Film Festival in the Nation's Capital) since the fall of 2016. As the Program Manager, she is responsible for overseeing the film submission and review process. Sam is the main point of contact for Festival filmmakers and partners and the source of information for all other departments on selected films and filmmaker attendance.

Sam earned a degree in Media Arts for Social Justice from Pitzer College, a member of the Claremont Consortium. At Pitzer, Sam's work focused on community-based service learning, culminating in *Invisible Bodies*, a collaborative exhibition and booklet of art and creative writing created during a six-week workshop with women in the Community Prisoner Mother Program (CPMP) in California. After leaving Pitzer, Sam worked in New York City as a freelance Associate Producer for social-issue documentaries, working on such films as *Young Lakota*, *Care*, and *Bill Nye: Science Guy*.

**ULUSLARARASI
YARIŞMA
INTERNATIONAL
COMPETITION**

WHAT HAPPENED TO THE BEES? / ARILARA NE OLDU?

Adriana Otero, Robin Canul

México / Meksika

67', 2019



Kurgu / Editing Jairo Mukul
Görüntü / Camera Maricarmen Sordo
Müzik / Music Alberto Palomo
Ses / Sound Alberto Palomo
Yapımcı / Production Adriana Otero

Sinopsis

Meksika'nın Campeche eyaletinde milyonlarca arının bir anda ölmesinin ardından, Mayalı arıcılık toplulukları ve onların seçtiği temsilciler bu durumun nedenini bulmak, yetkililerle ve uluslararası bir şirket olup o topraklarda transgenik soya yetiştirerek orada yaşayanların varlığını tehlikeye atan Monsanto ile yüzleşmek için organize olma kararı verdiler.

Yönetmen

Adriana Otero: Görsel Sanatlar Üretimi ve Öğretimi bölümünde yüksek lisans yapmış bir film yapımcısıdır. Kısa filmleri arasında "The Value of the Land" (2014), "Snake's Mouth" (2020) gibi yapımlar yer almaktadır. 2021 yılında Meksika'da yapımını ve ortak yönetmenliğini üstlendiği ilk filmi "Arılara Ne Oldu?" (2019) ilk gösterimini yaptı. Şu anda ise yapım ve dağıtım şirketi ABEJAS CINE'yi yönetmektedir.

Robin Canul: Gazeteci ve profesyonel fotoğrafçı olan Canul, çeşitli Meksika ulusal ve yurtdışı yayın organı ile iş birliği gerçekleştirmiştir. Şu anda kültürel, sosyal, çevresel ve sanatsal sorunlara eğilen bir yapım şirketi olan Áurea Audiovisual'i yönetmektedir. "Arılara Ne Oldu?" (2019) belgeselinin ortak yönetmenliğini ve fotoğrafçılığını yapmıştır.

Synopsis

After millions of bees suddenly died in the state of Campeche, Mexico, the Mayan beekeeping communities and their representatives decided to organize to find the cause and confront the authorities and the transnational company Monsanto, who have put their subsistence in danger by the sowing transgenic soy in their territory.

Director

Adriana Otero: She is a filmmaker who received her master's degree in Production and Teaching of Visual Arts. "The Value of the Land" (2014) and "Snake's Mouth" (2020) are some of her shorts. In 2021, she premiered in theaters in Mexico her debut film entitled "What happened to the bees?" (2019) that she produced and co-directed. She is currently the director of the production and distribution company ABEJAS CINE.

Robin Canul: Journalist and professional photographer, he has collaborated with various national media in Mexico and other countries. He currently directs Áurea Audiovisual, a production company dedicated to social, environmental, art and cultural issues. He is also co-director and photographer of the documentary "What Happened to the Bees?" (2019).

THE SHAMANS' NIGHTMARE / ŞAMANLARIN KABUSU

Natalie Halla

Austria / Avusturya

72', 2021



Kurgu / Editing Natalie Halla
Görüntü / Camera Natalie Halla
Müzik / Music Michael Andreas Haeringer
Ses / Sound Martin Rohrmoser
Yapımcı / Production Natalie Halla

Sinopsis

Yerli halktan dört kişiye ve onların şamanlarına yönelik bu kişisel sinema yolculuğu, beklenmedik bir şekilde, fiziksel ve kültürel geleceğinin varlığı iklim değişikliği tarafından tehdit edilen bu eşsiz göçebe kültürlerin hayatta kalma mücadelesinin heyecan verici tanıklığına dönüşüyor. Yönetmen Natalie Halla bu insanların sesi olmak ve onların kaderini gözler önüne serebilmek için dünyanın en ekstrem yerlerine gitti ve Ekvador'daki Waorani yerlileriyle, Malezya'nın deniz göçebeleriyle, Namibya'daki Himbalarla ve Moğolistan'ın ren geyiği göçebeleriyle vakit geçirdi.

Yönetmen

Natalie Halla, 18 Kasım 1975'te Avusturya'nın Linz kentinde iki Avusturyalı tanınmış ressamın torunu olarak dünyaya geldi. 16 yaşında Moskova'da bir Rus ailenin yanında bir yıl boyunca kaldığı sırada Sovyetler Birliği'nin çöküşüne tanık oldu. Karl Franzens Graz Üniversitesi'nde Hukuk ve Rusya-İspanyolca Çeviri öğrenimi gördü, ERASMUS programıyla okulun bir dönemini İspanya'nın Valladolid şehrinde geçirdi. Jerusalem Üniversitesi'nde "İsrail'de Din Özgürlüğü Örneği Üzerinde İnsan Haklarının Uygulanması" üzerine yazdığı hukuk teziyle üstün başarı ödüllü aldı. 22 yaşında Peru'daki Birleşmiş Milletler Uyuşturucu Kontrol Programı'nda stajyer oldu. Birkaç yıl süren ileri çalışmalar ve Fransa ve İspanya'da çalışmasının ardından, belgesel film yönetmenliği ve yapımcılığı üzerinde yoğunlaştı. 2010 yılından bu yana ağırlıklı olarak insani ve sosyal konular üzerine çekilmiş ödüllü uzun metraj belgesellerin yapımcısı, senaristi ve yönetmeni olarak çalışmakta.

Synopsis

A very personal cinematic journey to four indigenous peoples and their shamans unexpectedly turns into an exciting testimony to the struggle for survival of these unique nomad cultures, whose physical and cultural future is existentially threatened by climate change. To give these people a voice and tell about their destiny, the director Natalie Halla has travelled to the most extreme places of the world and spent time with the Waorani Indians in Ecuador, the sea nomads in Malaysia, the Himba in Namibia and the reindeer nomads in Mongolia.

Director

Natalie Halla was born on November 18th 1975 in Linz (Austria) as the granddaughter of two well known Austrian painters. At the age of 16 she spent one year with a Russian host family in Moscow witnessing the collapse of the Soviet Union. She studied law and translation (Russian, Spanish) at Karl-Franzens University of Graz, spent one semester with the ERASMUS program in Valladolid (Spain) and wrote her thesis in law at the Jerusalem University on "Implementation of Human Rights on the Example of Freedom of Religion in Israel", for which she got an award for excellency. At the age of 22 she became an intern of the United Nations Drug Control Program in Peru. After several years of further studies and working in France and Spain, she concentrated on documentary film direction and production. Since 2010 she has worked as producer, script writer and director of several award winning feature length documentaries, mainly humanitarian and social issues.

TREES DIE STANDING TALL / AĞAÇLAR AYAKTA ÖLÜR

Ronan Kerneur, Fany Fulchiron

Mexico, France / Meksika, Fransa

62', 2021

Kurgu / Editing Ronan Kerneur

Görüntü / Camera Ronan Kerneur

Müzik / Music Francisco Hernández

Ses / Sound Fany Fulchiron

Yapımcı / Production Tropos Films

Sinopsis

Meksika'daki Cherán şehri, ormanlarını yağmalamaya ve sakinlerini dehşete düşürmeye gelen odun tacirleri tarafından tehdit ediliyor. Köylüler ortadan kayboluyor, kutsal ağaçlar kesiliyor ve devlet sessiz kalıyor. Küçük bir kadın grubu tarafından yönetilen Cherán, bir isyan başlatmaya karar veriyor. Ve bu mücadele onları atalarının Purepecha geleneklerine geri götürüyor.

Yönetmen

Meksikalı yönetmen ve sosyal bilimler öğretmeni Ronan Kerneur, Latin Amerika'nın alternatif siyasi yöntemlerine göz atıyor. Venezuela'da çektiği ilk belgeseli *The Cecosesola Experience*'tan (2014) sonra, Meksika'daki Purepecha topluluğundan bir grup kadının ayaklanması hakkında olan yeni uzun metraj belgeseli *Ağaçlar Ayakta Ölüyor*'ü (2021) sunuyor.

Latin Amerika dilleri ve kültürleri konusunda tutkulu olan Fany Fulchiron, audiovisual endüstri üzerine profesyonel kariyerine devam etmek için Meksika'ya taşındı. Michoacán'daki bir Purepecha köyünde kadınların direnişini anlatan ilk belgesel filmi *Ağaçlar Ayakta Ölüyor*'ü (2021) daha yeni yönetti.

Synopsis

In Mexico, the city of Cherán is threatened by wood traffickers who come to loot its forests and terrorize its inhabitants. Villagers disappear, sacred trees are knocked down, and the State remains silent. Cherán, led by a small group of women, decides to start a rebellion. This fight leads them back to their ancestral Purepecha traditions.

Director

Mexico-based director and social science teacher, Ronan Kerneur looks at alternative political models in Latin America. After a first documentary in Venezuela, *The Cecosesola Experience* (2014), he presents his new feature documentary *Los Arboles Mueren de Pie* (2021), about the uprising of a group of women from a Purepecha community in Mexico.

Passionate about Latin American languages and cultures, Fany Fulchiron moved to Mexico to pursue her professional career in the audiovisual industry. She has just co-directed her first documentary film *Los Arboles Mueren de Pie* (2021), a story of women's resistance in a Purepecha village in Michoacán.

DOUCE FRANCE (SWEET FRANCE) / TATLI FRANSA

Geoffrey Couanon
France / Fransa
96', 2020



Kurgu / Editing Antoine Challeil
Görüntü / Camera Léo Roussel
Ses / Sound Pierre Bezard
Yapımcı / Production Denis Carot, Ulysse Payet

Sinopsis

Amina, Sami ve Jennyfer Fars banliyölerinin lise öğrencisidirler. Bir dersleri sayesinde, evlerinin yakınındaki tarım arazilerinin kentleşmesini içeren devasa bir eğlence parkı projesi hakkında beklenmedik bir araştırmaya girişirler. Ancak daha 17 yaşındayken yaşadığın yer için başkaldırma gücüne sahip olabilir misin?

Komik ve gözü pek olan bu gençler bizi şehrin sakinleri, müteahhitler, çiftçiler ve hatta Ulusal Meclis'in seçilmiş üyeleriyle tanışmaya götürüyor. Önyargılarımıza meydan okuyan ve toprakla olan bağımızı canlandıran keyifli bir arayış!

Yönetmen

Yazar ve yönetmen Geoffrey Couanon, çocukluğunu ve ilk gençliğini Antiller Martinique'de geçirdi. Fransa ve İngiltere'de İletişim Bölümü'nde okudu ve Paris'te France Inter kanalında radyo programı asistanıydı. Daha sonra Belçika'da film yapım öğrenimi gördü. Okullarda, gençlerin çevreye uyum sağlama ve gelecekteki çalışmalarının anlamını araştırmak için kullanılan pedagojik bir araç haline gelen "On vous écoute travailler" adlı radyo belgeselini yaptı. Belgesel RTBF'de (Belçika Ulusal Radyo Televizyon Kanalı) yayınlandı ve Fransa Brest'in Longueur d'Ondes Festivali'ne seçildi. Fransız-Alman televizyon kanalı Arte'nin ortak yapımcılığını üstlendiği ve Uluslararası Clermont-Ferrand Festivali'ne seçilen orta metraj "Nieuwpoort en Juin" filminin yönetmenliği yaptı.

Synopsis

Amina, Sami and Jennyfer are high school students in the Parisian suburbs. With their class, they embark on an unexpected investigation into a gigantic leisure park project that involves the urbanisation of farmland near their home. But do you have the power to act on your territory when you are 17 years old? Funny and intrepid, these young citizens take us to meet local residents, property developers, farmers and even elected members of the National Assembly. A delightful quest that challenges preconceived ideas and revives our connection to the land!

Director

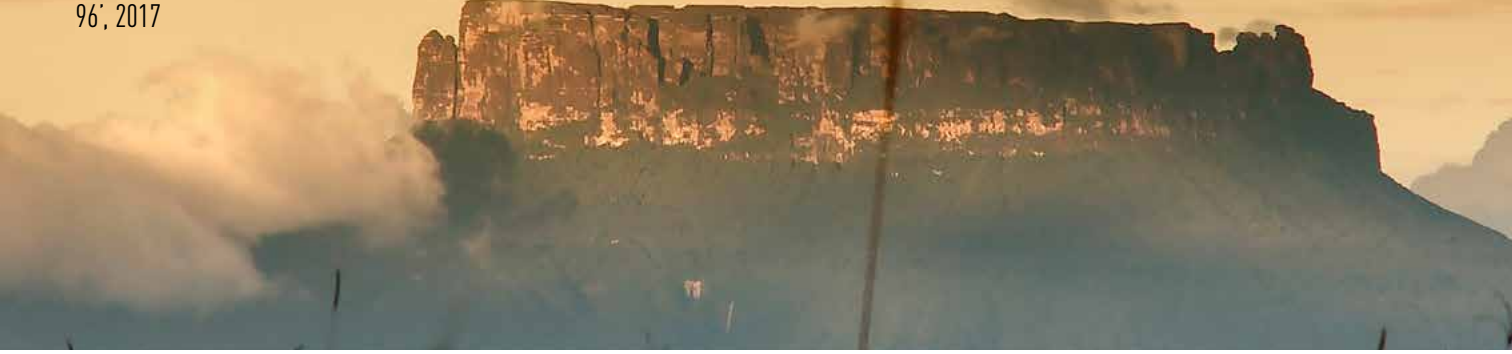
Geoffrey Couanon, author, director, spent his childhood and adolescence in the Antilles, in Martinique. He studied communication in France and in England, was an assistant for radio programmes on France Inter in Paris, and then studied filmmaking in Belgium. He made the radio documentary "On vous écoute travailler", which became a pedagogical tool used in schools to question teenagers about their orientation and the meaning of their future work. This documentary was broadcast on RTBF (Belgian national radio) and selected at the Festival Longueur d'Ondes in Brest, France. He directed the medium-length film "Nieuwpoort en Juin", co-produced by the Franco-German television channel Arte and selected at the International Festival of Clermont-Ferrand.

KUEKA: WHEN THE STONES SPEAK / KUEKA: TAŞLAR KONUŞTUĞUNDA

Francisco Denis

Venezuela, Bolivia / Venezuela, Bolivya

96', 2017



Kurgu / Editing Zygmunt Cedinsky

Görüntü / Camera Tony Valera, Julio César Castro

Müzik / Music Andres Levell

Ses / Sound Amaury Cedeño, Miguel Arias Talavera

Yapımcı / Production Rio Teatro Caribe Foundation

Sinopsis

1998 yılında, Bolívar eyaletinin hidroelektrik santrallerinden Brezilya sınırına kadar uzanan bir elektrik hattının kurulmasına karşı bir mücadelenin ortasında, Alman sanatçı Wolfgang von Schwarzenfeld, Santa Cruz de Mapaurí (Bolívar Eyaleti) topluluğunun yakınında, Berlin'de Tiergarten parkındaki Global taş projesinde sergilenmek üzere 30 tonluk bir jasper taşı kaldırır. Kueka taşı, kutsal mitolojinin ve Pemon kültürünün kuruluş efsanelerinin bir parçasıdır. Bu taş Pemon topluluğunun izni olmadan sergilenmek üzere yerinden alınmıştır. 19 yılı aşkın diplomatik sürecin, müzakerelerin, tartışmaların, toplantıların ardından Pemon halkı hala taşın geri getirilmesi için mücadele ediyor. Keuka, Taşlar Konuştuğunda bürokratik süreçlerin değişik yüzünü, farklı karakterlerin mücadelelerini, tanışmalarını, buluşmalarını ve hatta insanların aidiyet hisleriyle dalga geçmelerini gösteren bir belgesel.

Yönetmen

Francisco Denis, 20'den fazla ulusal ve uluslararası tanınmış eseri olan bir tiyatro yönetmeni ve aktördür. Sony ve Netflix dizilerinde ve ulusal yapımlarda aktörlük yapmaktadır.

Uluslararası ödüller alan *Blodimery* (2016) isimli bir kısa filmi ve *Kueka: Taşlar Konuştuğunda* (2017) isimli bir belgesel filmi vardır.

Synopsis

In the year 1998, in the midst of a struggle against the installation of a power line that runs from the hydroelectric plants of Bolívar state to the border with Brazil, the German artist Wolfgang von Schwarzenfeld, near the community Santa Cruz de Mapaurí (Bolívar State), removes a stone jasper 30 tons to be exhibited in Berlin at the Global stone project at the Tiergarten park. The Kueka stone is a rock that is part of the sacred mythology and legends of the founding of the Pemon culture. This stone was extracted without the consent of the Pemon community to be displayed. More than 19 years of diplomatic processes, negotiations, discussions, meetings, the Pemon people still struggle for their return. Kueka When the stones speak is a documentary that shows the different faces of bureaucratic processes, different characters fighting, meet, meet and even mock the feelings of belonging to a people. It is a film proposal of repetitive cycles of the poles of politics.

Director

Francisco Denis, Theater director and actor with more than 20 national and internationally recognized works. Actor Film in Series of Sony and Netflix and national productions.

Filmmaking: Cortomotraje: *Blodimery* (2016) currently awarded international prizes, and Feature Documentary: *Kueka When the Stones Speak* (2017).

HAENYEO: WISDOM OF THE SEA / HAENYEO: DENİZİN BİLGELİĞİ

Lygia Barbosa

Brazil, South Korea / Brezilya, Güney Kore

64', 2018



Kurgu / Editing Filipe Pontes, Karina Vilela and Paulo Gambale (Maká)
Görüntü / Camera Chea Wan Yun
Müzik / Music Kyungso Park
Ses / Sound Input artesonora
Yapımcı / Production Chea Wan Yun, Lygia Barbosa, Alessandra Côrte, Tru3Lab

Sinopsis

Ödüllü Brezilyalı fotoğrafçı Luciano Candisani, hayatını denizden kazanan kadınların hikayesiyle ilgili yeni bir maceraya atılır. Bu kahramanların günlük işlerinin hikayesini resmetmek için dünyayı boydan boya aşacak ve modern zamanın hayatı gerekliliği olan 'sürdürülebilirlik' kavramına farkındalık kazandıracaktır. Candisani, Güney Kore'de deniz kadınları olan Haenyeos ile tanıştığı Jeju adasına gider. Bu cesur kadınlar asırlık bir geleneği sürdürmektedir: Denize dalarak deniz ürünlerini toplamaktadırlar. Bu şekilde çevreye hiçbir zarar vermeden, ailelerinin geçimine yardım edip çocuklarını büyütecek parayı kazanırlar. Candisani, geçkin yaşlarına rağmen 5 saate kadar denizde kalan Haenyeolarla birlikte dalıp bu ağır fiziksel görev ile yüzleşir.

Jeju'da yerel kültürü tanıır ve ayrıca bu geleneksel topluluğun kaybolma riskiyle karşı karşıya kalmış olan meşgalesini keşfeder: Yeni nesillerin şu anda UNESCO Somut Olmayan Kültürel Miras olarak tanınmalarının sebebi olan annelerinin mesleğini takip etmesi pek olası değildir ve Haenyeolar bu yüzden er ya da geç yok olma tehlikesiyle karşı karşıyadır. Bu keşif gezisinde, Candisani benzersiz bir yaratıcı motivasyonun arkasından gidiyor ve kendi objektifinden bu şaşırtıcı, kültürel koruma ve çevresel sorumluluk hikayesini ortaya çıkarmaya çalışıyor.

Yönetmen

Lygia Barbosa, *Chasing Che*, *Motorcycle Journey*, *Across the Amazon*, *Secret Brazil* (NatGeo) ve *Zapping Zone* (Disney Channel) gibi televizyon dizisi ve belgesellerin yapımcılığını ve yönetmenliğini yapan Brezilyalı bir belgesel yönetmenidir. Lygia, aynı zamanda Netflix'in ilk Brezilyalı orijinal belgeseli *Laerte-se*'nin baş yapımcısı ve yönetmenidir. 2018'de, *Haenyeo - Denizin Bilgeliği* (NatGeo/TV Kültür) belgeselini KOCCA'nın sponsorluğunda çekti ve yönetti. Son filmi *Korean Flavours*, Lygia'nın 2014'ten beri geliştirdiği bir Güney Kore ortak yapıımıydı. Şimdilerde, 6 ülkede çekilen uzun metraj belgesel *OCEAN* ve Brezilya kıyılarından çekilen *Mar Brasil* TV dizisini çekmektedir.

Synopsis

The award winner Brazilian photographer Luciano Candisani embarks in a new journey, interested by the story of a group of women who take their living from the sea. He will cross the world to portrait the story of the daily work of these heroines and bring awareness to a vital necessity of modern times: sustainability. Candisani leaves to an island in South Korea called Jeju, where he meets the Haenyeos, the women from the sea. These brave women follow a century tradition: they dive in the sea in order to harvest marine goods. This is how they make money to raise their children and support their families, without causing any damage to the environment. Candisani dives with them and face this arduous physical task, once the Haenyeos, despite their advanced ages, spend up to five hours in the sea. In Jeju, he also gets to know the local culture and discovers curiosities about a very traditional community that is in risky to disappear: the new generations aren't likely to follow their mother's profession and the Haenyeos may be extinguished sooner or later, the reason why they are now recognized as UNESCO Intangible Cultural Heritage. In this expedition, Candisani searches for an unique creative motivation and seeks to reveal through his lenses this amazing story of cultural preservation and environmental responsibility.

Director

Lygia Barbosa is a Brazilian documentary director and has been producing and directing TV series and documentaries, such as *Chasing Che*, *Motorcycle Journey*, *Across the Amazon*, *Secret Brazil* (NatGeo) and *Zapping Zone* (Disney Channel). Lygia was also executive producer and director of the first Brazilian original documentary for Netflix, *Laerte-se*. In 2018, directed and produced *Haenyeo - Wisdom of the Sea* (NatGeo/TV Cultura), sponsored by KOCCA. Her last movie, *Korean Flavours*, was a South Korean co-production, a partnership Lygia has developed since 2014. Currently, she is dedicated to the feature documentary *OCEAN*, shot in 6 countries, and to the TV series *Mar Brasil*, filmed along the Brazilian coast.

TO CALM THE PIG INSIDE / İÇTEKİ DOMUZU YATIŞTIRMAK

Joanna Vasquez Arong

Philippines / Filipinler

18', 2020



Kurgu / Editing Lawrence S. Ang

Görüntü / Camera Veejay Villafranca, Christian Linaban, Piyavit Thongsa-ard, James Reynolds, Mark Thomas

Müzik / Music Evgueni Galperine

Ses / Sound Akritchalerm Kalayanamitr

Yapımcı / Production Joanna Vasquez Arong

Sinopsis

İçteki Domuzu Yatıştırmak, bir tayfunun bir sahil kentinde bıraktığı etkiler üzerine düşünceleri aktarıyor. Mitler insanların yıkım ve travmalarla nasıl başa çıktıkları hayata geçirmek için Pekin'de film çekmeye başladı. 2007'de Pekin'de geçmişlerinden kurtulmak isteyen yabancıların samimi hikayelerini anlatan ilk uzun metraj belgeseli *Neo-Lounge*'in ilk gösterimini gerçekleştirdi. Belgesel, iki en iyi belgesel ödülü dahil dört ödül kazandı. İkinci filmi "The Old Fool Who Moved the Mountains" da biri en iyi belgesel ödülü olmak üzere iki ödül aldı. Üçüncü filmi "Sunday School from Zambia", Uluslararası Rotterdam Film Festivali tarafından Forget Africa serisine seçildi. Son kısa filmi "İçteki Domuzu Yatıştırmak" biri Slamdance Film Festivali Jüri Büyük Ödülü olmak üzere dokuz ödül kazandı. Film 2021 Uluslararası Belgesel Birliği Ödülleri'nde En İyi Kısa Film için on adaydan biriydi.

Yönetmen

Filipinler'de doğan Joanna, Boston, Londra, Paris, Bangkok, Singapur ve Manila gibi farklı şehirlerde yaşarken, uluslararası ilişkiler, çevre ve finans alanlarda çalışarak bohem bir yaşam sürdü. Joanna, hikaye anlatıcılığı ve sinema sevgisini hayata geçirmek için Pekin'de film çekmeye başladı. 2007'de Pekin'de geçmişlerinden kurtulmak isteyen yabancıların samimi hikayelerini anlatan ilk uzun metraj belgeseli *Neo-Lounge*'in ilk gösterimini gerçekleştirdi. Belgesel, iki en iyi belgesel ödülü dahil dört ödül kazandı. İkinci filmi "The Old Fool Who Moved the Mountains" da biri en iyi belgesel ödülü olmak üzere iki ödül aldı. Üçüncü filmi "Sunday School from Zambia", Uluslararası Rotterdam Film Festivali tarafından Forget Africa serisine seçildi. Son kısa filmi "İçteki Domuzu Yatıştırmak" biri Slamdance Film Festivali Jüri Büyük Ödülü olmak üzere dokuz ödül kazandı. Film 2021 Uluslararası Belgesel Birliği Ödülleri'nde En İyi Kısa Film için on adaydan biriydi.

Synopsis

To Calm the Pig Inside is a contemplation on the effects a typhoon leaves on a seaside city. Myths are woven in to try to understand how people cope with the devastation and trauma. A girl divulges bits and pieces of her own memory of her grandmother and mother to tie in the experiences she felt visiting this ravaged port city.

Director

Born in the Philippines, Joanna has led a bohemian life living in different cities including Boston, London, Paris, Bangkok, Singapore and Manila, pursuing stints in international relations, environment and finance. Joanna started filmmaking in Beijing to pursue her love of storytelling and film. Joanna premiered her first feature documentary, *Neo-Lounge*, in 2007 recounting intimate stories of foreigners in Beijing searching to break from their past. It won four awards, including two Best Documentary awards. Her second film, *The Old Fool Who Moved the Mountains* also won two awards including Best Documentary. Her third film, *Sunday School from Zambia*, was commissioned by the International Film Festival Rotterdam for their Forget Africa series. Her latest short *To Calm the Pig Inside* has won nine awards including the Grand Jury Prize at the Slamdance Film Festival. It was one of ten nominees for the 2021 International Documentary Association Awards for Best Short.

THE CLIMATE LIMBO / İKLİM ARAFI

Elena Brunello, Paolo Caselli, Francesco Ferri

Italy / İtalya

42', 2019



Kurgu / Editing Dueotto Film

Ses / Sound Jacopo Penzo

Yapımcı / Production APS Cambalache, Dueotto Film

Sinopsis

İklim Arafı, iklim değişikliğinin göçleri nasıl etkilediğini ve yoksulluğu ve savaşları nasıl körüklediğini araştırıyor. 2050 yılına kadar, iklim değişikliği ile ilgili afetler 250 milyona varan sayıda insanı yerinden edebilir. İklim Arafı, hayatlarının iklim değişikliğinden nasıl etkilendiğine bize gösteren Akdenizli çiftçilerin, iklim mültecilerinin ve bilim insanlarının seslerinin öncülüğünde bir yolculuk.

Yönetmen

Elena Brunello (1987), bir belgesel yazarı, dünyanın en büyük kurgusal olmayan dünyayı topluluğu olan The Video Consortium'un programcısı ve İtalyan VOD platformu ITsART'ın proje yöneticisidir. Brunello'nun ikinci belgeseli olan İklim Arafı dünya çapında 20' den fazla ülkede gösterildi ve 2019 yılında Cinemaambiente tarafından verilen Speacial Mention Ödülü'ne layık görüldü. Brunello, yazar ve yapımcı olarak birkaç film yapım şirketi ile çalışmakta.

Paolo Caselli (1993), Milanlı yönetmen ve yapımcıdır. 2016 yılında çevre belgesellerine odaklanan bağımsız bir yapım şirketi olan Dueotto Film'i kurdu. Caselli Mimarlık Fakültesi'nden mezun olan bir piyanisttir. 2017'de Manhattan Film Festivali'nde en iyi film ödülüne layık görülen Avusturyalı yönetmen Maschina'nın kısa filmi Jonah'ın film müziklerini besteledi.

Francesco Ferri (1991), İtalyan yönetmen ve Caselli ile birlikte Dueotto Film'in kurucusudur. Luchino Visconti Film Okulu mezunudur. 2017'de Avusturya filmi Jonah'ın görüntü yönetmenliğini yaptı. Şimdilerde, reklam filmleri, müzik videoları ve televizyon reklamları çekip yönetmekte.

Synopsis

The Climate Limbo explores how climate change impacts migrations and fuels poverty and wars. By 2050, climate-change related disasters could displace up to 250 million people. A journey led by the voices of scientists, climate refugees, and Mediterranean farmers who shed light on how their lives have been affected by the change of climate.

Director

Elena Brunello (1987), is a documentary author, Programmer for The Video Consortium, the biggest non-fiction community in the world, and Project Manager for the Italian VOD platform ITsART. The Climate Limbo is her second documentary, and has been awarded the Special Mention at Cinemambiente 2019 and screened in more than 20 countries across the world. She works with several production houses as a producer and author.

Paolo Caselli (1993), is an Italian director and producer based in Milan. In 2016 he founded Dueotto Film, an independent production house that focuses on environmental documentaries. He graduated in Architecture and is also a pianist. In 2017 he wrote the musical score of Austrian director Maschina for Jonah, a short film that was awarded best film at Manhattan Film Festival.

Francesco Ferri (1991), is an Italian director and founder, with Caselli, of Dueotto Film. He graduated at Luchino Visconti film School. In 2017 he worked as a cinematographer for Austrian short film Jonah. Today he produces and directs several adv videos, TV spots, and music clips.

ANOTHER PARADISE / BAŞKA BİR CENNET

Olivier Magis
Belgium / Belçika
82', 2019

Kurgu / Editing Sophie Reiter
Görüntü / Camera Joachim Philippe, Jonathan Wannyn
Müzik / Music James Blackshaw
Ses / Sound Thibauth Darscotte
Yapımcı / Production Hanne Phlypo, Antoine Vermeesch

Sinopsis

Elli yıl önce Chagos Adaları'nın tüm Creole nüfusu İngiliz yetkililer tarafından sınır dışı edildi. Bu gizli operasyon, en büyük adayı ABD Donanması'na askeri üs kurabilmesi için kiralamak amacıyla gerçekleştirildi. Şimdi, kira süresi dolmak üzereyken, Chagoslu sürgünler vatanlarını kurtarmak için mücadele ediyor. Birleşik Krallık'taki mücadelelerine liderlik eden kişi karizmatik kadın Sabrina Jean. Halkın sonunda eve dönebilme umudu uğruna; Vatansız İnsanlar için Dünya Futbol Kupası'na katılım da dahil olmak üzere amansız aktivizmiyle, toplumundaki umut ateşini canlı tutmaya çalışıyor.

Yönetmen

Olivier Magis, Brüksel'de yaşayan Belçikalı bir film yapımcısıdır. Yakın zaman önce, 2019 Oscar® Ödülleri için shortlist'e giren ödüllü kısa film *May Day*'in ortak yönetmenliğini yaptı. Ayrıca Brüksel'deki film okullarında sahne yönetmenliği ve belgesel dersleri vermektedir. "Başka Bir Cennet" onun ilk uzun metrajlı belgeselidir.

Synopsis

Fifty years ago the entire Creole population of the Chagos Islands was expelled by the British authorities. This secret operation took place in order to lease the largest island to the US Navy so that it could build a military base. Now, with the lease about to expire, Chagossian exiles struggle to recover their homeland. The charismatic woman leading their fight in UK is Sabrina Jean. Through her unrelenting activism, including participation in the World Football Cup for Stateless people, she strives to keep the flame of hope alive in her community: so that her people might finally return home.

Director

Olivier Magis is a Belgian filmmaker living in Brussels. Recently he co-directed the award winning short film "May Day", which was shortlisted for the 2019 Oscars®. He also teaches stage direction and documentary at film schools in Brussels. "Another Paradise" is his first feature length documentary.

THE FLAME (BARA) / ALEV (BARA)

Arfan Sabran
Indonesia / Endonezya
76', 2021

Kurgu / Editing Aline Jusria
Görüntü / Camera M. Ishak Iskandar
Müzik / Music Elwin Hendrijanto
Ses / Sound Sabrillah Kasim
Yapımcı / Production Gita Fara, Arfan Sabran

Sinopsis

Borneo'nun yerli halkların bir Dayak'ı olan Iber Djamal (77), Borneo'nun ormanını yok eden yirmi yıllık ekolojik felaketlere tanık oldu. Hayatının kalan kısmında, evini çevreleyen geleneksel ormandan kalanlar için yasal bir unvan elde etmek uğruna savaşıyor. Palm yağı ekim alanlarının genişletilmesiyle birlikte; onun gibi yerli Dayak halkından, şirketlerin ormanlarını daha fazla işgal etmeleri için bir anlaşma imzalamaları isteniyor. Iber, kendi bölgesinde kalan orman için yasalar karşısında geçerli bir "geleneksel orman" unvanı alarak, ormanı korumanın tek yasal yolunu kullanmaya çalışmakta ısrar ediyor.

Yönetmen

Arfan, Endonezyalı bir belgesel yapımcısıdır. Makassar'da doğdu. çıkış belgeseli olan *Suster Apung* (The Floating Nurse), 2006 Eagle Ödülleri'nde En İyi Film Ödülünü kazandı. Arfan'ın filmleri, güçlü birer görsel estetiğe sahip olmaları ve izleyicilerin kişisel bir yakınlık hissettikleri güçlü, benzersiz ve renkli karakterleri ortaya çıkarmalarıyla bilinir. 2009 yılında Arfan, yönetmen Leonard Ratel Hamrich'ten ders alma ve *Paotere* (The Fish Market) adlı kısa bir belgesel film çekme fırsatı buldu. Bu film ayrıca ulusal ve uluslararası birçok ödül aldı. Kısa belgeseli *Silent Blues of the Ocean* (2016); 2016'da Denpasar Film Festivali'nin ve 2021'de Lorient, Fransa'da düzenlenen 13. Pêcheurs du Monde Uluslararası Film Festivali'nin resmi seçkisini kazandı. Arfan'ın son belgesel yapımı olan *Rabiah dan Mimi*, ilk filmi *Suster Apung*'un devam filmiydi. Bu film projesi, 2019 yılında Tokyo Docs Film Festivali'nin Pitching Forum'unu başarıyla kazandı ve TBS Sparkle ile uluslararası ortak yapım anlaşmasına hak kazandı; filmin ilk gösterimi NHK Japonya'da yapılacak. "Alev", Arfan'ın ilk uzun metraj belgeselidir.

Synopsis

As a native Dayak of Borneo, Iber Djamal (77) has witnessed two decades of ecological disasters that have destroyed Borneo's forest. With the time he has left in his life, he is fighting to obtain a legal title for the remaining customary forest surrounding his home. With the expansion of palm oil plantations, indigenous Dayak people like him are asked to sign an agreement for the companies to further encroach their forest. Iber insists on pursuing the only legal way to protect the forest by obtaining a legal customary forest title for the remaining forest in his area.

Director

Arfan is an Indonesian documentary filmmaker. Born in Makassar, his debut documentary, "Suster Apung" (The Floating Nurse) won Best Film at the Eagle Awards in 2006. Arfan's films are known for having a strong visual aesthetic and for uncovering powerful, unique and colorful characters that audiences feel a personal connection with. In 2009, Arfan had the opportunity to be tutored by director Leonard Ratel Hamrich and produce a short documentary film entitled *Paotere* (The Fish Market). This film has also received several awards both nationally and internationally. His short documentary *Silent Blues of the Ocean* (2016) won in Denpasar Film Festival 2016 and official selection of the 13th "Pêcheurs du monde" Film Festival 2021 in Lorient, France.

Arfan's last documentary production was "Rabiah dan Mimi" which was the sequel to his first film "Suster Apung". This film project successfully won the Tokyo Docs Film Festival pitching forum in 2019 and managed to get international co-production with TBS Sparkle and will be premiered on NHK Japan. *The Flame* is Arfan's first feature length documentary.

NOTHING BUT THE SUN / GÜNEŞ HARİÇ HİÇBİR ŞEY

Arami Ullon

Switzerland, Paraguay, Argentina / İsviçre, Paraguay, Arjantin
75', 2020



Kurgu / Editing Valeria Racioppi (SAE), Rebecca Trösch
Görüntü / Camera Nikolai Von Graevenitz, Oscar Ayala Paciello
Müzik / Music Canciones Tradicionales del Pueblo Ayoreo
Ses / Sound Reto Stamm, Jacques Kieffer
Yapımcı / Production Cineworx Filmproduktion

Sinopsis

Şiddetli bir kökten koparmanın sonuçlarıyla karşı karşıya kalan Mateo Sobode Chiqueno, yetmişli yıllardan beri Ayoreo halkının hikayelerini, şarkılarını ve tanıklıklarını kaydediyor. Kaybolan bir kültürün parçalarını korumak amacıyla Mateo, Paraguay'ın kurak ve ıssız Chaco bölgesindeki toplulukları geziyor ve kendisi gibi uçsuz bucaksız bir ormanda özgür ve göçebe olarak dünyaya gelen ve dini misyonerler onları atalarının topraklarını, geçim araçlarını, inançlarını ve evlerini terk etmeye zorlayana kadar beyaz medeniyetlerle herhangi bir teması olmamış diğer Ayoreo'ların deneyimlerini kasetlere kaydediyor.

Yönetmen

Arami Ullón, 1978 yılında Asunción'da doğdu. İsviçre ve Paraguay'da yaşayıp çalışarak zamanını iki şehir arasında geçiriyor. Çalışmaları güçlü bir şekilde Paraguay'ın gerçeklerine odaklanmakta. Ullón, 1995'ten beri görsel-işitsel alanda çalışmakta. "El Toque del Obua" (Claudio MacDowell - Paraguay - Brezilya, 1997) ve "Miami Vice" (Michael Mann - ABD, 2006) gibi filmlerin yapım ekibinin bir parçası, ayrıca "18 Cigarillos y Medio" (Marcelo Tolces - Paraguay - Meksika - İspanya, 2011) filminin de yapımcısı oldu. "Ausencia de un nombre propio" (Paraguay, 1998) ve "Beckon" (Paraguay, 2000) adında iki kısa film yönetti.

Synopsis

Facing the consequences of a violent uprooting, Mateo Sobode Chiqueno has been recording stories, songs, and testimonies of his Ayoreo people since the seventies. In an attempt to preserve fragments of a disappearing culture, Mateo walks across communities in the arid and desolate Paraguayan Chaco region, and registers on cassettes the experiences of other Ayoreo who, like him, were born in the vast forest, free and nomadic, without any contact with white civilization, until religious missionaries forced them to abandon their ancestral territory, their means of subsistence, their beliefs and their home.

Director

Arami Ullón was born in Asunción, in 1978. She lives and works in Switzerland and Paraguay, sharing her time between both places. Her work is strongly focused on Paraguayan reality. Ullón has been working in the audio-visual field since 1995. She was part of the production team of films such as «El toque del oboe» (Claudio MacDowell - Paraguay - Brazil, 1997) and «Miami Vice» (Michael Mann - USA, 2006). Ullón is also producer of «18 Cigarillos y medio» (Marcelo Tolces - Paraguay - Mexico - Spain, 2011). She directed two short films: «Ausencia de un nombre propio» (Paraguay, 1998) and «Beckon» (Paraguay, 2000).

ARICA / ARICA

Lars Edman & William Johansson Kalén

Sweden, Chile, Belgium, Norway, UK / İsveç, Şili, Belçika, Norveç, Birleşik Krallık

97', 2020



Kurgu / Editing Göran Gester, William Johansson Kalén

Görüntü / Camera William Johansson Kalén

Müzik / Music Per-Henrik Mäenpää

Ses / Sound Lars Edman

Yapımcı / Production Andreas Rocksén and William Johansson Kalén (Laika Film)

Sinopsis

Zehirli Sömürgecilik - zengin ülkelere fakir ülkelere atık madde ihracatı- yargılanıyor. İsveçli bir maden şirketi, Şili'nin çöl kasabası Arica'ya 20.000 ton zehirli atık ihraç ediyor. Binlerce insan hastalanıyor, birçoğu kanserden ölüyor. "Arica" bizi, Şili'de doğup Boliden'de büyüyen Lars Edman'ın skandalı ifşa etmesinden sonra başlayan çığır açıcı kurumsal sorumluluk davasına sürüklüyor. Yardımcı yönetmeni William Johansson ile birlikte Lars; Avrupa'da on yıllar önce alınan kararların Güney Amerika'daki insanları nasıl etkilemeye devam ettiğini açığa çıkarmak için bu hikayeyi 15 yıl boyunca takip ediyor. Kısmen kişisel yolculuk, kısmen mahkeme salonu draması olan "Arica", adlarını temiz çıkarmak için her yolu deneyen çok uluslu bir şirkete karşı adalet için savaşan acı içinde bir topluluğun hikayesi.

Yönetmen

Lars ve William; 6 uluslararası ödül kazanan, tüm dünyada gösterilen ve Boliden'e dava açılmasına önyak olan "Arica" belgeselinde birlikte çalıştılar. Film yapımcıları, 15 yıl boyunca toplulukla iletişim halinde kalarak bu hikaye üzerinde çalıştılar.

Lars Edman, Şili'de doğdu ve madencilik şirketinin ilk kurulduğu yer olan İsveç'in Boliden köyünde büyüdü. Lars, şu anda Norveç'in kuzeyinde yaşıyor; konuşma ve dil terapisti olarak çalışıyor.

William Johansson Kalén, 2006'dan beri yönetmen, yapımcı, görüntü yönetmeni ve editör olarak çalışıyor. Aynı zamanda Laika Film'in yapımcısı ve hissedarı.

Synopsis

Toxic Colonialism - the export of waste material from rich to poor countries - is on trial. A Swedish mining company exports 20,000 tonnes of toxic waste to the Chilean desert town of Arica. Thousands of people become sick, many die from cancer. "Arica" plunges us into the groundbreaking corporate accountability trial which begins after Lars Edman - born in Chile and raised in Boliden - exposes the scandal. Alongside his co-director William Johansson, Lars follows the story for 15 years, exposing how decisions made decades ago in Europe continue to affect people in South America. Part personal journey, part courtroom drama, "Arica" is the story of an afflicted community fighting for justice against a multinational company desperate to clear their name.

Director

Lars and William worked together on the first documentary about Arica, Toxic Playground, which went on to win 6 international awards, screened all over the world and prompted a lawsuit against Boliden. The filmmakers stayed in touch with the community over the course of 15 years, working on this story.

Lars Edman was born in Chile and grew up in the Swedish village of Boliden, where the mining company had originally been established. Lars now lives in the north of Norway, working as a speech and language therapist.

William Johansson Kalén has worked as a director, producer, DoP and editor since 2006. He is a producer and shareholder of Laika Film.

NUCLEAR FOREVER / SONSUZA DEK NÜKLEER

Carsten Rau
Germany / Almanya
94', 2020



Kurgu / Editing Stephan Haase
Görüntü / Camera Andrzej Król
Müzik / Music Ketan and Vivan Bhatti
Ses / Sound Yannick Rehder
Yapımcı / Production Hauke Wendler

Sinopsis

Almanya 2022'de nükleer enerjiye sırtını dönüyor. Yine de ülkenin nükleer kabusu devam ediyor: on binlerce ton radyoaktif atık ve nükleer santrallerin on yıllar alacak olan tehlikeli sökülme süreci. Carsten Rau'nun "Sonsuza Dek Nükleer"; insanlığın atom enerjisi rüyasına, henüz benzeri tasvir edilmemiş büyük sahnelerde ve iç içe geçmiş altı bölümde hem derin hem de endişe verici bir bakış açısı getiriyor. Sonunda, izleyici nükleer güç denen çılgınlık hakkında kendi izlenimlerini oluşturacak, oluşturmak zorunda kalacaktır. Bunun sonu yok.

Yönetmen

Carsten Rau 1967'de doğdu. Berlin ve Hamburg'da siyaset bilimi ve tarih okudu. 1993 ile 2006 arasında Alman kamu yayıncısı NDR'in yönetmenliğini ve birçok TV belgeselinin yazarlığını yaptı. 2006 yılında Hauke Wendler ile birlikte Hamburg merkezli PIER 53 Film Yapım'ı kurdu.

Synopsis

Germany is turning away from nuclear power in 2022. Yet the country's nuclear nightmare goes on: with umpteen thousands of tonnes of radioactive waste and the hazardous dismantling of power plants which will take decades. "Nuclear Forever" by Carsten Rau takes an equally profound and alarming look at mankind's dream of atomic energy, in grand scenes that have yet to be portrayed like this, and in six interwoven episodes. In the end, the viewer can and must form their own impression of the mania called nuclear power. That has no end.

Director

Carsten Rau was born in 1967. He studied political science and history in Berlin and Hamburg. He was a director for public German Broadcaster NDR and author of many TV documentaries from 1993 to 2006. In 2006, he had founded Hamburg based PIER 53 Filmproduktion together with Hauke Wendler.

A FEW ORDINARY DAYS / SIRADAN BİRKAÇ GÜN

Pınar Nadide Okan

Turkey / Türkiye

66', 2020



Kurgu / Editing Yalçın Canavar

Görüntü / Camera Mehmet Gülmez

Müzik / Music TRT Müzik Arşivi

Ses / Sound Miraç Memişoğlu

Yapımcı / Production Pınar Nadide Okan

Sinopsis

Türkiye'de tarım ve kırsal üretim giderek daralıyor; köyler boşalıyor, küçülüyor. Bu köylerde yaşayan son kuşak ise gündelik küçük hayallerle büyüyor. Köylerdeki son çocukların gelecekları belirsiz; bir tarafta hayatın giderek zorlaştığı ve yok-sullaştığı köyler, diğer tarafta karmaşık dev şehirler. Bu şehirler köylerinden hiç çıkmamış çocuklar için uzak ve kokutucu...

"Birkaç Sıradan Gün" belgeseli, Anadolu'nun farklı yerlerinde yaşayan, gelecek kaygıları, hayalleri ve soruları ile boğuşan dört çocuğun günlük yaşantısından birkaç günü gözler önüne seriyor.

Yönetmen

Ankara'da doğdu, 2003 yılında Ankara Üniversitesi İletişim Fakültesi, Radyo-Televizyon ve Sinema Bölümü'nden mezun oldu. 2004-2011 yılları arasında TRT'de pek çok belgesel projesinde yönetmen yardımcısı, ikinci yönetmeni ve metin yazarı olarak çalıştı. 2012'den beri TRT belgesel programlar bölümünde yönetmen ve yapımcı olarak çalışıyor.

Synopsis

Rural and agricultural production in Turkey is gradually diminishing; villages are being vacated or getting smaller. And the last generation living in those villages is growing up with small and casual fantasies. The future of the last children of villages is ambiguous. On the one hand, there are villages, where life is becoming harder and poorer; on the other hand, there are huge, complex cities. Those cities are outlandish and scary for children who have never left their villages.

The documentary "A Few Ordinary Days" exhibits a few days of the daily lives of four children living in different parts of Anatolia, burdened with their concerns for the future, their dreams and their questions.

Director

She was born in Ankara. She graduated from the Ankara University, Faculty of Communication, Radio-Television and Cinema Department in 2003. Between the years 2004 and 2011, she worked as an assistant director, second director and scriptwriter in numerous documentary projects at the TRT. She has been working as a director and producer in TRT Documentary Programs Department since 2012.

A LIFETIME ANATOLIA / BİR ÖMÜR ANADOLU

Özer Kesemen
Turkey / Türkiye
30', 2020



Kurgu / Editing Özer Kesemen
Görüntü / Camera Özer Kesemen
Ses / Sound Umut Yıldız
Yapımcı / Production Özer Kesemen

Sinopsis

Binlerce yıldır birçok uygarlığa ev sahipliği yapmış, farklı kültürleri bünyesinde barındıran Anadolu topraklarının biyolojik, endemik doğal güzelliklerine dikkat çekilmesi amaçlanmaktadır.

Yönetmen

1975'te Iğdır'da doğdu, ilk ve orta öğrenimini Iğdır'da tamamladı. 1996 yılında İnönü Üniversitesi Adıyaman Meslek Yüksek Okulu Tekstil Bölümü'nden, 2000 yılında Gazi Üniversitesi Kastamonu Eğitim Fakültesi'nden mezun oldu. Niğde Üniversitesi'nde Sosyal Bilimler alanında Yüksek Lisans yaptı. Birçok ilde öğretmen olarak çalıştı. 2018 yılında Ege Üniversitesi Radyo, Televizyon ve Sinema Bölümü'nü bitirdi.

Synopsis

It is aimed to draw attention to the biological and endemic natural beauties of Anatolian lands, which have hosted many civilizations for thousands of years and have different cultures.

Director

He was born in 1975 in Iğdır and completed his primary and secondary education there. He first graduated from Adıyaman Vocational High School's Textile Department at İnönü University in 1996; then from Kastamonu Education Faculty at Gazi University in 2000. He received his Master's degree in Social Sciences at Niğde University. He worked as a teacher in many cities. He graduated from the Radio, Television and Cinema Department at Ege University in 2018.

GAIA ÖĞRENCİ ÖDÜLÜ
GAIA STUDENT AWARD

DARLING / DARLING

Chrissy Liu

UK, Australia / Birleşik Krallık, Avustralya

23, 2020



Kurgu / Editing Chrissy Liu
Görüntü / Camera Chrissy Liu
Ses / Sound Chrissy Liu
Yapımcı / Production Chrissy Liu

Sinopsis

Darling nehri ya da Barkindji halkı tarafından bilinen adıyla "Barka", Avustralya'daki en uzun nehir sisteminin bir parçasıdır. Aynı zamanda, binlerce yıldır kıyılarında yaşayan yerli halk için tarihsel olarak önemli bir kültürel kaynak ve son zamanlarda Avustralya tarımı için önemli miktarda suyun kaynağıdır. Bu film, bir zamanlar uzak NSW'de Darling boyunca önemli bir iç liman olan Wilcannia'daki manzaranın, iklim değişikliği, kötü yönetim ve kuraklık nedeniyle nehrin geleceği hem insanlar hem de doğa için belirsiz hale gelirken geçirdiği dönüşümü araştırıyor. Seyircileri bu meseleyi daha incelikli bir şekilde anlamaya davet etmek için sahneler, yerli ve yerli olmayan insanların, hayvanların ve nehirlerin deneyimlerine yönelik açık uçlu bir sorgulama yaratırken nehrin kendi gibi açılıyor ve yükseliyor.

Yönetmen

Chrissy Liu, Pennsylvania Clarion Üniversitesi'nden antropoloji alanında lisans derecesine ve Manchester Üniversitesi, Granada Görsel Antropoloji Merkezi'nden görsel antropoloji alanında yüksek lisans derecesine sahiptir. Daha önce ÉCU'da (Avrupa Bağımsız Film Festivali) ve Avustralya'da yerlilerin unvan hakları alanında çalıştı. İlgi alanları, çevre ve insan deneyiminin kesişiminin yanı sıra sanat ve antropolojinin yaratıcı ve üretken diyalogu için çözüm yollarını içerir. Chrissy, yüksek lisans eğitimi esnasında "Darling" de dahil olmak üzere üç kısa film çalışmasını tamamlamıştır.

Synopsis

The Darling river, or "Barka" as it is known to the Barkindji people, is part of the longest river system in Australia. It is also historically a significant cultural resource for the indigenous people who have lived by its shores for millenia as well as a more recent source of significant amounts of water for Australian agriculture. This film explores how the landscape in Wilcannia, once a major inland port along the Darling in remote NSW, is changing for both people and nature as the river's future becomes uncertain due to climate change, mismanagement and drought. The scenes ebb and flow together in open-ended inquiry into the experience of indigenous and non-indigenous humans, animals and the river, in order to challenge audiences to achieve a more nuanced understanding of this phenomenon.

Director

Chrissy Liu has a BA in anthropology from Clarion University of Pennsylvania and an MA in visual anthropology from the Granada Centre for Visual Anthropology at the University of Manchester. She has previously worked at ÉCU (the European Independent Film Festival) and in the native title sector in Australia. Interests include the intersection of environmental and human experience as well as how art and anthropology can be in creative and productive dialogue. Chrissy has developed three short films in the duration of her masters, including "Darling".

HUMAN VS ELEPHANT / İNSAN VS FIL

Ahmad Fahmi Nur Khafifi

Indonesia / Endonezya

25', 2020



Kurgu / Editing Erwin Prasetya Kurniawan

Görüntü / Camera Ahmad Fahmi Nur Khafifi

Müzik / Music Karolus Kerubim Kurnia

Ses / Sound Wildan Maarif

Yapımcı / Production Benedikta Swasti Renaningtyas

Sinopsis

Riau (Sumatra, Endonezya) bölgesindeki büyük arazi temizliği, Sumatra fillerinin yaşadığı ormanların işlevlerini değiştirerek petrol madenciliği fabrikası, altyapı binaları, topluluk bahçeleri ve yerleşim yerleri haline gelmesine neden oldu. Fil habitatının kaybı, fillerin bölge sakinlerinin bölgelerine girmesine, tarlaları ve hatta insanların evlerini yok etmesine neden olur. Sakinler ve vahşi filler arasında yaşam alanı konusunda çatışma çıkar. Bu yaşam alanı çatışması hemen her gün meydana gelmekte, her iki taraf arasında da hasar ve can kayıplarına neden olmaktadır.

Yönetmen

Ahmad Fahmi Nur "Afif" Khafifi (doğum: Sapudi Adası, Endonezya. 1996), Yogyakarta'da yaşıyor ve Endonezya Yogyakarta Sanat Enstitüsü'nde Film ve Televizyon Bölümü'nde okumaktadır. Birkaç kısa film ve çeşitli reklam filmlerinin yönetmenliğini yapmıştır. Son belgesellerinden biri olan "It's Raining", Sjón Uluslararası Antropolojik Film Festivali'nde (Kopenhag, Danimarka - 2018) gösterilmek üzere seçilmiş ve Strasburg Film Festivali'nde (Virginia, Amerika Serikat - 2018) En İyi Üniversite Filmi dalında aday gösterildi. Afif, öğrenim faaliyetlerinin yanı sıra PT Digital Paramuda Endonezya'da da "Explore Indonesia", "Wonderful Indonesia" vb. oluşumlar için video içeriği üretmekte.

Synopsis

Massive land clearing in the Riau (Sumatra, Indonesia) area has caused the forests-- where Sumatran elephants live--change their function to become oil mining factory, infrastructure buildings, community gardens and settlements. The loss of elephant habitat causes elephants to enter residents' territories, destroying plantations and even people's homes. Conflict over living space ensued between residents and wild elephants. This living space conflict occurs almost every day, causing damages and loss of life between the both sides.

Director

Ahmad Fahmi Nur "Afif" Khafifi (born Sapudi Island, Indonesia. 1996), lives in Yogyakarta and is majoring in Film and Television at the Indonesian Institute of the Arts Yogyakarta. Has directed several short films and various commercial videos. One of his latest documentary "It's Raining" was selected to be screened at the Sjón International Anthropological Film Festival (Copenhagen, Denmark - 2018) and nominated for Best College Film at Strasburg Film Festival (Virginia, Amerika Serikat - 2018). Aside from his study activities, Afif also works at PT Digital Paramuda Indonesia producing video content for Explore Indonesia, Wonderful Indonesia, etc.

TEUGA / TEUGA

Tatsuki Shirai

UK, Thailand / Birleşik Krallık, Tayland

46', 2020



Kurgu / Editing Tatsuki Shirai
Görüntü / Camera Tatsuki Shirai
Müzik / Music Kaloyan Dimitrov
Ses / Sound Tatsuki Shirai
Yapımcı / Production Tatsuki Shirai

Sinopsis

Tayland'ın en yüksek dağı olan Doi Inthanon'da hem vahşi hayata hem de yerli halklara ev sahipliği yapan bir Karen köyü, geleneksel olarak pirinç ekimi yoluyla doğal manzarasıyla bir arada var olmuştur. Ancak Asak'ın genç ailesi için, son zamanlarda dağda iç turizme olan ilgi, köy yaşamı için yeni metamorfoz yolları yarattı.

Fidan anlamına gelen bir Karen kelimesinden adını alan TEUGA, insan ve peyzaj arasındaki ilişkiyi yaşamış bir deneyim olarak araştırıyor. Sürekli değişen insan olmayan ve insanlardan oluşan peyzajlar her zaman kalır. Nesiller boyunca anıları toplar ve hatırlarlar, bize bakarlar ve bize dokunurlar ve dünyayla olan ilişkimizi somutlaştırırlar. Başka bir deyişle, sürekli olarak bizimle birlikte ve bizden öte gelişecek olan manzaraları yaşıyoruz.

Bu film, izleyicilerde yalnızca Karen halkının zamansal ve mekansal yaşam dünyası hakkında bir fikir uyandırmayacak, aynı zamanda bizi kucaklayan, bugün yaşadığımız ve geleceğe besleyeceğimiz manzaraların kendini yansıtmasına da izin verecek.

Yönetmen

Tatsuki Shirai, bir Japon film yapımcısı/fotoğrafçısıdır ve İngiltere'deki Manchester Üniversitesi'ndeki Granada Görsel Antropoloji Merkezi'nden görsel antropoloji alanında yüksek lisans derecesine sahiptir. Antropoloji ve fotoğrafçılık geçmişinden gelen sanatçı, daha önce Sikkim (Hindistan) ve Chiang Mai'de (Tayland) uzun vadeli saha çalışmaları yürütmüştür. Güncel ilgi alanları, gündelik hayatın ve peyzajın yaşamış deneyimi ve estetiğinin yanı sıra sanat ve antropolojinin potansiyel yaratıcı kesişimi etrafında toplanıyor. İlk yönetmenlik denemesi olan TEUGA, ustalık dönemi boyunca yaptığı dört kısa filmin ardından geliştirdiği son projesine dayanıyor.

Synopsis

A Karen village in Thailand's highest mountain (Doi Inthanon), home to both wild-life and indigenous peoples, has traditionally coexisted with its natural landscape through rice cultivation. However, for Asak's young family, a recent interest in domestic tourism on the mountain has created new avenues of metamorphosis for village life.

TEUGA, titled from a Karen word that means seedlings, explores the relationship between people and the landscape as a lived experience. Consisting of ever-changing non-human and human beings, landscapes always remain. They gather and recall memories through generations, gaze at and touch us, and embody our engagement with the world. In other words, we perpetually live landscapes that will evolve with and beyond us.

This film will not only evoke in audiences a sense of the Karen people's temporal and spatial lifeworld, but also allow self reflection of the landscapes that have embraced us, that we live today, and that we will nurture into the future.

Director

Tatsuki Shirai is a Japanese filmmaker/photographer and has an MA in visual anthropology from the Granada Centre for Visual Anthropology at the University of Manchester in the UK. Coming from anthropology and photography backgrounds, he previously conducted long-term fieldwork in Sikkim (India) and Chiang Mai (Thailand). His current interests center around the lived experience and aesthetics of everyday life and landscape as well as the potential creative intersection of art and anthropology. TEUGA, his directorial debut, is based on his final project developed subsequent to four short films during his masters.

WHO OWNS MY VILLAGE? / KÖYÜMÜN SAHİBİ KİM?

Christoph Eder
Germany / Almanya
96', 2021



Kurgu / Editing Patrick Richter
Görüntü / Camera Domenik Schuster
Müzik / Music Anna Kühlein
Ses / Sound Michael Holz, Ludwig Müller
Yapımcı / Production Marcel Lenz, Guido Schwab

Sinopsis

Film yapımcısının memleketi, Baltıklar Rügen'deki tatil beldesi Göhren'de, sakinler popüler tatil beldesinin geleceği hakkında tartışıyorlar. Yıllardır yerel konsey, büyümeyi ve yatırımı temsil eden dört kişilik bir grup tarafından yönetildi. Köyde onlara "Büyük Dörtlü" deniyor çünkü her zaman büyük yatırımcı W. Horst'un projelerini destekliyorlar. Duvar'ın yıkılmasından bu yana, Kuzey Ren-Vestfalya'lı multimilyoner, herkesten daha fazla otel ve tatil evi inşa etti. Horst bir koruma alanında bir inşaat projesi planlarken, aktivist Nadine ve babası Bernd buna karşı harekete geçer. Vatandaşlarının pitoresk manzarasını korumak için tek bir şansları olduğunu çabucak anlarlar: yaklaşan yerel seçimlerde benzer düşünen insanlarla rekabet ederek ve yerel konseyde çoğunluğu kazanarak. "Büyük Dörtlü'nün üstünlüğünü kırabilecekler mi? Beyaz kaplıca mimarisi ve denizin yumuşak sesi arasındaki demokrasinin özü hakkında kişisel bir film.

Yönetmen

Christoph Eder, serbest çalışan bir yönetmen ve yazardır. Belgesel filmlerinin yanı sıra çevrimiçi ve müzik video prodüksiyonlarında da yer almaktadır. Kısa filmleri ulusal ve uluslararası festivallerden ödüller kazanmıştır. Grimme Preis Ödülüne layık görülen Online Format BOHEMIAN BROWSER BAILETT'i (ARD/ZDF) için de yönetmenlik yapmaktadır.

Eder, Rügen adasında büyümüş ve Weimar ile Berlin arasında yaşamaktadır. Bauhaus Üniversitesi Weimar'da Medya Sanatı ve Film Üniversitesi Babelsberg Konrad Wolf'ta Yönetmenlik okumuştur. 2013 yılında diğer dört film yapımcısıyla birlikte KAMMER11 Filmkollektiv'i kurmuştur.

Synopsis

In the filmmaker's home village, the Baltic resort of Göhren on Rügen, residents are arguing about the future of the popular holiday destination. For years the local council has been dominated by a group of four men who stand for growth and investment. In the village they are called the "Great Four", because they always support the projects of major investor W. Horst. Since the fall of the Wall, the multimillionaire from North Rhine-Westphalia has built more hotels and holiday homes than anyone else. Now that Horst is planning a construction project in a conservation area, activist Nadine and her father Bernd take action against it. They quickly realize that they only have one chance to protect the picturesque landscape of their homeland: by competing with like-minded people in the upcoming local elections and winning a majority in the local council. Can they break the superiority of the "Great Four"? A personal film about the essence of democracy between white spa architecture and the gentle sound of the sea.

Director

Christoph Eder is a freelance director and author. Besides working on documentary films he also is involved in online and music video productions. His short films travelled to national and international festivals and won several awards. He regularly directs for the Online Format BOHEMIAN BROWSER BAILETT (ARD/ZDF), that has been awarded the Grimme Preis.

Eder grew up on the isle of Rügen and lives in Weimar and Berlin. He studied Media Art at the Bauhaus University Weimar and Directing at Filmuniversity Babelsberg Konrad Wolf. In 2013 he founded the KAMMER11 Filmkollektiv with four other filmmakers.

SHIFTING SANDS / HAREKETLİ KUMLAR

May Thin Kyi

Myanmar, Germany / Myanmar, Almanya

15', 2021



Kurgu / Editing Mi Mi Lwin

Görüntü / Camera Theingi Win Tin

Ses / Sound Sai Nyi Min Htut

Yapımcı / Production Khin Myanmar / Yangon Film School

Sinopsis

Her yıl binlerce genç Myanmar'ın kırsal kurak bölgesinden Yangon'a ülkenin eski başkentinin eteklerinde kurulan fabrikalarda çalışmak için akın ediyor. Ma Nwet Yin Win onlardan biri. O ve kız kardeşi, yirmi yıl önce Ayeyarwaddy Nehri'ndeki alüvyonlu bir adadaki evlerini terk ettiler. İklim değişikliği orada yaşamı zorlaştırdı, ancak Yangon'da işçi hakları için mücadele etmek daha az göz korkutucu değil.

Yönetmen

May Thyn Kyi (24) Yangon'da, Batı Myanmar'dan Rakhine ve Merkez Shan Eyaleti'nden Inn etnik gruplarına mensup ebeveynlerin çocuğu olarak doğdu. Gazeteci kadınlara yönelik kısıtlamalardan bıkararak Eleven Media Group ve Mandalay FM'deki muhabirlik ve sunuculuk işlerini bıraktı ve yerine Rainfall Feminist Organisation'ın iletişim faaliyetlerinde çalıştı. 2020'de YFS'ye katıldığından beri, öğrenci arkadaşı Mai Aik Yunn'in *A Boy with Dreams*'i gibi çeşitli projelerde çalıştı. *Shifting Sands*, ilk yönetmenlik deneyimidir.

Synopsis

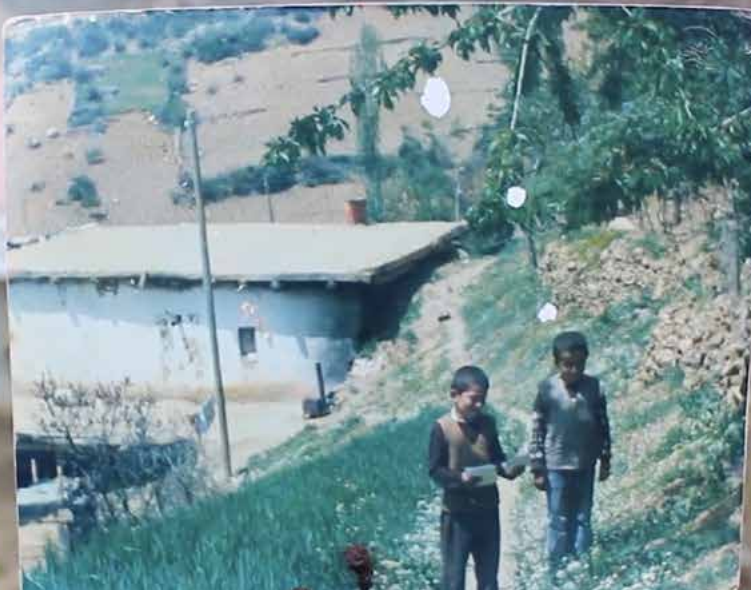
Every year, thousands of young people flock to Yangon from Myanmar's rural dry zone to work in the factories that have sprung up on the outskirts of the country's former capital. Ma Nwet Yin Win is one of them. She and her sister left their home on an alluvial island in the Ayeyarwaddy River twenty years ago. Climate change has made life there difficult, but fighting for workers' rights in Yangon is no less daunting.

Director

May Thyn Kyi (24) was born in Yangon to parents from the Rakhine and Inn ethnic groups in western Myanmar and central Shan State, respectively. Frustrated by constraints for women working in journalism, she left reporting and announcing jobs at the Eleven Media Group and Mandalay FM to instead work in communications for the Rainfall Feminist Organization. Since joining YFS in 2020, she has worked on several projects, such as fellow student Mai Aik Yunn's *A Boy with Dreams*. *Shifting Sands* is her directing debut.

YARDIBI / YARDİBİ

Çiğdem Akdoğan
Turkey / Türkiye
6', 2020



Kurgu / Editing Çiğdem Akdoğan
Görüntü / Camera Çiğdem Akdoğan
Müzik / Music Çiğdem Akdoğan
Ses / Sound Çiğdem Akdoğan
Yapımcı / Production Çiğdem Akdoğan

Sinopsis

Adana'nın Saimbeyli ilçesine bağlı Yardibi köyünde yaşayan Remziye Hanım (63), köydeki zorlu koşullara karşı verdiği mücadeleyi ve günlük faaliyetlerini anlatıyor. Yardibi Köyü'nün 1993 yılında çekilmiş fotoğraflarında, doğayla uyumlu kerpiç evlerin ve ahşap pencerelerin yıllar içinde betonarme yığınlarla değiştirildiği görülmektedir. Köyün komşuluk ilişkilerinin geçmişe göre kıyası, aynı sıcak ilişkilerin Yardibi köyü sakinleri tarafından nasıl değerlendirildiği, köyün geçmiş ve şimdiki halleri dikkate alınarak tartışılmaktadır.

Yönetmen

1998 Adana doğumlu Çiğdem Akdoğan, Çukurova Üniversitesi İletişim Fakültesi'nden mezun oldu. Çukurova İletişim Belgesel Atölyesi'nde aktif görev almaktadır. Çeşitli projelerde tasarımcı, kurgu yönetmeni ve sanat yönetmeni olarak çalışmaktadır. Belgesel sinema, kısa film ve akademik kadın çalışmaları alanında üretmeye devam etmektedir. "Yardibi" ve "Arka Pencere" yönetmenin ilk filmleridir.

Synopsis

Remziye Hanım (63), who lives in Yardibi village of Saimbeyli district of Adana, reflects her daily activities and her struggle against the harsh conditions in the village. In the photographs of Yardibi Village in 1993, it is seen that mudbrick houses, which are compatible with nature, and wooden windows have been replaced by concrete piles over the years. In the neighborhood relations of the village compared to the past, how the same warm relations are evaluated by the inhabitants of Yardibi village are discussed by considering the past and present views of the village.

Director

She was born in 1998 in Adana. She graduated from Çukurova University, Faculty of Communication. She takes an active role in Çukurova Communication Documentary Workshop. She works as a designer, editing director, and art director in various projects. She continues to produce documentary films, short films, and academic women's studies. "Yardibi" and "Back Window" are the director's first films.

ASH / KÜL

Aziz Arga
Turkey / Türkiye
15', 2021



Kurgu / Editing Aziz Arga, Yakup Çiçekdenk
Görüntü / Camera Aziz Arga, Bayram Fidanboy, Oruçhan Yavuzaslan
Müzik / Music Murat Bay
Ses / Sound Oruçhan Yavuzaslan

Sinopsis

Kahramanmaraş'ın Afşin ilçesinin Çoğulhan köyündeki 36 yıllık eski bir termik santralin bölgeye etkilerine değinen "Kül" belgesel filmi, bölge halkının yaşadığı göç, çevre ve sağlık sorunlarına odaklanıyor. Geçmişte ilçe statüsünde olan, daha sonra göçün etkisi ile köy statüsüne dönen Çoğulhan halkının yaşadığı trajik olaylar belgesel filmde seyirciye aktarılıyor. Toplumsal anlamda dikkat çekici bir konuya değinen belgesel filmde yöre insanı kendi görüş ve düşüncelerini bize aktarıyor. Gökyüzünden yağın külün etkilerinin derin biçimde anlatıldığı bir filmidir.

Yönetmen

1996 yılında Iğdır merkezde doğan Aziz Arga, ilk ve orta öğrenimini Iğdır'da tamamladı. 2017 yılında Gümüşhane Üniversitesi İletişim Fakültesi Radyo, Televizyon ve Sinema Bölümü'nü kazandı. Eğitim hayatına devam ederken bir yandan da Gümüşhane Film Atölyesi'nde çalışmalarını sürdürmektedir.

Synopsis

The documentary film "Ash", which touches upon the effects of a 36-year-old thermal power plant in the village of Çoğulhan in Afşin district in the city of Kahramanmaraş, focuses on the migration, environment and health problems of the people living in the region. The tragic events experienced by the people of Çoğulhan, which used to have a district status in itself and then returned to a village with the effect of migration, are conveyed to the audience in the film. Through this documentary, which touches on a socially striking issue, the local people express their views and thoughts to us. The film deeply portrays the effects of the ashes falling from the sky on the village.

Director

Born in 1996 in the center of Iğdır, Aziz Arga completed his primary and secondary education in Iğdır. In 2017, he has been admitted to the Faculty of Communication Radio, Television and Cinema Department at Gümüşhane University. He is currently continueing both his study and work at Gümüşhane Film Workshop.

PANORAMA

PANORAMA

THE CODE / YASA

Carles Caparrós i Obiols
Spain / İspanya
83', 2019



Kurgu / Editing Laia Torrent
Görüntü / Camera Rafael de Santiago
Müzik / Music Bethoveen
Ses / Sound Ruben Carregal
Yapımcı / Production Alberto Pascual Rodríguez

Sinopsis

Şilili diktatör Augusto Pinochet'i adalete teslim eden İspanyol yargıç Baltasar Garzón, büyük ekonomik, mali ve çevresel suçların uluslararası cezasını güvence altına almak için dünyanın dört bir yanından yasal savaşçıların hareketine öncülük ediyor. Hedeflerine ulaşmak için kullandıkları araç iki kelimeyle özetlenebilir: Evrensel Yargı.

Hakimler, savcılar ve avukatlardan oluşan hareket, gıda spekülasyonu, önemsiz tahviller ihraç etmek, kamu fonlarını çarçur etmek ve büyük ölçekli kirlenme gibi sorunların uluslararası olarak kınanmasını teşvik etmeye çalışıyor. Bu suçlar, soykırım ve savaş suçları olarak İnsanlık Suçları olarak tanımlanmalı ve uluslararası yürütülmelidir.

Yönetmen

Carles Caparrós i Obiols reklamcılık, tiyatro, müzik ve fotoğraf muhabirliği eğitimi aldı; belgeselleri Keşmir'deki savaş, Avrupa'daki Sahra altı göçü, Afrika'daki akıl hastalarının durumu, sürdürülebilir kalkınma veya İspanya'dan sürülen Sefarad Yahudilerinin tarihi gibi geniş konuları kapsamakta.

Filmlerinden bazıları dünya çapında festivallerde gösterildi. Ödülleri arasında, URTI (Uluslararası Radyo ve Televizyon Birliği) Büyük Belgesel Yazartlığı Ödülü, Hamburg Dünya Medya Festivali'nde iki Altın Küre, San Francisco ve Ciudad Rodrigo'da En İyi Belgesel ödülü ve Better Documentary European (Prix Europe)'daki iki adaylığı dikkat çekiyor.

Synopsis

Baltasar Garzón, the Spanish judge who took the Chilean dictator Augusto Pinochet to justice, is leading a movement of legal warriors from all over the world to guarantee the international punishment of major economic, financial and environmental crimes. The tool to achieve their goal can be summed up in two words: Universal Jurisdiction.

The movement composed of judges, prosecutors and lawyers tries to promote the international denouncement of actions such as food speculation, issuing junk bonds, squandering public funds and large-scale contamination. These crimes should, as genocides and war crimes, be designated as Crimes Against Humanity and prosecuted internationally.

Director

Carles Caparrós i Obiols was trained in advertising, theater, music, and photo-reporting, his documentaries cover diverse topics such as the war in Kashmir, sub-Saharan immigration in Europe, the situation of the mentally ill in Africa, the sustainable development or the history of the Sephardic Jews expelled from Spain. Some of his films have been scheduled at festivals around the world. Between his recognitions they emphasize the Great Prize of Documentary of Author of the URTI (International Radio and Television Union), two Gold Globes in the World Media Festival of Hamburg, prize to the Best Documentary in San Francisco and Ciudad Rodrigo, and two nominations to Better Documentary European (Prix Europe).

SILENCE OF THE TIDES / GELGİTLERİN SESSİZLİĞİ

Pieter-Riem de Kroon
NL, Germany / NL, Almanya
104', 2020



Kurgu / Editing Erik Disselhoff
Görüntü / Camera Dick Harrewijn
Müzik / Music Birgit Wildeman
Ses / Sound Victor Dekker
Yapımcı / Production Annemiek van der Hell / Windmill Film

Sinopsis

Gelgitlerin Sessizliği, dünyanın en büyük gelgit sulak alanı olan The Wadden Sea hakkında şiirsel bir sinema filmi. Filmin itici gücü Wadden'in nefes alış verişidir. Gelgitlerin soluğu alışı ve geri verışı. Bu, flora ve faunanın yuvarlanıp giden yaşamını içeren döngülerin filmi; dört mevsim boyunca yaşam ve ölüm, fırtına ve sessizlik, kitleler ve bireyin karşıtlıklarının filmi. Tüm bunların fonunda gökyüzü, su, rüzgar, sis ve sürekli değişen ışıklar var. Film, insan ve doğa arasında süregelen ilişkiye tanıklık ediyor.

Yönetmen

Pieter-Rim de Kroon (1955), kültürel, çevresel ve doğa ile ilgili konulardaki seçkin belgeselleriyle çok beğenilen bir sinematografıdır. Pieter-Rim'in filmleri muazzam görsel etkiye sahiptir, bu etkinin kaynağı ise onun uzman görsel yaklaşımı ve gözlemsel hikaye anlatımında vücut bulan sinemanın büyüüdür. Filmleri doğal ışık kullanımı, lens açılarının seçkin kombinasyonu, kamera koreografisi, kurgu ve müziğin özgün kullanımıyla yaratılmıştır. Yönetmen ve kameraman olarak yaptığı çalışmalar 140'tan fazla ulusal ve uluslararası ödül ve birçok festivalde Grand Prix ile ödüllendirilmiştir.

Synopsis

Silence of the Tides is a poetic film for cinema about the largest tidal wetland in the world, The Wadden Sea. The driving force of the film is the breathing of the Wadden. The inhaling and exhaling of the tides. It's a film of cycles involving the rolling life of flora and fauna, and it's a film of contrast throughout the four seasons, life and death, storm and silence, the masses and the individual. All set against a backdrop of sky, water, wind, mist and constantly changing light. The film plays witness to the ongoing relationship between man and nature.

Director

Pieter-Rim de Kroon (1955) is a highly acclaimed cinematographer of distinguished feature documentaries on cultural, environmental and nature topics. Pieter-Rim's films have tremendous visual impact, and owe much to his expert visual approach and observational storytelling: the magic of cinema. Created by the use of natural light, a distinguished combination of lens angles, camera choreography, editing and original use of soundtrack. As film director and cameraman his work has been awarded with over 140 national and international awards and many festival Grands Prix.

STOLEN FISH / ÇALINTI BALIK

Gosia Juszcak

Spain, Poland, UK / İspanya, Polonya, Birleşik Krallık

30', 2020



Kurgu / Editing Adriana F. Castellanos

Görüntü / Camera Filip Drożdż

Müzik / Music ST Gambian Dream

Ses / Sound Dariusz Wancerz, Igor Ktaczyński

Yapımcı / Production Gosia Juszcak

Sinopsis

Afrika anakarasının en küçük ülkesi olan Gambia'da, balıklar artık Çin şirketleri tarafından toz haline getiriliyor ve endüstriyel tarımda hayvanları beslemek için Avrupa ve Çin'e ihraç ediliyor. Sonuç olarak, Gambiyalılar birincil protein kaynaklarından mahrum bırakılıyor, aşırı avlanma deniz ekosistemlerini tüketiyor. Film, sevdikleri için günlük mücadele, öfke, umut ve özlem hakkında samimi hikayeler paylaşan Abou, Mariama ve Paul adlı üç Gambiyalıyı takip ediyor.

Yönetmen

Madrid'den Polonyalı belgesel yönetmeni ve yapımcısı. Varşova'daki Andrzej Wajda Film Okulu'nun "DOK PRO" belgesel yönetmenliği kursundan mezun oldu. Gosia, belgesel çalışmalarında toplumsal önem arzeden, göç ve sınırlar çevresindeki konulara odaklanıyor. Güney AB sınırındaki Faslı kadınların kölevari çalışma hayatlarını ele alan "The Cargo Women of Melilla" Novara Docs serisinde görücüye çıktı. "Stolen Fish", onun orta uzunluktaki çıkış filmi.

Film yapımcılığı kariyerinin yanı sıra Gosia, eski bir Ortadoğu İnsan Hakları gözlemcisi olarak gazeteci, çevirmen ve sözcüdür. Bir gazeteci olarak, Kenya'nın Sengwer topluluğunun zorunlu tahliyesi veya Kenya'daki Nubian azınlığın mücadelesi gibi yeterince gündeme gelmeyen konular hakkında yazdı.

Gosia şu sıralarda, DocLab Polonya ve Krakow Film Festivali Industry Market çerçevesinde "Abou's Journey" başlıklı bir uzun metrajlı belgesel geliştiriyor. Şimdilerde İspanya'da yaşıyor; geçmişte Polonya, Meksika, ABD, Filistin, Ürdün'de yaşadı. Lehçe, İngilizce, İspanyolca ve temel Arapça bilmektedir.

Synopsis

In Gambia, the smallest country of mainland Africa, fish is now being powdered up by Chinese corporations and exported to Europe and China to feed animals in industrial farming. As a result, Gambians are being deprived of their primary source of protein, overfishing is depleting marine ecosystems. The film follows Abou, Mariama and Paul; three Gambians who share intimate stories of daily struggle, anger, hope and longing for their loved ones.

Director

Polish documentary director and producer based in Madrid. Graduate of "DOK PRO" documentary directing course at Andrzej Wajda Film School in Warsaw. In her documentary work, Gosia focuses on issues of social importance, migration and borders. "The Cargo Women of Melilla", a take on a slave-like work of Moroccan women on the Southern EU border, was showcased within the Novara Docs series. "Stolen Fish" is her mid-length debut.

Apart from her filmmaking career, Gosia is a journalist, translator and public speaker as former Human Rights observer in the Middle East. As a journalist, she wrote about such underreported issues as the evictions of Kenya's Sengwer community's or the struggle of the Nubian minority of Kenya.

Currently Gosia is developing a feature documentary in the framework of DocLab Poland and Krakow Film Festival Industry Market with a working title Abou's Journey. Based in Spain, lived in Poland, Mexico, Spain, USA, Palestine, Jordan. Speaks Polish, English, Spanish and basic Arabic.

THE LAST SHELTER / SON SİĞİNAK

Ousmane Samassékou

France, Mali, South Africa / Fransa, Mali, Güney Afrika
85', 2021



Kurgu / Editing Céline Ducreux

Görüntü / Camera Ousmane Samassékou

Müzik / Music VoidEnix, Ural Durak, Ross Bugden, Busted Acid Machine, Dysfnk

Ses / Sound Adama Diarra

Yapımcı / Production Estelle Robin You, Andrey Diarra, Don Edkins, Tiny Mungwe

Sinopsis

Mali'nin Gao şehrindeki Göçmenler Evi, Sahra Çölü'nün güney ucunda bir sığınaktır. Kuzeyde Cezayir'e geçiş yapanları veya Avrupa'ya ulaşmaya yönelik başarısız bir girişimin ardından dönüş yolunda olanları memnuniyetle karşılamaktadır. Burkina Faso'dan iki genç kız, Esther ve Kady, yolculuklarına devam edecek gücü toplamak için geldiklerinde; kırklı yaşlarında, hafızası ve evine geri dönme umutları yıllar içinde kaybolan göçmen bir kadın olan Natacha ile bir dostluk kurarlar. Üçlü; neşe, umut ve hassasiyet anlarını paylaşarak aile hayatını andıran bir yakınlık kurar. Ancak kızlar, yolculukları onları başarısızlık ve travmanın yükü altında geri dönenlerle karşılaştırsa bile yurtdışında bir gelecek hayalinden kurtulamazlar. Ev, kırılğan duvarlardan yapılmış bir sur gibi, çölün çağrısına direnemez, uzaklardan gelen mırıltılı rüyalar ve kabusların hikayelerini fısıldar.

Yönetmen

Ousmane; yapımcı, yönetmen, görüntü yönetmeni ve kurgucu olduğu Bamako'daki DS Productions'ın ortağıdır. 2015 yılında, Mali'de eğitim ve öğretimi engelleyen kötülükler üzerine ilk uzun metrajlı belgeseli olan "Les héritiers de la colline", Agadir Festivali'nde Jüri Büyük Ödülü'nü ve AMAA'da jüri özel mansiyonunu kazandı. Son uzun metrajlı belgeseli "Son Sığınak", 2019'da IDFA Forum'unda ve 2020'de kaba kurgu olarak sunuldu. Aïcha Macky'nin *Zinder* filminin ortak yapımcısı olarak Cannes Film Festivali'nde la Fabrique des Cinémas du Monde'ye katıldı. Ekim 2018'de Tonso projesiyle Ouaga Üretici Laboratuvarı'nda yapımcı ağırları hibesini kazandı.

Synopsis

The House of Migrants in Gao, Mali, is a refuge at the southern edge of the Sahara desert. It welcomes those in transit towards Algeria in the north, or on their way back after a failed attempt to make it to Europe. When Esther and Kady, two teenage girls from Burkina Faso, arrive to regain the strength to continue their journey, they form a friendship with Natacha, a migrant woman in her forties whose memory faded over the years, along with her hopes of regaining her home. The trio finds a semblance of family life, sharing moments of joy, hope and tenderness. But the girls can't shake the dream of a future abroad, even when their journey collides with the ones who came back, burdened by failure and trauma. The house, like a rampart made of fragile walls, can hardly resist the call of the desert, its distant murmur whispering stories of dreams and nightmares.

Director

Ousmane is a partner in DS Productions in Bamako, where he is a producer, director, director of photography and editor. In 2015, he completed his first feature-length documentary, film on the evils that hinder training and education in Mali: "Les héritiers de la colline", which won the Grand Prix du Jury at the Agadir Festival and special mention of the Jury at the AMAA Awards. His latest feature-length documentary "The Last Shelter" was presented at the IDFA Forum in 2019 and as a rough cut in 2020. As co-producer of Aïcha Macky's film "Zinder", he participated at la Fabrique des Cinémas du Monde at the Cannes Film Festival. In October 2018, he won the producer networks grant at the Ouaga Producer Lab with the project Tonso.

JOËL AND KRYPEL, OUR LIFE TO LIVE / JOËL VE KRYPEL, YAŞAYACAĞIMIZ HAYAT

Guillaume Mazeline

France / Fransa

93', 2019

Kurgu / Editing Guillaume Mazeline

Görüntü / Camera Eric Wild

Müzik / Music the birds

Ses / Sound Lucas Chataignier, Florence Hermitte, Guillaume Mazeline

Yapımcı / Production Nico Di Biase and Antoine Martin

Sinopsis

Joel ve Krystel düzgün yaşamak için gerekli görünen her şeye sahipti: bir ev, bir aile, bir iş. Ancak hayatlarını değiştirmek istediler: "Kendimi 65 yaşına kadar aynı işi yaparken görmedim." Ortak arzuları şarap etrafında dile geliyordu: şarap satmak mı? Hayır, KENDİ şaraplarını satmak; kaliteli ve organik bir şarap. Daha önce var olmayan, kendilerine benzeyen ve gurur duyabilecekleri bir şey yaratmak istiyorlardı. Her şeyden çok, özgür olmak istiyorlardı.

Bu film, Joël ve Krystel'in hayatına doğru bir dalış. Geleceğe koşan bir trene biniyoruz. Kamera onlara eşlik ediyor ve onlarla bağ kuruyor. İşlerini değiştirmek, hayatlarını değiştirmek anlamına geliyor ve bu öyle basitçe olabilecek bir şey değil. Birçok engel olduğu uzun bir yolculuk. Joël ve Krystel'in projesi, beklenmedik güçleri uyandırmayı, durmadan yenilenen bir enerji sergilemeyi gerektiriyor. Bu enerji filmden geçiyor ve olasılıklar alanında onlara tanıklık ediyor. Dünya maceracılar aittir ve Joel ve Krystel kendi hayatlarının maceracıları haline geliyor.

Yönetmen

1967'de doğdu. Yüksek lisansını Paris'te yaptı. 1986-1990 yılları arasında Görsel Sanatlar Fakültesi, Görsel-İşitsel Sanatlar Bölümü'nde, ardından bir film okulundaydı. Sonrasında yeni duyduğu merakla kısa filmlere, video yapımına ve çizgi filmlere ilgi duymaya başladı. 90'ların başında belgesel filmi keşfetti. Önce yönetmen yardımcılığı yaptı, ardından otuzdan fazla belgeselin editörlüğünü yaptı. Bunların yanında film çekmeye başladı.Şu anda dokuzuncu filminde. Bu belgeseller, birçok konunun yanında, özellikle İspanyol ve Portekiz göçlerini ve sürgünü ele alıyor. Ayrıca iki roman yayınladı. Üçüncüsünün planlanan çıkış tarihi Ekim 2021.

Synopsis

Joel and Krystel had everything it seems necessary to live properly: a house, a family, a job. However, they wanted to change their lives: "I didn't see myself doing the same job until 65." Their common desire is expressed around the vine: to sell wine? No, sell THEIR wine, a quality and organic wine. They want to create something that did not exist before, that looks like them and of which they can be proud. Above all, they want to be free.

This film is an immersion in the life of Joël and Krystel. We are getting on a train that is rushing towards the future. The camera accompanies them and bonds with them. Changing jobs means changing lives and it is not a simple snap of the fingers. It is a long journey in which there are many obstacles. Joël and Krystel's project involves awakening unsuspected forces, demonstrating an unceasingly renewed energy. This energy crosses the film and testifies on the field of possibilities. The world belongs to the adventurers and Joel and Krystel have become the adventurers of their own lives.

Director

Born in 1967. He did his graduate studies in Paris. Between 1986 and 1990, he was at the Faculty of Visual Arts, Audiovisual Arts option then in a Film School. Then, curious, he became interested in short films, video creation and cartoons. He discovered documentary film in the early 90s. He was first an assistant director, then edited more than thirty documentaries. In parallel to this activity, he started making films. To date, he is on his ninth film. These documentaries deal, among other things, with exile, particularly in relation to Spanish and Portuguese immigration. He has also just published two novels. A third is planned for October 2021.

EVEN IN PARADISE / CENNETTE BİLE

Duane Peterson III

USA / ABD

10', 2018



Kurgu / Editing Duane Peterson III

Ses / Sound Enrique Labrada Prieto

Yapımcı / Production Duane Peterson III

Sinopsis

Durgun korular ve donuk Silikon Vadisi pencereleri, eleştirel coğrafi yaklaşımı benimseyerek California'nın her karışında yer alan savaşın maliyetine yeni bir bakış sunan, önyargıları yıkıcı bir deneme filmi için gereken görsel çerçeveyi sunuyor.

Yönetmen

Duane Peterson III, eleştirel coğrafya bakış açısından mekanı, hafızayı ve zamanı görmenin ve anlamının yeni yollarını keşfeden bir kurgucu, film yapımcısı ve film programcısıdır. Bir belgesel yapımcısı olarak, tanıdık alanları yeniden yorumlamak ve gözden kaçan tarihleri gün ışığına çıkarmak için alışılmışın dışında yaklaşımlar benimser. Duane; Burlington, Vermont, ABD'de yaşıyor.

Synopsis

Serene forest groves and opaque Silicon Valley windows provide the visual framework for an assumption-challenging essay film taking a critical geography approach toward a new way of seeing the costs of warmaking as they are found in the very flesh of California.

Director

Duane Peterson III is an editor, filmmaker and film programmer exploring new ways of seeing and understanding space, memory and time through a critical geography framework. As a documentary filmmaker, he takes unorthodox approaches to reinterpret familiar spaces and bring overlooked histories to light. Duane lives in Burlington, Vermont, USA.

BORDER / SINIR

Paola Castillo

Chile / Şili

65', 2020



Kurgu / Editing Javiera Velozo, Coti Donoso y Paola Castillo

Görüntü / Camera Pablo Valdés

Ses / Sound Boris Herrera

Yapımcı / Production Paola Castillo

Sinopsis

Juan Carlos, kendi de dahil olduğu Mapuche topluluğunun özerkliği için savaşan yerli bir liderdir, ancak kendisi bir ikilemin içerisinde. Birçok kişi, toprak islahına giden yolda Şili hükümeti için çalışmayı kabul ettiği için onun hain olduğunu düşünmektedir. O evinin mahremiyetinde endişelerini paylaşırken, hayvanları mevsimler ilerledikçe artan gerilimi izlemektedir.

Film, bizi Juan Carlos ve köylü ailesinin günlük yaşamının merkezine yerleştirirken; Şili Devleti ile yaşanan çatışma nedeniyle Mapuchelerin kendi aralarında oluşan gerilimlerin sonucu olarak yüzleşmesi gereken dramı yansıtır.

Yönetmen

EICTV, Küba'dan film yapımcısı. Yönetmeni ve yapımcısı olduğu ödüllü filmlerden bazıları; Cannes Film Festivali 2015'te en iyi belgesel ödülünü alan "Beyond My Grandfather Allende", Maite Alberdi'nin yönettiği "The Lifeguard" (2011), ve Pachi Bustos'un yönettiği "Haydee and the Flying Fish". Yönetmeni olduğu bazı ünlü belgeseller: "Genoveva", "La Ultima Huella", "74m2" ve "Frontera". Şili Üniversitesinde Film ve TV bölümünde ve Pontificia Universidad Católica de Chile'nin Görsel-İşitsel Yönetmenliği Bölümü'nde öğretim görevlisi. Sinema Sanatları ve Bilimleri Akademisi üyesidir.

Synopsis

Juan Carlos is an indigenous leader who has fought for the autonomy of his Mapuche community, but he has his own dilemma. Many question him of being a traitor because he agreed to work for the Chilean government, as a path to land reclamation. In the privacy of his home, he shares his concerns, while his animals watch the tension that grows as the seasons unfold.

The film places us at the center of the daily life of Juan Carlos and his peasant family, while projecting the drama he must face as a result of the tensions between the Mapuche themselves due to the conflict with the Chilean State.

Director

Filmmaker from EICTV, Cuba. Director and Producer of award-winning documentaries including "Beyond My Grandfather Allende" Best Documentary at Cannes Film Festival 2015; "The Lifeguard" (2011), directed by Maite Alberdi, and "Haydee and the Flying Fish" directed by Pachi Bustos. Director of the renowned documentaries as "Genoveva", "La Ultima Huella", "74m2" and "Frontera". Professor in the Film and TV career at the University of Chile, and in the career of Audiovisual Direction of the Pontificia Universidad Católica de Chile. She's a member of the Academy of Motion Picture Arts and Sciences.

FOUNT / BULAK

Evrim İnci
Turkey / Türkiye
4, 2020



Kurgu / Editing Zoran Furkan Cömert

Görüntü / Camera Evrim İnci

Müzik / Music Ross Bugden

Ses / Sound Burçak Tanrıverdi

Yapımcı / Production Evrim İnci

Sinopsis

Somali'de zor bir hayat sürerken Türkiye'ye göç etmek zorunda kalan Walid ve ailesi Burdur'a gönderilir. Somali'de kaçtıkları susuzlukla Burdur'da da yüzleşen Walid, yeni hayatını da zorlu bir şekilde sürdürmektedir.

Yönetmen

Evrim İnci 1992 yılı Ocak ayında İzmir'de doğdu. 2015 yılında İzmir, Yaşar Üniversitesi, Radyo, Televizyon ve Sinema Bölümü'nden fakülte birincisi olarak mezun oldu. Daha sonra Uluslararası Gönüllü Projesi SERVAS'a katılarak Antakya'ya çocuklara sinema eğitimi vermeye gitti. Orada "Kamerallı Çocuklar" isimli kısa metraj belgeselini tamamladı ve kırktan fazla festivalde gösterim hakkı kazandı. Döndükten sonra UNICEF'e bağlı Sığınmacılar ve Göçmenler Dayanışma Derneği'nde göçmen çocuklara film atölyesi düzenlemeye başladı. Bu sırada at yarışları kültürünü anlatan "Paradoks Bir Koşu" belgeselini çekti ve birçok uluslararası festivale katıldı. Aynı zamanda BeStyle moda dergisinde cinematographer olarak çalışmaya başladı. 2019 yılında İzmir, Dokuz Eylül Üniversitesi, Film Tasarımı yüksek lisansını "Doğa Filmlerinde İnsan Temsili ve Sunumu" üzerine tez yazarak tamamladı. Ardından TRT Belgesel kanalında Uygulayıcı Yapımcı olarak çalışmaya başladı ve hala devam etmekte.

Synopsis

Walid and his family, who had been having a difficult life in Somalia and had to migrate to Turkey, are sent to Burdur. Walid, facing the drought in Burdur which he ran away from Somalia, is struggling his life, as well.

Director

Evrim İnci was born in January 1992 in Izmir. In 2015, she graduated from the Department of Radio, Television and Cinema at Yaşar University, Izmir, as the top student of the faculty. Later, she joined the International Volunteer Project SERVAS and went to Antakya to teach cinema to children. There she completed her short documentary called "Kamerallı Çocuklar" so that the short had been screened in more than forty festivals. After she returned from Antakya, she started to organize a film workshop for migrant children at UNICEF's Association for Solidarity with Asylum Seekers and Migrants. Meanwhile, she shot the documentary "Paradoks Bir Koşu" about horse racing culture and participated in many international festivals. At the same time, she started working as a cinematographer in BeStyle fashion magazine. In 2019, she completed her master's degree in Film Design at Dokuz Eylül University, Izmir, with a thesis on "Human Representation and Presentation in Nature Films". Then, she began her duty as an Executive Producer on TRT Documentary channel which she still continues.

SEEDS OF GOCA YÖRÜK / GOCA YÖRÜĞÜN TOHUMLARI

Mehmet Köprü
Turkey / Türkiye
30', 2021



Kurgu / Editing Mehmet Köprü, Ceyhun Bağcı
Görüntü / Camera Ceyhun Bağcı
Ses / Sound Ceyhun Bağcı
Yapımcı / Production Mehmet Köprü

Sinopsis

Koruduğu yerel tohumlarıyla ve kendine özgü satış modeliyle endüstriyel tarıma karşı sürdürülebilir bir alternatif oluşturmaya çalışan Antalya'da çiftçi Mahmut Tiğrel, kısıtlı üretim olanaklarına rağmen mücadelesinden vazgeçmiyor.

Yönetmen

Sinema üzerine daha çok akademik olarak çalışan Mehmet Köprü, çeşitli kurmaca ve belgesel film projelerinde görev alarak film yapım pratiğiyle de kendini korumaya çalışmaktadır.

Synopsis

Mahmut Tiğrel, a farmer from Antalya in Southern Turkey, who works for creating a sustainable alternative against industrial agriculture with his unique sales model and local seeds that he preserves, never gives up his struggle in spite of limited production possibilities.

Director

Mehmet Köprü who works on cinema rather academically, tries to preserve his bond to the film production in practice by participating in various fiction and documentary film projects.

DUSKY GROUPE: THE LORD OF THE REEF / ORFOZ: RESİFİN EFESİ

Mert Gökalg
Turkey / Türkiye
60', 2021



Kurgu / Editing Cenk Karacalar
Görüntü / Camera Mert Gökalg, Volkan Çalışır, Cenk Karacalar
Ses / Sound Mert Gökalg
Yapımcı / Production Mert Gökalg

Sinopsis

Orfoz: Resifin Efesi, ilk çekimleri 2010 senesinde yapılan ve tam 10 senede ağır ağır çekilen bir sualtı belgeseli. Eski bir zıpkıncı olan, belgeselin anlatıcısı Mert Gökalg, denize olan tutkusu nedeniyle ODTÜ'de okuduğu Petrol Mühendisliği'ni bırakarak bilime ve doğa koruma alanına yöneliyor. Kıyılara ve denizlere olan katastrofik insan etkisini fark eden Gökalg, akademik ve fotoğraf/video amaçlı dalışlar gerçekleştirdiği dönemlerde Kaş'a bağlanıp, 2010'da ilan edilen koruma alanını, Orfoz balığının avcılığının yasaklanmasını ve koruma alanındaki gelişmeleri kayıt altına alıyor. Bu yolculukta karşısına eşsiz sualtı hikayeleri ve bu canlıları korumaya gönül vermiş ya da avcılık yaparak geçimini sağlayan ve denizsiz yaşayamayan mavi kahramanlar çıkıyor. Bu belgesel, Kaş-Kekova ve Gökova Körfezi'ndeki yüzümüzü güldürseden etkin koruma faaliyetlerinin farklı bir açıdan çekilmiş masmavi bir hikayesini sunuyor.

Yönetmen

Mert Gökalg 1978'de Ankara'da doğdu. Lisans ve yüksek lisansını sırasıyla ODTÜ Mühendislik Fakültesi, Miami ve Ankara Üniversitesi'nde Fiziksel Okyanus Bilimi ve Deniz Biyoteknolojisi Bölümlerinde tamamladı. Çeşitli AB projelerinde bilim insanı olarak görev alan Mert, şu anda Hollanda'da Wageningen Üniversitesi'nde doktora yapmakta. Türkiye Deniz Canlıları Rehberi ve Akdeniz canlılarıyla ilgili bir telefon uygulaması olan "Doğa Rehberi" işlerine imza attı. Kurulduğundan beri Magma Dergisi'nde yazar ve fotoğrafçı olarak çalışan Mert dergi için -bir kapak konusu, çeşitli kısa haber ve söyleşiler dahil- toplam 19 konu hazırladı, yazar/fotoğrafçı/video içerik üretici ve editör olarak çalışmaya da devam etmekte. 2006 yılından beri freelancer fotoğraf ve video sanatçısı olarak Dünya genelindeki çeşitli STK, ajans ve firmalarla birlikte projeler geliştirmektedir.

Synopsis

The documentary "Dusky Grouper: The Lord of The Reef" is an underwater documentary that began in 2010 and was gradually completed in 10 years. The narrator of the documentary, Mert Gökalg, who is also a former harpooner from a young age, leaves the Petroleum Engineering he studied at METU due to his passion for the sea, and turns to science and nature conservation. Noticing the catastrophic human impact on the coasts and seas, Mert became attached to Kaş during his academic, photographic and video dives for many years. There, he recorded the area, which was declared a protected area in 2010, records the ban on grouper fishing and the developments in the region. On this journey, he encounters unique underwater stories and blue heroes who set their heart on protecting these creatures or who make a living by hunting. The documentary "Dusky Grouper: The Lord of The Reef" is a deep blue story of conservation activities that make us smile in the marine protected areas of Kaş-Kekova and Gökova Bay, shot from a different angle.

Director

Mert Gökalg was born in 1978 in Ankara. He completed his undergraduate study in METU engineering faculty and his graduate study in Physical Ocean Science and Marine Biotechnology at Miami and Ankara Universities. Working as a scientist in some EU projects, Mert is currently completing his doctorate at Wageningen University in the Netherlands. He has projects such as the Turkey Sea Creatures Guide and the "Nature Guide", a smartphone application about Mediterranean creatures. Mert has been working as a writer and photographer for Magma Magazine since its establishment, also has created a total of 19 subjects -including one cover subject, and various short news and interviews for them while he was working as a writer/photographer/videographer and editor. Since 2006 he has worked as a freelancer photography and video artist for various NGOs, companies and agencies around the world to develop projects.

THE CLOCKS / BÜYÜK SAAT KÜÇÜK SAAT

Ecem Arslanay & Yiğit Tanel Kaçar

Turkey / Türkiye

5', 2020

Kurgu / Editing Yiğit Tanel Kaçar

Görüntü / Camera Yiğit Tanel Kaçar, Ecem Arslanay

Müzik / Music Yiğit Tanel Kaçar (9VSS)

Ses / Sound Yiğit Tanel Kaçar

Yapımcı / Production Ecem Arslanay, Yiğit Tanel Kaçar

Sinopsis

"Büyük Saat Küçük Saat", Ecem Arslanay'ın Manifold'da yayınlanan "Büyük Saat, Küçük Saat, İleri Saat, Geri Saat, Yukarı Saat, Aşağı Saat (2019)" başlıklı denemesinden uyarlanan bir deneme filmidir. Yönetmenin çekimleri, farklı dönemlere ait çeşitli sanat eserleri ve çeşitli tüketim ürünlerinin reklam görsellerinin bir derlemesidir. İklim krizini zaman kavramı üzerinden ele almakta ve şiirsel bir uyarı görevi görmektedir.

Yönetmen

Ecem Arslanay: 1988 yılında İzmir'de doğdu. Bilkent Üniversitesi'nde burslu olarak iç mimarlık okudu. Farklı ajansların bünyesinde freelance projelerde ve sahne tasarımı projelerinde çalıştı. Yarı zamanlı öğretim görevlisi olarak ders verdiği Bilgi Üniversitesi'nde "Mimarlıkta Tarih, Teori ve Eleştirisi" alanında yüksek lisansını tamamlayarak; çeşitli yayınlar için sanat, tasarım ve mimari üzerine birçok metin ortaya koydu. "The Connected" (2021) adlı uzun metrajlı filmde prodüksiyon tasarımcısı olarak çalıştı. Devlet bursu ile İzmir Demokrasi Üniversitesi Mimarlık Doktora Programı'nda akademik çalışmalarına devam etmektedir. AICA Uluslararası Sanat Eleştirmenleri Derneği üyesidir.

Yiğit Tanel Kaçar: 1988 yılında İtalya'nın Napoli kentinde doğdu. Bahçeşehir Üniversitesi'nde burslu olarak Fotoğraf ve Video okudu.

Uluslararası Fotoğraf Yaz Okulu tarafından düzenlenen George Georgiou'nun belgesel fotoğraf atölyesine katılımcı olarak seçildi. PARADOX, GAPO, I.S.S.P. ve Tandem ortaklığıyla yürütülen "Middle Town Project: Picturing The Unspectacular" a katıldı. Kişisel projelerine ağırlık verirken; yurt içi ve yurt dışı sanat atölyeleri, karma sergiler ve festivallerde yer aldı. Halen görsel projeleri üzerinde çalışmakta ve aynı zamanda "9VSS" adı altında müzik üretmektedir.

Synopsis

"The Clocks" is a film adapted from Ecem Arslanay's essay titled "Büyük Saat, Küçük Saat, İleri Saat, Geri Saat, Yukarı Saat, Aşağı Saat / Big Clock, Small Clock, Forward Clock, Backward Clock, Up Clock, Down Clock" (2019) published in Manifold magazine. It is a visual mixture of directors' footage, various works of art from different periods and advertising visuals of various consumer products. It deals with the climate crisis through the concept of time and acts as a poetic warning.

Director

Ecem Arslanay: Born in 1988 in Izmir, Turkey. She studied interior architecture at Bilkent University with a scholarship. She worked in freelance projects and stage design projects under different agencies. Completing her MA in "History, Theory and Criticism in Architecture" at Bilgi University, where she also taught as a part-time lecturer. She has put forward many texts on art, design and architecture for various publications. She worked as the production designer in the feature film "The Connected" (2021). Currently, she pursues her PhD studies in Architecture at Izmir University of Democracy, with a government scholarship. She is a member of AICA International Art Critics Association.

Yiğit Tanel Kaçar: Born in 1988 in Naples, Italy. He studied Photography and Video at Bahçeşehir University with a scholarship.

He was selected as a participant for George Georgiou's documentary photography workshop which was organised by International Summer School of Photography. He participated in the "Middle Town Project: Picturing The Unspectacular" carried out with the partnership of PARADOX, GAPO, I.S.S.P. and Tandem. Focusing on his personal projects, he took part in domestic and international art workshops, group exhibitions and festivals. He is still working on his visual projects and also producing music under the name "9VSS".

SHELTER / BARINAK

Çağatay Ankaralı & Umut Sarıboğa

Turkey / Türkiye

44', 2021

Kurgu / Editing Ali Emre Yıldırım, Çağatay Ankaralı

Görüntü / Camera Ali Emre Yıldırım

Müzik / Music The Power - SAVFK (Saverio Blassi)

Ses / Sound Ekin Ercan

Yapımcı / Production Çağatay Ankaralı, Umut Sarıboğa

Sinopsis

İklim değişikliği, sadece kara hayatını değil, deniz sularının sıcaklıkları arttıkça doğal yaşamı da olumsuz etkiliyor. Denizlerdeki en önemli sorunlardan biri de yok olan resifler. Yosunlar, algler, yengeçler, sürüngenler, deniz kaplumbağaları gibi pek çok deniz canlısı resiflerde gelişen ve yaşayan canlılardır. Bazı insanlar sudaki yaşamın devam edebilmesi, sahil şeridinin erozyondan korunması, sudaki ekosistemin çeşitlenmesi için yapay resifler inşa etmektedirler. İklim değişikliğini konuşmadığımız yıllarda yapay resifler balık üretimini artırmak için kullanılırken, son yıllarda deniz kirliliğinin önlenmesi, su kalitesinin artırılması, ekosistemin yenilenmesi gibi koruma amaçlı yapılmaktadır.

Peki yapay resifler gerçekten bir çözüm olabilir mi? Su canlıları için bir barınak olabilir mi?

Yönetmen

Çağatay Ankaralı Marmara Üniversitesi Gazetecilik Bölümü'nde okurken çeşitli dergilerde fotoğrafçı olarak çalıştı. Mezun olduktan sonra belgesel ve reklam filmlerinde kameraman ve rejisi asistanı olarak çalıştı. 2012 senesinde *Göl* adlı belgesel ile ilk yönetmenlik deneyimini yaşadı.

Umut Sarıboğa 2010 yılında Marmara Üniversitesi Gazetecilik Bölümü'nde okumaya başladı. Okul hayatı boyunca Marmara İletişim Haber Ajansı'nda (MIHA) çeşitli görevlerde yer aldı. Dizi ve sinema sektöründe yönetmen yardımcısı olarak çalışıyor.

Synopsis

Climate change negatively affects not only land life, but also natural life as the sea water temperature increases. One of the most important problems in the seas is the disappearing reefs. Many marine creatures such as moss, algae, crabs, reptiles, and sea turtles thrive and live in the reefs. Some people build artificial reefs to sustain life underwater, protect the coastline from erosion, and diversify the aquatic ecosystem. While artificial reefs were used to increase fish production during the years when we were not talking about climate change, in recent years they have been used for protection purposes such as preventing sea pollution, increasing water quality and renewing the ecosystem. But could artificial reefs really be the solution? Could they be a shelter for aquatic creatures?

Director

Çağatay Ankaralı studied journalism at Marmara University. In the meantime, he worked as a photographer for various magazines. After he graduated, he worked as a cameraman and assistant director in documentaries and commercials. In 2012, he had his directorial debut with the documentary "Göl".

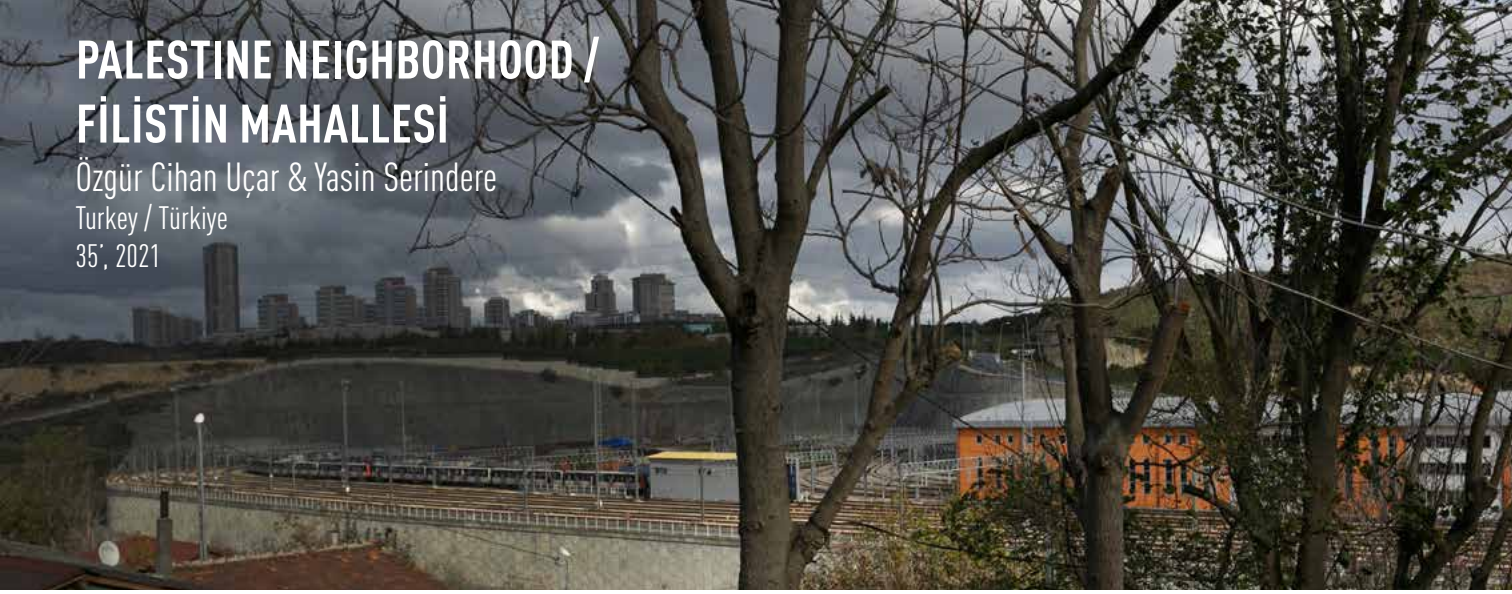
Umut Sarıboğa: He studied in the Department of Journalism at Marmara University in 2010. He took part under various positions at Marmara Communication News Agency (MIHA) throughout his education. He works as an assistant director in TV and cinema industry.

PALESTINE NEIGHBORHOOD / FİLİSTİN MAHALLESİ

Özgür Cihan Uçar & Yasin Serindere

Türkiye / Türkiye

35', 2021



Kurgu / Editing Yasin Serindere
Görüntü / Camera Özgür Cihan Uçar
Ses / Sound Sinan Demirtaş
Yapımcı / Production Yasin Serindere

Sinopsis

İstanbul Başakşehir'e bağlı Güvercintepe (Bayramtepe) Mahallesi'nin içerisinde bir bölgeye halk tarafından Filistin adı verildi. Anadolu'dan göçlerle '90'larda kurulan Güvercintepe Mahallesi kuruluşunun ardı sıra defalarca yıkılmak istendi. Son olarak 2009 yılında yapılmak istenen yıkım bölge halkının direnişiyle engellendi. Birkaç yıl sonra mahalle halkının büyük kısmına tapuları verildi. Adını yıkım karşıtı direnişlerden alan Filistin Mahallesi bu sürecin dışında bırakıldı ve Filistin'de yıkım gündemi 2009'dan sonra da devam etti.

2012 yılında İstanbul Büyükşehir Belediyesi'ne ait yol projesi için kamulaştırma davaları açıldı. 2020'nin son çeyreğinde ise Başakşehir Belediyesi'nin "3 No'lu Yol Projesi" kapsamında Filistin Mahallesi'nin alt kolunda yer alan 5 eve tebligat gönderildi. Gönderilen tebligatlarda evlerin 7 gün içerisinde boşaltılması istendi...

Yönetmen

Özgür Cihan Uçar: 30 Temmuz 1996 tarihinde İstanbul'da doğdu. Radyo, Televizyon ve Sinema Bölümü'nü okudu. Üniversite yıllarında foto muhabirlik yapmaya başladı. Fotoğraf, belgesel ve kısa film alanında çalışmalar yapmaktadır.

Yasin Serindere: Erciyes Üniversitesi Radyo, Televizyon ve Sinema Bölümü'nden 2020 yılında mezun oldu. İstanbul'da yaşamakta olan Serindere, belgesel, kısa film ve fotoğraf alanlarında çalışmalarını sürdürmektedir.

Synopsis

A region in Güvercintepe (Bayramtepe) neighborhood of Basaksehir district in Istanbul has been called as Palestine Neighborhood by the people. Güvercintepe, which was established in the 1990s with migrations from Anatolia, was repeatedly tried to be demolished after its establishment. Finally, the destruction that was planned to be carried out in 2009 was prevented by the resistance of the people of the region. A few years later, deeds were given to the majority of the people living in Güvercintepe. Palestinian neighborhood, named after the resistances against demolition, was excluded from this process and the agenda of demolition continued after 2009 in Palestine.

In 2012, expropriation lawsuits were filed for the road project belonging to the Istanbul Metropolitan Municipality. In the last quarter of 2020, notifications were sent to five houses located in the lower branch of the Palestine Quarter within the scope of the "Road No. 3 Project" of Başakşehir Municipality. In the notifications sent, it was requested that the houses be evacuated within seven days.

Director

Özgür Cihan Uçar was born on 30 July 1996 in Istanbul. He is a senior student in Radio, Television and Cinema Department. He is working on photography, documentary and short film.

Yasin Serindere completed his undergraduate education in the Radio, TV and Film Department at Erciyes University. He currently lives in Istanbul and continues working on documentary film, short film and photography.

FARMING IN THE SHADOWS / APARTMANLARIN GÖLGESİNDE: BİR KENT TARIMI DENEYİMİ

Melike Selin Durmaz Ekenter
Turkey / Türkiye
19, 2021



Kurgu / Editing Nesime Karateke
Görüntü / Camera Çağlar Kara
Ses / Sound Çağlar Kara
Yapımcı / Production Ulaş Bayraktar

Sinopsis

"Apartmanların Gölgesinde" belgeseli Mersin Mezitli'nin merkezinde imarlı kent-sel arazide kadınların yürüttüğü tarım faaliyetini konu ediyor. Mezitli Solinova Kadın Üretici Kooperatifi bünyesinde ilçe belediyesinin desteği ile yürütülen süreç, farklı profillerdeki kentli kadınların özel mülkiyete tâbi 1,5- 2 dönümlük alanlarda arsa sahibinin izni ile başladıkları zehirsiz tarımsal üretimlerine imkan tanıyor. Film boyunca sürecin paydaşları yaşadıkları deneyimi ve bu deneyimin kendileri, mekânsal ve toplumsal çevreleri üzerindeki etkilerini paylaşıyorlar.

Yönetmen

8 Kasım 1987, Mersin doğumlu. Mimar annesinin yöreklendirmesi ile kent çalışmaları alanında öğrenim gördü. Kentte tarım merakını ilk kez yanından geçerken fark edip katıldığı bir topluluk bahçesinde edindi. Berlin'de Prinzessinnengarten'da geçirdiği o günleri önce günlüğüne sonra yüksek lisans tezine yazdı. Bir proje katılımcısı olarak gittiği Belçika'da ise organik tarım çiftliğinde gönüllü olarak çalıştı. O deneyimini "Back to Rural // CSA De Molik Creative Discovery" adıyla belgeledi. Doktora çalışmaları sırasında "müşterekler" mefhumuna bulaştı ve kentte tarım dahil farklı deneyimleri inceleyip tartışmayı denedi. Bu konuda podcast ve yayınlar üretti. Bugünlerde doktora tezini hazırlama gayretinde. 1 ve 5 yaşlarında olan iki çocuğu ile birlikte Tarsus'ta yaşıyor.

Synopsis

The documentary "Farming In The Shadows" is about the agricultural activities carried out by women in the zoned urban land in the center of Mersin Mezitli. The process, carried out with the support of the district municipality within the body of the Mezitli Solinova Women's Producer Cooperative, allows urban women of different profiles to realize non-toxic agricultural production on 1.5-2 acres of private property, which they began with the landlord's permission. Throughout the film, the stakeholders of the process share their experiences and the effects of this experience on themselves and their spatial and social environment.

Director

She was born on November 8, 1987 in Mersin. With the encouragement of her architect mother, she had education in urban studies. In the city, she realized her interest in agriculture for the first time as she passed by and acquired it in a community garden she attended. She wrote down those days she spent at Prinzessinnengarten in Berlin, first in her diary and then in her master's thesis. In Belgium, where she went as a participant for a project, she worked voluntarily in an organic farm. She documented her experience there under the name of "Back to Rural // CSA De Molik Creative Discovery". During her doctoral studies, she became entangled in the notion of "commons" and tried to examine and discuss different experiences in the city, including agriculture. She has produced podcasts and publications on this subject. She is trying to complete her doctoral thesis these days. She lives in Tarsus Mersin with her two children, one and five years old.

AULD / KADİM

Çağatay Ankaralı & Umut Sarıboğa

Turkey / Türkiye

41', 2021



Kurgu / Editing Ibrahim Çakmak

Görüntü / Camera Çağatay Ankaralı, Umut Sarıboğa

Müzik / Music AudioNetwork

Ses / Sound Tarık Demir

Yapımcı / Production Türetim Ekonomisi Derneği, Kazdağı Doğal ve Kültürel Varlıkları Koruma Derneği

Sinopsis

Dünyamız; iklim değişikliği, biyoçeşitlilik ve ekolojik krizler ile karşı karşıya... Buzlan dengelerin yarattığı sosyal, ekonomik ve ekolojik yaralar git gide büyüyor ve geri dönüşü olmayan bir yola doğru ilerliyoruz. Fakat bazılarımız hala vazgeçmedi, doğayı bütün olarak gözeten uygulamalar da çığ gibi çoğalmaya devam ediyor. Anadolu'da iklim ve biyolojik çeşitlilik krizlerini engellemeye yönelik girişimlerin izlerini kadim üretim uygulamalarında bulmak mümkün. Anadolu'nun dört bir yanında, halen adil bir yaşamı üretmeye çalışan kadınlar tarafından kimlik, etnik köken gibi ayrımların etkisinde kalmadan ortak bir gelecek umuduyla yaşatılmaya ve üretilmeye devam ediliyor. Peki kadın emeğine dayalı, ekolojik ve sosyal açıdan adanetli uygulamaların ön plana çıkarıldığı üretim ve tüketim pratikleri sayesinde iyiliğe ve güvene dayalı bir ekonomik modelin oluşturulması mümkün mü?

Yönetmen

Çağatay Ankaralı Marmara Üniversitesi Gazetecilik Bölümü'nde okurken çeşitli dergilerde fotoğrafçı olarak çalıştı. Mezun olduktan sonra belgesel ve reklam filmlerinde kameraman ve rejisi asistanı olarak çalıştı. 2012 senesinde *Göl* adlı belgesel ile ilk yönetmenlik deneyimini yaşadı.

Umut Sarıboğa 2010 yılında Marmara Üniversitesi Gazetecilik Bölümü'nde okumaya başladı. Okul hayatı boyunca Marmara İletişim Haber Ajansı'nda (MIHA) çeşitli görevlerde yer aldı. Dizi ve sinema sektöründe yönetmen yardımcısı olarak çalışıyor.

Synopsis

Our world is face to face with climate change, crises of biodiversity and ecology... The social, economic and ecological wounds created by the disturbed balances are growing. And we are moving towards a path of no return... But some of us still haven't given up, and practices that respect nature as a whole continue to increase. It is possible to find traces of attempts to prevent climate and biodiversity crises in Anatolia in ancient production practices. It continues to be lived and produced by women all over Anatolia, who are still trying to produce a just life, with the hope of a common future without being influenced by discriminations over identities and ethnicities. So, is it possible to create an economic model based on goodness and trust, thanks to production and consumption practices based on women's labor and ecologically and socially fair practices?

Director

Çağatay Ankaralı studied journalism at Marmara University. In the meantime, he worked as a photographer for various magazines. After he graduated, he worked as a cameraman and assistant director in documentaries and commercials. In 2012, he had his directorial debut with the documentary "Göl".

Umut Sarıboğa: He studied in the Department of Journalism at Marmara University in 2010. He took part under various positions at Marmara Communication News Agency (MIHA) throughout his education. He works as an assistant director in TV and cinema industry.

ECOTOPIA / EKOTOPYA

Ufuk Tambaş
Turkey / Türkiye
39', 2018



Kurgu / Editing Minerva Hünler
Görüntü / Camera M. Talha Altinkaya
Müzik / Music Franz Schubert
Ses / Sound Tayfun Bigin
Yapımcı / Production DEÜ BAP Koordinasyon Birimi

Sinopsis

2300 metre rakımı ile Türkiye'nin en yüksek yerleşim yerlerinden birisi olan Kars Boğatepe Köyü'nün kaderi 2000'li yılların başında yaşanan bir trafik kazası ile değişecektir. Bu trajik olay, doğa ile kadim ilişki kurma biçimlerinin anımsanmasına yol açmış ve yeniden gündelik yaşamın bir parçası haline gelmesinde bir milat olmuştur. Sonrasında köyde yaşanan değişimler ve bunun bölgeye etkileri belgeselde ilk elden tanıklıklarla anlatılmaktadır.

Yönetmen

DEÜ Güzel Sanatlar Fakültesi Sinema Televizyon Bölümü'nden 2006 yılında mezun oldu. 1999 yılından bu yana çeşitli kısa ve uzun metraj filmlerde çalıştı. 2006 yılından beri toplum, kültür, doğa ve arkeoloji üzerine belgeseller çekiyor. 2013 yılından beri Dokuz Eylül Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nde Film Tasarım Bölümü'nde öğretim görevlisi olarak çalışıyor.

Synopsis

The fate of Kars Boğatepe Village, one of the highest settlements in Turkey with an altitude of 2300 meters, changes with a traffic accident in the early 2000s. This tragic evidence led to the remembrance of ancient forms of relationships with nature and became a milestone in making it a part of daily life again. The changes that took place in the village afterwards and its effects on the region are described with first-hand testimonies in the documentary.

Director

He graduated from DEU Fine Arts Faculty Cinema and Television Department in 2006. Since then, he has been making documentaries on society, culture, nature and archeology. However, he has worked in various short and feature films since 1999. He has been a lecturer in the film design department of DEU Fine Arts Faculty since 2013.

WHILE PARADISE IS DESTROYED / CENNET ELLERİNDEN GİDERKEN

Serdar Güven
Turkey / Türkiye
2021



Kurgu / Editing İsmail Dalgıç
Görüntü / Camera Serdar Güven
Müzik / Music Kadir Kahraman
Ses / Sound İsmail Hakkı Hafız
Yapımcı / Production Suat Şenocak

Sinopsis

Bursa, Yenişehir'e bağlı Kirazlıyayla köylülerinin yaşamları; bir sene önce köylerinin kurulmaya başlanan Maden Zenginleştirme Tesisi ile bir anda alt üst olmuştur. Huzurları, anıları, yaşanmışlıkları, yaşam alanları; yani cennetleri ellerinin arasından kayıp gitmeye başlamıştır. Kirazlıyayla'nın anaç kadınları, topraklarına sonuna kadar sahip çıkmaya karardılar. Film; Kirazlıyayla kadınlarının özgün, güçlü ve örnek alınacak kararlılıkta sürdürdükleri, topraklarına sahip çıkma mücadelesinin tanıklığını gerçekleştirmektedir.

Yönetmen

Serdar Güven, 1975 yılında İznik'te doğdu. 2002 yılında serbest fotoğrafçılık ve kamera çalışmalarına başladı. 2005 yılından bu yana, belgesel projelerinde görüntü yönetmeni olarak çalışmalara katılmaktadır. 2008'de kendi yapım şirketi olan Maya Belgesel Film Yapım'ı kurarak, kendi belgesel projelerini üretmeye ve yönetmeye başlamıştır. Belgesel Müzikleri üzerine de çalışmaları olan Güven; Belgesel Sinemacılar Birliği ve Bursa İnsanat Sinema Derneği üyesidir.

Synopsis

The lives of the Kirazlıyayla villagers of Bursa, Yenişehir is suddenly turned upside down with the Mineral Enrichment facility, which was began being established in the village a year ago.

The peace, the memories, the past experiences, that all they have and their living space; their paradise that is, have begun to slip through their hands. The earth women of Kirazlıyayla are determined to protect their land until the end. The film bears witness to the unique, strong and exemplary determination of the women of Kirazlıyayla to claim their lands back.

Director

Serdar Güven was born in 1975 in Iznik. He started freelance photography and camera work in 2002. He has been participating in documentary projects as a cinematographer since 2005. He started producing and directing his own documentary projects after founding his own production company, Maya Documentary Film Production, in 2008. Güven, who works on Documentary Music, as well, is a member of the Association of Documentary Filmmakers and Bursa İnsanat Cinema Association.

ÖZEL GÖSTERİM
SPECIAL SCREENING

ATOMIC BOMBS ON THE PLANET EARTH /

YERYÜZÜNDE ATOM BOMBALARI

Peter Greenaway

UK, The Netherlands / Birleşik Krallık, Hollanda

13, 2011



Kurgu / Editing Peter Greenaway
Görüntü / Camera Peter Greenaway
Yapımcı / Production Peter Greenaway

Sinopsis

Çok şaşırtıcıdır ki, 1945'ten 1989'a kadar dünya genelinde 2201 atom bombası atıldı. Bu devasa bir yıkım ve atığa işaret edecek derecede büyük bir sayı. Film, her bir atom bombasını sorumlu ulus-devleti, atıldığı tarih ve konumda yer ya da deniz seviyesindeki patlama kuvveti ve yüksekliği ile beraber neden olduğu amansız yıkım içinde ilham verici ve bir o kadar da dehşet verici biçimde belgeliyor. Tam manasıyla dehşet verici.

Yönetmen

Ressam, film editörü ve avantgar yönetmen (yapısalcı kısa filmler) Peter Greenaway (1942), "A Walk Through H" (1978) adlı ilk uzun metraj filminin ardından, yıldırım çarpan otuza yakın insanın kaderlerini birleştiren gizemli bir kanunu anlatmayı amaçlayan "Act of God" belgeselini yayınladı. "The Falls", kaderi anlamak için benzer bir niyetle soyadları "Falls" ile başlayan doksana iki insanın biyografisinden oluşuyordu, ancak yönetmen 1983'te sanat ve güç üzerine grotesk bir kıssadan hisse sunan "The Draughtsman's Contract" (1982) ile ünlendi.

Synopsis

Very surprisingly from 1945 to 1989 there have been 2201 atomic bombs dropped on the planet Earth - an astonishing number of atomic bombs implying huge destruction and fall-out. The film shows evidence of every bomb explosion documented with the nation responsible, the date and location, the force and the height about earth or sea level in a relentless build up of accumulating destruction that is both inspiring and dreadful in the true biblical sense of the phrase - full of dread.

Director

Painter, film editor, and avant garde director (structuralist short films), Peter Greenaway (1942), releases his first feature film, "A Walk Through H" (1978), followed by the documentary, "Act of God," about thirty people struck by lightning; the film seeks to propose an arcane law that unites their fates. "The Falls," shows the biographies of ninety-two people whose last names begin with "Falls" with a similar intent to codify fate, but breaks through in 1983 with the successive "The Draughtsman's Contract" (1982), a ferocious grotesque parable on the relationship between art and power.

SAND / KUM

Ethem Özgüven & Selçuk Erzurumlu & Petra Holzer
Turkey / Türkiye
45', 2011



Kurgu / Editing Selçuk Erzurumlu, Ethem Özgüven
Görüntü / Camera Selçuk Erzurumlu, Can Aydın, Serkan Çiftçi, Ethem Özgüven
Yapımcı / Production Petra Holzer, Ethem Özgüven

Sinopsis

Zincirin bir ucunda çağın popüler giysisi blue jean ve ünlü markalar diğer ucunda tozlu kayıtsız atölyelerde ölümcül bir hastalığa yakalanmış hasta ciğerli insanların bedenleri duruyor. Taşlanan kotlar daha pahalı satılırken ciğerlere yapışan tozlarla işçinin hayatı sönüyor. Çok kısa bir süre içinde. Ancak "Kot Kumlama İşçileri Direniş Komitesi" içindeki işçiler, doktorlar, avukatlar, sanatçılar ve insan hakları savunucuları tarafından geliştirilen çok ciddi bir sivil itaatsizlik ve direniş sonunda bu faaliyet Türkiye'de yasaklandı. Direniş bu ölümcül faaliyetin bütün dünyada yasaklanacağı güne dek sürecek.

Yönetmen

Ethem Özgüven: Birçok belgeselin, video sanat ve contra kampanyalarının yönetmeni ve yaratıcısı. Çeşitli makalelerin ve denemelerin yazarı. Bilgi Üniversitesi, İletişim Fakültesi'nde öğretim görevlisi. BIFED Koordinatörü.

Petra Holzer: Çeşitli belgesellerin yönetmeni ve üreticisi, çeşitli sergilerin küratörü; öğrencilerle birlikte çalıştı, kökten aktivizm ve kadınların güçlendirilmesine dair araştırmalar yaptı. Şu anda BIFED Direktörü.

Selçuk Erzurumlu: Bilgi Üniversitesi, Sinema TV Bölümü'nden mezun olduktan sonra, çeşitli projelerde kameraman ve editör olarak çalıştı.

Synopsis

There are the popular blue jeans and other famous brands at one end of the chain, on the other end there are the dusty informal sweatshops full of bodies with a terminal illness in their lungs. Stoned jeans are sold more expensive, while the workers' lives fall apart by the tiny bits of silica they constantly inhale. Everything happens in the blink of an eye.

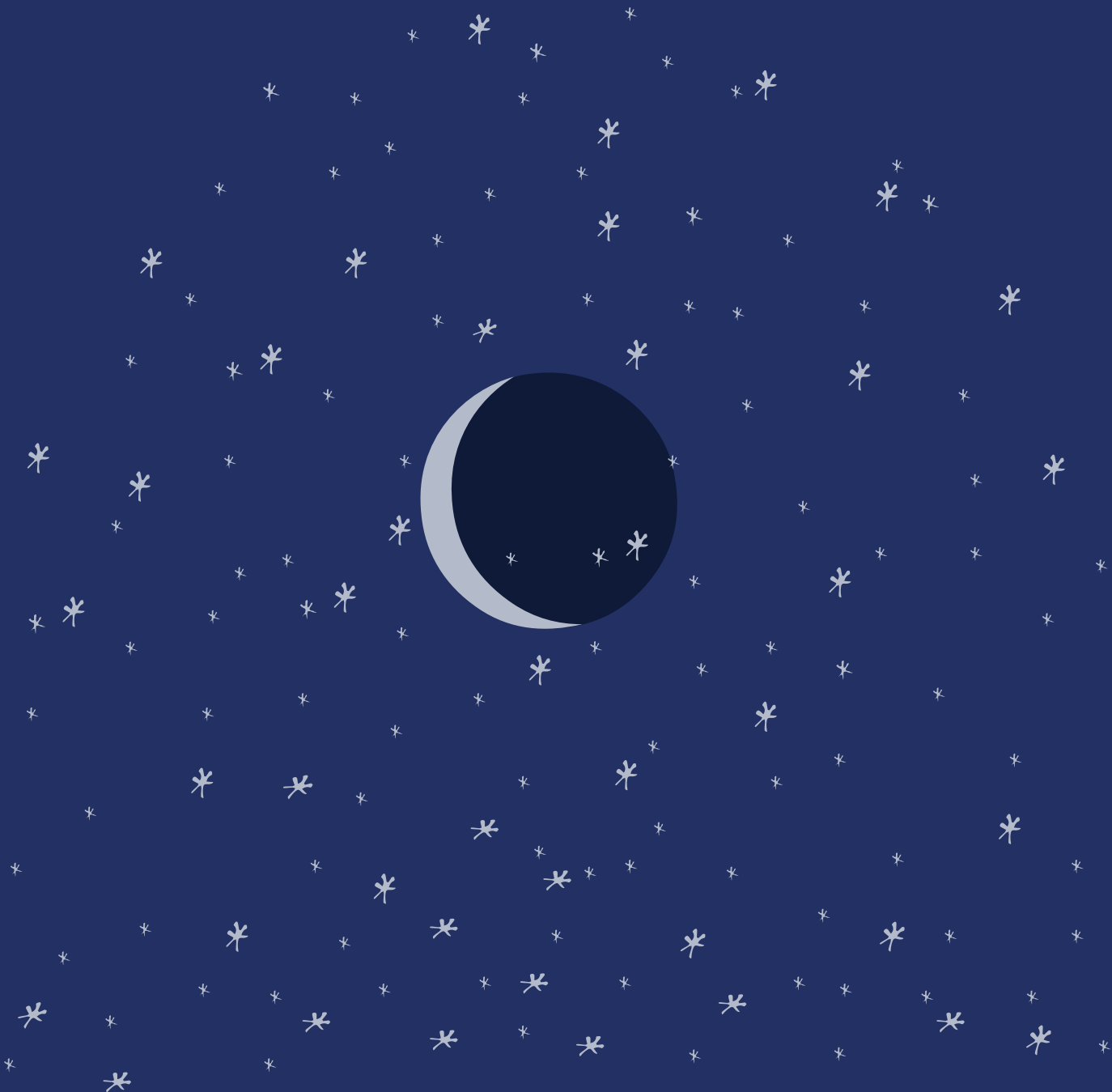
However, after a very serious civil disobedience and resistance developed by the workers, doctors, lawyers, artists and human rights defenders within the "Jeans Sandblasting Workers Resistance Committee", this operation during the blue jeans production was banned in Turkey. Resistance will continue until the day when this deadly operation will be banned worldwide.

Director

Ethem Özgüven: Director and creator of many documentaries, video art work and Contra campaigns. Author of essays and articles in various media. Lecturer at Bilgi University, School of Communication. Coordinator of BIFED.

Petra Holzer: Director and producer of several documentaries, curated several exhibitions, worked with students, did research on grass root activism and women empowerment. Currently director of BIFED.

Selçuk Erzurumlu: After graduating from Film-TV Department of Bilgi University he worked as cameraman and editor in various projects.



EDA SEVİNİN

EKOLOJİK KRİZ VE YERİNDEN EDİLME / ECOLOGICAL CRISIS AND DISPLACEMENT

“İki hafta sonra köylülerin çoğu evlerinin ve avlularının kapılarını kilitleyip kuraklıktan kurtulmak için bavullarını kaptıkları gibi kaçtı. Bunu takip eden üç gece iki gün boyunca, sürekli bir mülteci akışı yaşandı, köylüler başka bir yuvaya taşınan karınca sürüsü gibi gece gündüz demeden, köyün ardındaki dağ yolunu aşındırıp dış dünyaya doğru yola koyuldular, ayak sesleri köyün her köşesinde yankılanıp tüm evlerin kapı ve pencerelerine vuruyordu.”

Bugün ekolojik bir krizle karşı karşıyayız. Bu kriz içinde yaşadığımız krizler dünyasının sadece bir yüzü: iklim krizi, ekonomik kriz, göçmen/mülteci krizi, halk sağlığı krizi... İç içe geçmiş ve birbirini körükleyen bu krizlerin etkilerini insanlar dahil olmak üzere tüm canlılar giderek daha sık ve daha derinden hissediyor. Şayet kriz sözcüğü farklı dönüşüm ve değişim olasılıklarına işaret eden bir açıklık anına gönderme yapıyorsa, bu anı daha iyi, daha adil ve daha yaşanabilir bir şimdi ve gelecek için yakalayabilme çabasını göstermemiz gerekiyor.

2020’de tüm dünya, 2021’e kadar devam eden orman yangınları ve sellerin yanı sıra yüzyılda bir görülen küresel bir salgınla karşı karşıya kaldı. Sadece iki ay önce, ağustos ayının başlarında, Türkiye’nin güneyi cumhuriyet tarihinin en büyük orman yangınıyla kavrulurken, kuzeyindeki sel felaketi seksenden fazla insanın ölümüne, yüzlerce binanın yıkımına, tam olarak bilinmeyen ekonomik kayıplara ve muhtemelen binlerce insanın ülke içinde yerinden edilmesine neden oldu. Buna benzer daha birçok olay küresel ölçekte haberlerin başlıca konusu haline geldi. Tarım alanlarının bozulması, deniz seviyesinin yükselmesi ve sıcaklık artışı ile iklim krizi tartışmaları farklı medya organlarında belki de her zamankinden daha fazla yer almaya başladı. Bu tartışmalarda, iklim krizinin artık sadece teknik/bilimsel çabalarla çözülebilecek bilimsel bir sorun olarak görülemeyeceği örtük bir biçimde de olsa kabul görmeye başladı. Gazeteciler, aktivistler, akademisyenler ve vatandaşlar tarafından iklim krizinin dünyanın tüm sosyal ve politik konfigürasyonunu değiştireceği sıkça dile getiriliyor. Bu yeniden yapılandırmayı hızlandıracak en büyük sorunlardan biri belki de iklim sebepli yerinden edilme olacak.

Ne kadar tartışmalı olursa olsun, rakamlar çok da uzak olmayan bir gelecekte ekolojik krizin milyonlarca insanı evlerinden ve yaşam alanlarından uzaklaştıracağını gösteriyor. Dünya Bankası’nın 2018 raporu, “acil önlem alınmadığı takdirde, 2050 yılına kadar Sahra Altı Afrika, Latin Amerika ve Güney Asya’da 143 milyona yakın insanın iklim sebebiyle yerinden edileceğini” tahmin ediyor. Ayrıca Tropik Kuşak, Güney Asya ve Pasifik’teki birçok ülke ya yaşanamaz hale gelecek ya da deniz seviyesinin altında kalacak. Artık iklim krizlerinin siyasette, toplumda, ekonomide ve demografik konfigürasyonlarda ne tür yapısal düzenlemelere yol açabileceğine değil, aşırı ısınan gezegenimiz için ne tür değişiklikler istediğimize odaklanmanın zamanı geldi.

Diğer tüm krizler gibi, iklim krizi de sosyo-politik çelişkilerle malul. Ayrıca iklim krizi, ulus-devlet sınırlarının ne derece hayali çizgiler olduğunu gözler önüne serdi. Orman yangınları bir ülkeden diğerine sıçradı; çeşitli bölgeler deniz seviyesinin yükselmesinin etkilerini yaşıyor; hava ve su kirliliği ulus-devlet sınırlarının ötesine sızıyor; tarım alanlarının bozulması, kuraklık ve sel nedeniyle gıda ve temiz su kıtlığı artık sadece belli coğrafyalara özgü sorunlar değil. Kimisi afetler şeklinde kimisi de uzun süreçlerin sonucu gelişen tüm bu çevre felaketleri milyonlarca insanı yaşam alanlarını terk etmeye ve daha yaşanabilir alanlara yönelmeye zorluyor. İklim değişikliğinden doğrudan etkilenecek kimi ülkeler, bugün iklim krizi geri dönülemez etkiler yaratmadan önce nüfuslarını insanlık onuruna yaraşır bir şekilde başka ülkelere yerleştirmek için “göçe adaptasyon” politikalarını uygulamaya çalışıyor. Diğer ülkeler, özellikle de ekolojik yıkımın sonuçlarını önlemek ya da en azından başka yöne çevirmek için belirli sermaye birikimine sahip olanlar, göç hareketliliğini durdurmanın yeni yollarını arıyor.

Bununla birlikte, ulus-devletler, özellikle de küresel Kuzey'dekiler, sınırlarına duvarlar, çitler ve dikenli teller inşa etmeye, askeri sınır teknolojilerine milyarlarca dolar yatırım yapmaya, yeryüzünü ulus-devletlere bölmeye ve bunları yaparken de iklim koşullarını daha da kötüleştirmeye devam ediyor. Bu tür göç karşıtı önlemler, dünyadaki güç asimetrisini ve hareketlilik hiyerarşilerini daha da belirginleştiriyor. Belki de Covid-19 bu konudaki en açık örnek: bir yandan, dünyada artan hareketlilik ile küresel bir pandeminin ne kadar hızlı yayılabileceğine tanık olduk. Öte yandan, ulus devletlerin aldığı ilk önlemlerden biri, sınırları istenmeyen gruplara kapatmak, sığınma başvurularını askıya almak ve vize uygulamalarını daha da katılaştırmak oldu. Şiddetten, savaştan, iç çatışmalardan ya da iklim krizinin yıkıcı etkilerinden kaçan göçmen ve mülteciler, "ulusal topluluğa" nüfuz eden bir virüs metaforuyla temsil edilmeye başlandılar.

Benzer ancak çok daha yavaş gelişen bir süreç, iklim değişikliği nedeniyle yerinden edilmiş insanlarla ilgili: sanayileşmiş ülkeler -iklim krizinden orantısız şekilde sorumlu olmalarına rağmen- giderek daha agresifleşen kaynak sömürme politikalarıyla diğer bölgeleri daha da yaşanmaz hale getiriyor. Aynı zamanda sanayileşmiş ülkeler kapılarını kaynaklarını sömürdükleri diğer bölgelerden gelen insanlara kapatıyorlar. Halihazırda göçmen karşıtı sert politikalar uygulayan veya uygulamaya hevesli olan devletler için, iklim krizi, kimi bağlamlarda sınırlarını kapatmak için başka bir mazeret haline de dönüştü. Örneğin, göç karşıtı söylemleri ve politikalarıyla ün salmış Macaristan'da, iklim değişikliğiyle mücadele, istenmeyen göçü durdurmanın çözümlerinden biri olarak görülüyor. Vatandaşların yaşamlarının göçmenlerin yaşamlarından üstün olduğunu savunan yerli (nativist) fikirler bugün çoğu bağlamda kolaylıkla değer kazanıyor ve "davetsiz misafirleri" yalnızca ulusal bir topluluktan değil aynı zamanda "ulusal" bir çevreden de uzak tutarak iklimi koruma iddialarıyla birleşiyor. Fransa'da 2019'da önde gelen bir Ulusal Cephe (Front National) sözcüsü şunları söyledi: "Sınırlar çevrenin en büyük müttefikidir; onlar sayesinde gezegeni kurtaracağız." Dünyanın iklim değişikliğine şüpheyle bakan aşırı sağ partiler, Naomi Klein'ın tabiriyle, bugünün "eko-otoriterleri" haline geldiler.

İnsanları hareket halindeyken durdurmak için daha da sert önlemler öngören bu tür söylemlere rağmen, değişen koşullar insanları hareket geçiriyor ve geçirmeye devam edecek. Muhtemelen öngörülebilir gelecekte dünyayı benzeri görülmemiş bir biçimde yeniden şekillendirecek de... Bununla birlikte, devletlerin uluslararası insan hakları normlarına bağlılığını düzenleyen ve denetleyen uluslararası hukuk, iklim mülteciliğini tanımlama ve ele alma konusunda hala yetersiz. İltica için en kapsamlı çerçeveyi sağlayan 1951 Cenevre Sözleşmesi, "iklim felaketlerini" "haklı nedenlere dayanan" zulüm olarak tanımlıyor. Bu yüzden iklim krizi sebebiyle yerinden edilmiş insanlar mülteci statüsüne sahip olamıyorlar. Uluslararası kuruluşlar, iklim krizi yüzünden topraklarından kopan ve geçim kaynaklarından olan insanlara koruma sağlamak için kapsamlı yasal belgeler düzenleyemiyor. İklim değişikliğiyle mücadele konusunda şimdiye kadarki en kapsamlı uluslararası belge olan Paris Anlaşması'nın belirlenen hedeflerinde iklim mülteciliğinden yalnızca "gelecekteki zorunlu göçü önlemek ve en aza indirmek" kapsamında bahsediliyor.

İklim krizi ya da ülkelerin iklim krizine çözüm getirememeleri nedeniyle zorla yerinden edilen ve uluslararası korumadan yoksun olan kişiler ya hayırseverlik ya da nefret nesnesi olma riskiyle karşı karşıya. Ekolojik kriz dünyayı tahayyül ve tahammül edemeyeceğimiz şekillerde değiştirecekse, ulus-devlet üyeliğinin ötesine geçen ve değişim talebinin öznelinin yeniden tahayyül edildiği farklı bir vatandaşlık kavramına dayanan bir yaşam kurmaya başlamalıyız.

EDA SEVİNİN

EKOLOJİK KRİZ VE YERİNDEN EDİLME /

ECOLOGICAL CRISIS AND DISPLACEMENT

“Six months later, half of the villagers locked their doors and courtyard gates, and fled the drought. Over the next three days and two nights, a steady stream of refugees fled. The crowd of refugees grew like ants relocating to another anthill, as the surged along the road behind the village, heading out to into the world. The sound of their footsteps echoed back to the village, pounding on the doors and windows of every house.”

Today, we are in the middle of an ecological crisis. As a matter of fact, we live in a world swirling in crises: climate crisis, economic crisis, migrant/refugee crisis, public health crisis... Ever increasing number of humans and other living entities experience more frequently and more widely the consequences of these crises which are interwoven and exacerbate each other. If etymologically the word crisis suggests a moment of openness for articulation of different possibilities of transformation and change, it is of utmost urgency for us to seize this moment to demand and work towards a better, fairer, and more inhabitable present and future. In 2020, the entire world faced a once-in-a-century global pandemic alongside bushfires, wildfires, and floods which continued well into the 2021. Only two months ago, in early August, when the south of Turkey was ravaged by the biggest wildfire in the modern history of the country, floods in the north killed more than 80 people, demolished hundreds of buildings, resulted in undetermined economic loss, and possibly displaced thousands of people within the country. Recently, many more such events swept the news at the global scale. The discussions on climate displacement which are driven by the onset of climate change coupled with land degradation, sea-level rise, and temperature increase, began to appear on different media outlets maybe more than ever. In such discussions, it is implicitly admitted that the climate crisis can no longer be seen as a scientific problem to be solved simply through technical/scientific efforts. It is repeatedly voiced by journalists, activists, academics, and concerned citizens that it will alter the entire social and political configuration of the world as we know it. Perhaps, climate related displacement will be one of the biggest issues to pace up this reconfiguration.

Controversial as they may be, estimations also show that in the not-so-distant future, ecological crisis will drive millions of people away from their homes and living spaces. A 2018 report by the World Bank shows that “without urgent action, up to 143 million people could become internal climate migrants in Sub-Saharan Africa, Latin America, and South Asia by 2050.” Also, many countries in the tropical belt, South Asia, and Pacific will become uninhabitable or be under seawater. The question, however, no longer asks what kind of structural adjustments the climate crises might prompt in politics, society, economics, and demographic configurations, it rather focuses on what kind of changes we want for the very much heated planet of ours.

Just like any other crises, climate displacement too is saturated with social-political contradictions. On the one hand, the climate crisis has exposed how fictional the nation-state borders are when it comes to the Earth as a scale. Wildfires spread from one country to another; regions experience impacts of sea level rise; air and water pollution travels beyond nation-state borders; food and clean water shortages due to land degradation, droughts, and floods are no longer peculiar to certain geographies. All these sudden and slow-onset climate related events force millions of people to displace, leave their living spaces and move towards more inhabitable areas. Today, some countries that will be directly affected by climate displacement attempt to implement “migration-as-adaptation” policies to ensure that populations in such countries will be relocated with dignity before the climate crisis strikes them irreversibly. Other countries, particularly those that have certain accumulation of capital to avert or at least divert the consequences of ecological devastation seek new ways to halt people’s mobility.

That said, nation-states, particularly those in the global North, continue building walls, fences, and razor wires at their borders; invest billions of dollars in border military technologies, further dividing and fragmenting the planet earth into nation-state scales as well as worsening the climate conditions. Such contra-migration measures expose power asymmetries and hierarchies of mobility in the world. Perhaps, Covid-19 was the perfect case in point: on the one hand, we witnessed how fast a global pandemic can spread across borders thanks to increased mobility in the world; on the other hand, one of the first ever measures of nation-states

was closing borders to underprivileged groups, suspending asylum applications, and further restricting visa regulations. Migrants and refugees who flee violence, war, internal conflict, or unbearable impacts of the climate crisis were easily -maybe all too readily- compared to the virus that intrudes the “national body”.

A similar yet much more slowly unfolding process pertains to the climate displaced people: industrialized countries -although disproportionately responsible for climate crisis- render other regions even more uninhabitable through increasingly more aggressive resource extraction policies. Concurrently, the countries close their doors to people from such areas. In some contexts that already deploy -or aspire to deploy- harsh anti-migrant policies, climate crisis has become yet another major topic to call on states to close borders. For instance, in Hungary, infamous for its anti-migration rhetoric and politics, fighting climate change is seen as one of the solutions to halt undesirable migration. Nativist ideas that defend the supremacy of native populations’ lives over those of migrants easily gain prominence in many contexts, and they merge with claims to protect climate by stopping the ‘foreign intruders’ out of not only the national community but also the ‘national’ environment. In France, in 2019, a prominent Front National spokesperson said, “borders are the environment’s greatest ally; it is through them that we will save the planet.” Climate-change-skeptic-far-right-parties of yesterday have become, in Naomi Klein terms, “eco-authoritarians” of today.

Despite such discourses portending even harsher measures to halt people on the move, changing environment does and will make people move, possibly reshaping the world in unprecedented ways in the foreseeable future. Nonetheless, international law that regulates and supervises states’ commitment to international human rights norms still falls short in defining and addressing climate displacement. The 1951 Geneva Convention which provides the most comprehensive framework for asylum does not recognize “climate disasters” as “well-founded” persecution; therefore, climate displaced people are not seen entitled to refugee status. International organizations cannot come up with comprehensive legal documents to extend protection to people who flee their lands and livelihoods due to climate related reasons. The Paris Agreement, the most far-reaching international document to combat climate change so far, recognizes climate displacement in the stated goals only to “address, avert and minimize future displacement”.

Lacking international protection, those who are forcibly displaced by climate crisis or countries’ inability to address its consequences face the risk of either being objects of humanitarianism or hatred. If ecological crisis will change the world in ways that is beyond our imagination, we need to start creating an alternative life based on an alternative concept of citizenship that reaches beyond nation-state membership – an alternative where the subjects of political processes and demands for change are the most affected.

PANELLER
PANELS

ÇOBAN ATEŞLERİNİN PARLADIĞI YERDE: MADEN İŞÇİLERİNİN KATLIAMDAN DİRENİŞE UZUN YÜRÜYÜŞÜ /

WHERE THE SHEPHERD'S FIRES SHINE: THE LONG WALK OF MINE WORKERS FROM MASSACRE TO RESISTANCE

BERRİN DEMİR

7 Kasım 2020'de 7. BIFED'e "Yerin Derinliklerinden Geldiler: Katliamdan Direnişeye Soma" online paneliyle katılarak farklı yönleriyle maden işçilerini konuşmuş, 8. BIFED için başta Soma olmak üzere tüm yurttaki direnen maden işçilerinin mücadelelerini ele alacağımız, Bağımsız Maden-İş Sendikası Başkanı Tahir Çetin'in de katılacağı daha geniş kapsamlı bir panel düzenleme kararı almıştık. Uyar Madencilik işçilerinin ödenmeyen tazminatları için Ankara'da geceli gündüzlü sürdürdükleri mücadeleden dönerken cinayet addettiğimiz bir trafik kazasında Tahir Çetin ile Ali Faik İnter'i kaybettik. Temmuz direnişi olarak işçi sınıfı ortak belleğine kaydettiğimiz mücadelenin ışığında, onlarsız, ama önderliklerinde süren direnişeye ithaf ettiğimiz panelimizde, maden işçilerinin katliamdan direnişeye uzun yürüyüşüne tanıklık edeceğiz. Pandemi koşullarında işçilerin çalışma kamplarına hapsedilişini, 13 Mayıs 2014'te Soma'da katledilen 301 maden işçisini, toplumun vicdan ve adalet duygusunu temelden sarsan yargılama süreçlerini, Soma Katliamı özelinde iş cinayetlerindeki cezasızlığı, topraklarını, köylerini terk etmek zorunda bırakılarak yerin yedi kat derinliğine indirilen madencileri, çokuluslu şirketlerin bu topraklara çöküşünü, dağları taşları nasıl talan ettiklerini, köylüleri, kurtları kuşları, börtü böceği nasıl yersiz yurtsuz kırdıklarını konuşacağız. Kapitalizm emeğin de, doğanın da azılı düşmanı, emek sömürsü ile doğa sömürsü birbirinden ayıramayacak denli iç içeyse, emek mücadelesi ile doğa mücadelesi birbirinden koparılamayacak kardeşlerdir. Panelimizde COVID-19'un nasıl bir işçi sınıfı hastalığı olduğuna, işçi kıyımına dönüştüğüne ve maden işçileri özelinde, Hasan Hüseyin Korkmazgil'in dizesinden yola çıkarak "çoban ateşlerinin parladığı yerde" verilen mücadelelere ışık tutmaya çalışacağız.

On November 7, 2020, we have attended the 7th BIFED with the online panel "They Came from the Depths of the Earth: From Massacre to Resistance" and talked about mine workers from different aspects, then decided to organize a more comprehensive panel about the resistance of mine workers first and foremost those in Soma with the participation of Independent Union of Mine Workers Chairman Tahir Çetin. We lost Tahir Çetin and Ali Faik İnter in a traffic accident, which we consider murder, on the way back from their remorseless struggle in Ankara for the unpaid compensation of the Uyar Mining workers. As the July resistance; in the light of the struggle that we have engraved in the collective memory of the working class, we will witness the long march of the mine workers from massacre to resistance in our panel, which we dedicate to the resistance that continues without them, but under their leadership. The imprisonment of workers in labor camps under pandemic conditions, the 301 mine workers murdered in Soma on May 13, 2014, the judicial processes that fundamentally shook the conscience and sense of justice of the society, the impunity for work murders in the light of the Soma Massacre, the miners who were forced to leave their lands and villages, and were lowered seven times deep into the ground, the invasion of multinational companies on these lands, how they plundered mountains and stones, how they made villagers, wolves, birds, and beetles homeless. If capitalism is the fierce enemy of both labor and nature, and if labor exploitation and nature exploitation are so intertwined that they cannot be separated from each other; the struggle for labor and the struggle for nature are inseparable siblings as well. In our panel, we will try to shed light on how COVID-19 is a working class disease, how it turned into worker slaughter, and on the struggles -particularly those of mine workers- at "where the shepherd's fires shine", based on Hasan Hüseyin Korkmazgil's lines.

Katılımcılar: Başaran Aksu, Aslı Odman

14 Ekim Perşembe, 20.00

KADIN EMEĞİ, KADIN KOOPERATİFİ VE İKLİM KRİZİ /

WOMEN'S LABOR, WOMEN'S COOPERATIVE AND THE CLIMATE CRISIS

ÜMİT HAMLACIBAŞI

Toplumsal cinsiyet eŐitliĐi giderek daha da çok tartiŐılan bir konu. İklım krizinin, her cinsi ve türü ayırım yapmaksızın aynı Őiddetle etkileyeceği ortada. İklım krizi ile kadın emeği arasında nasıl bir ilişki var? Tarladan sofraya kadın emeği ne kadar gürünür? Kadın kooperatifleri kadın emeğini gürünür kılmak için yeterli mi? Kadim doğa bilgisini ve tohumları saklayan Anadolu kadını iklime karşı ne kadar eŐit?

Gender equality is an increasingly controversial topic. It is clear that the climate crisis will affect every genus and species with the same intensity without discrimination. What is the relationship between the climate crisis and women's labor? How visible is women's labor from farm to table? Are women's cooperatives enough to make women's labor visible? How equal are the Anatolian women, who preserve the ancient knowledge of nature and seeds, in the eyes of climate?

Katılımcılar: Kùbra Yüzüncüyl, Nardane KuŐçu, Öznur Evergen, Ayşe Gùl Yılığor

15 Ekim Cuma, 20.00

YEREL ÜRETİM VE DAĞITIM İLİŞKİLERİ /

LOCAL PRODUCTION AND DISTRIBUTION RELATIONS

MUSTAFA DERMANLI

Bu panelde, yerelde üretim yapmanın zorlukları, yereldeki üretimin son kullanıcıya ulaşmasındaki yöntemler, üreticilerin üretimlerinin tüketiciye ulaŐtırılmasında belediyelerin rolü, salgınla birlikte daha da artan online satiŐ kanallarının sektöre etkisi, tüketici kooperatiflerinin yöntem ve iŐleyiŐleri ele alınıyor.

The following topics will be discussed in the panel: the difficulties of producing locally, the methods for local production to reach the end user, the role of local governments in delivering the producers' products to consumers, the effect of online sales channels, which have increased with the pandemic, and the methods and operations of consumer cooperatives.

Katılımcılar: Celil Yavuz, İrfan Mutluay, Kerem Avcıergun, Seda Gökçe

16 Ekim Cumartesi, 15.00

BAŞROLDE İNSAN! / QUINTESSENTIAL HUMAN BEING! FAİK UYANIK

Gezeganimiz için eşi benzeri görülmemiş bir noktada; insan medeniyetinin ayak izinin ekolojik dengeyi alt üst edecek seviyelere ulaştığı bir dönemdeyiz. Neden olduğumuz ekolojik kriz, toplum içinde dezavantajlı konuma itilen grupları ve bireyleri her geçen gün daha da kırılgan hale getiriyor. İnsan ile doğa arasındaki ilişkiyi yeniden dengelemek için bir an önce harekete geçmek zorundayız. İnsan yaşamını kalıcı olarak iyileştirmeye odaklanan Birleşmiş Milletler Kalkınma Programı, bu dönüşümde sporun ve sanatın birleştirici gücünden destek almanın önemine inanıyor. UNDP Türkiye İletişim Koordinatörü Faik Uyanık moderatörlüğünde gerçekleşecek panelde, milli sporcu Bahar Toksoy Guidetti ve sanatçı Mert Fırat, sporun ve sanatın toplumsal ve çevresel sorunlar üzerindeki iyileştirici gücünü konuşacaklar.

At an unprecedented point for our planet; we are in a period that the footprint of human civilization has reached levels which make upside down the ecological balance. Because of the ecological crisis we caused, the groups and individuals who are pushed to a disadvantaged position in the society getting more vulnerable each day. We must act as soon as possible to rebalance the relationship between human being and nature. Focusing on enhance human life permanently, the United Nations Development Program believes in the importance of receiving support from the unifying power of sports and art in this transformation. In the panel moderated by UNDP Turkey Communications Coordinator Faik Uyanık, national athlete Bahar Toksoy Guidetti and actor Mert Fırat will talk about the healing power of sports and art on social and environmental problems.

Katılımcılar: Bahar Toksoy Guidetti, Mert Fırat

18 Ekim Pazartesi, 20.00

ETHEM ÖZGÜVEN

ESİN TIGHE’NİN TOHUM AMBARI / ESİN TIGHE’S SEEDBANK

Sevgili Esin,

Aslında bu mektubu gece yarısı seni düşünerek uyandığımdaydım yazdım. Şimdi sabah yedide yalnızca kağıda geçirmek kaldı.

Seni son gördüğüm günden bu yana dünyalarımızı hayallerimizin ötesinde değiştirdi, distopik bir hal aldı. İstemediğimiz ve katlanmakta zorlandığımız bu değişimin temel nedeni ise insan denen yaratığın yaptıkları. O zaman insanlar olarak hak ettiğimizi bulduk diyebilir miyiz? Maalesef sevgili Esin, bu dünyada olan bitenlerin hak etmekle de hiçbir ilgisi olmadığı kanısındayım. Olsaydı eğer Manila’da seksen bin kişinin yaşadığı çöp mahallelerdeki çocuklar çöp torbalarını yırtarak buldukları yemek artıklarına muhtaç olmayı hak etmiş olurdu. Bu dünyanın hak etmekle bir alakası olsaydı eğer, Ege’de boşulan Afgan bebekler de ölmeyi hak etmiş olurdu. Kongo’da, Burkina Faso’da, Eritre’de boylarından büyük silahlar taşıyan çocuk askerler de bizi üzmez, hak ettiler derdik. Ama demiyoruz. Çünkü, bu dünyada bir tarafta yoğun bir acı varken birçok insan da hak etmediği kadar rahat ve bolluk içinde yaşıyor.

Öğrencilerle iki yıldır internet üzerinden bunları tartışıyoruz. İnternetin soğuk ve sahte ortamına rağmen onlarla bir şekilde birbirimize yakınlaşmayı başarabildiğimiz anlar oluyor. Çünkü içtenlike konuşuyorum ve onlara hakikatten bahsetmeye çalışıyorum. Haberleri yok biliyor musun? Tohum, biyoçeşitlilik ve dünyanın içinde olduğu büyük krizden haberleri yok. Myanmar diye bir ülkenin varlığını, Kongo’nun tarihini geçtim Süleyman Demirel’i bile bilmiyorlar. Onlara senden ve yaptıklarından bir hayli bahsettim. Derslere, Buğday Derneği, Temiz Hasat Tüketim Kooperatifi, Toprak Ana gibi oluşumlardan konuklar alıyoruz. Geçen hafta Gökçeada’da sağlıklı lavanta kremleri üreten Deniz Kayacan Güngör derse katıldı ve hepimize ümit dağıttı. Dönem sonunda öğrencilerin tarım ve gıda konusunda anlamlı ve kalıcı bir bilgiye sahip olacaklarını umuyorum.

Ne düşünüyorum biliyor musun? Eğer insan olarak görevimiz hayatın sürekliliğini sağlamak ve biyoçeşitliliği korumak ise işimiz bir hayli zor. Artan insan nüfusunun, ekosistemin sürdürülebilirliğine karşı ciddi bir sorun olduğu aşikar. Peki insanlar bundan sonra bir çocuk yapmaya başlasa ve üç yüz yıl sonra nüfus bir milyara inse; bu biyoçeşitliliği korumak için bir çözüm olur mu? Böyle bir olasılıkta insanlardan boşalan bölgeleri kaplayacak ormanlar, dünyayı soğutmaya başlayacak ve belki yeni bir buzul çağına girilecek. Şimdi olduğu gibi o zaman da bu ısı değişimine alışamayan canlı türleri yok olmaya devam edecek. Tıpkı İspanyol istilacıların Aztek ve İnkaları yok ettiğinde Güney Amerika’da olduğu gibi. Peki, bunun uyarı nedir? İnsan kendi nüfusunu, diğer canlıların nüfusunu nasıl ayarlamalı ve nasıl yaşamalı? Bunu tam olarak bilmemize olanak yok ama az tüketmek, dayanışmak, yerel, küçük ve yavaş yaşamak bir anahtar olabilir.

Seni ve Alan’ı son gördüğüm yer Petra ile balayımızı geçirdiğimiz bağ evi. Oraya “Bağ Hause” demiştik yirmi üç yıl önce. Geçtiğimiz Mayıs ayında Bağ Hause’dan ayrılırken, bahçede sana duyduğum hislerin karşılıklı olduğunu anlamak bana büyük bir mutlulukla birlikte bir parça da hüznün verdi. Bütün kuvvetli duygularda biraz da hüznün saklı herhalde. Oradaki insanların bir kısmı bizim aramızdaki bu derin dostluğa anlam veremediler. Bu da çok anlaşılabilir bir şey, nasıl anlaşırlar ki? Seninle birbirimizi çok eski tanıyıyoruz ve ne yazık ki çok fazla biraraya da gelemedik. Belki de bu ikisinin gözleri neden yaşlı diye de sormuşlardır kendilerine. Onlara verecek bir cevabım yok. Ben de bilmiyorum birbirimize nasıl bu kadar derin bir arkadaşlıkla bağlandığımızı. Bilmiyorum ama bu durumdan da çok memnunum. Her şeyi de bilmek gerekmiyor ve bu haliyle bana fazlasıyla yetiyor.

Festival hazırlıklarımız sürüyor. Bu yıl da pandemi nedeni ile festivali konuksuz yapmak zorunda kalacağız. İçimizde yüzyüze buluşmanın hüznü olsa da sayende yeni bir heyecanın da içerisindeyiz. O güzel ellerinle ve büyük emeklerle biriktirdiğin tohumların, BIFED’de özel ve yeni bir bölüm başlatacak. Gelenekselleşeceğine inandığımız “Esin Tighe Tohum Takas Şenliği” ile tohumlarını, Türkiye başta olmak üzere dünyanın çeşitli bölgelerine dağıtacağız. Tohumların, Artvin’den Datça’ya uzanan bir coğrafyada yaşam bulacak ve toprakla buluşacaklar.

Sevgili arkadaşım, şimdilik benden bu kadar. Petra ile birlikte sana ve sevgili Alan’a en kalpten sevgilerimizi iletiyoruz.

Seni çok seven arkadaşın,

Ethem Özgüven

Dear Esin,

Actually, I wrote this letter when I woke up in the middle of the night thinking of you. Now, at seven in the morning, all that's left is to put it on paper.

Since the last time I saw you, our worlds have changed beyond our dreams to become dystopian. The main reason for this change, which we do not want and have difficulty in enduring, is the actions of the creature called human. Then can we say that we have found what we deserve as human beings? Unfortunately, dear Esin, I believe that what is going on in this world has nothing to do with deserving. If it were, the children in the garbage neighborhoods of eighty thousand people in Manila would deserve to be dependent on the leftovers they found by tearing the garbage bags. If this world had anything to do with deserving, Afghan babies drowned in the Aegean would have deserved to die too. In Congo, Burkina Faso, and Eritrea, child soldiers carrying weapons larger than their height would not upset us, we could say that they deserve it. But we are not. Because, while there is intense pain in this world, many people live in comfort and abundance that they do not deserve.

We have been discussing these online with students for two years. Despite the cold and fake environment of the Internet, there are moments when we somehow manage to get closer to each other. Because I speak sincerely and try to tell them the truth. They have no idea, you know? They do not know about the seeds, biodiversity and the great crisis the world is in. They do not even know about the existence of a country called Myanmar, the history of Congo, even Süleyman Demirel. I told them a lot about you and what you did. We receive guests from organizations such as Buğday Derneği, Temiz Hasar Tüketim Kooperatifi and Toprak Ana. Deniz Kayacan Güngör, who produces healthy lavender creams in Gökçeada has attended the lecture last week and gave us hope. I hope that students will have a meaningful and permanent knowledge about agriculture and food at the end of the semester.

You know what I'm thinking? If our duty as human beings is to ensure the continuity of life and protect biodiversity, our job is very difficult. It is obvious that the increasing human population is a serious problem for the sustainability of the ecosystem. What if people started to have only one child and population decreased to one billion in three hundred years; would this be a solution to protect biodiversity? In such a scenario, the forests that will cover the emptied areas will start to cool the world and maybe a new ice age will be entered. Species that cannot get used to this heat change will continue to disappear, as they are now. Just like what happened in South America when Spanish invaders destroyed the Aztecs and Incas. So what's the right setting for this? How should humanity adjust its own population, the population of other living things, and how should they live? We cannot know for sure; but consuming less, cooperating, living local, small and slow may be the key.

The last place I saw you and Alan is the vineyard house where Petra and I spent our honeymoon. We called it "Bağ Huse" twenty-three years ago. When I left Bağ Huse last May, it gave me great happiness and a bit of sadness to realize that my feelings for you were mutual in the garden. I guess there is a bit of sadness hidden in all strong emotions. Some of the people there could not understand the deepness of the friendship between us. This is quite understandable, how can they comprehend it? You and I don't know each other for very long and unfortunately we didn't get together much. Maybe they asked themselves why the two of us had tears in our eyes. I have no answer to give them. I also don't know how we bonded to each other with such a deep friendship. I don't know, but I am very happy for we are. It is not necessary to know everything and it is more than enough for me as it is. Our preparations for the festival continue. This year, we will have to hold the festival without guests again due to the pandemic. Despite the sadness of not being able to meet face to face, we also have a new excitement thanks to you. The seeds you have collected with your beautiful hands and great efforts will start a special and new section at BIFED. We will distribute your seeds to various parts of the world, especially Turkey with "Esin Tighe Seed Exchange" which we believe is going to become annual. Your seeds will come to life and meet the soil in a geography stretching from Artvin to Datça.

My dear friend, this is all I have for now. Together with Petra, we send our most heartfelt to you and dear Alan.

Your friend who loves you very much,

Ethem Özgüven

ÖDÜL & FESTİVAL ÇANTASI
AWARDS & TOTE BAG

ÖDÜL & FESTİVAL ÇANTASI / AWARDS & TOTE BAG

FESTİVAL ÇANTASI / TOTE BAG



Beyza Aksoy, 1998 Ekim doğumlu. İstanbul Bilgi Üniversitesi İletişim Fakültesi'nde, Televizyon Haberciliği ve Programcılığı Bölümü'nde öğrenimini sürdürüyor. Bu sırada bazen çalışıyor, bazen çekiyor, bazen kurguluyor. Hayatı kurcalamaya ve öğrenmeye çalışıyor.

Beyza Aksoy. Born in October 1998. She continues her education at Istanbul Bilgi University, Faculty of Communication, Department of Television Journalism and Programming. Sometimes working, sometimes shooting, sometimes editing. She is trying to tinker with life and learn.

ÖDÜL / AWARDS



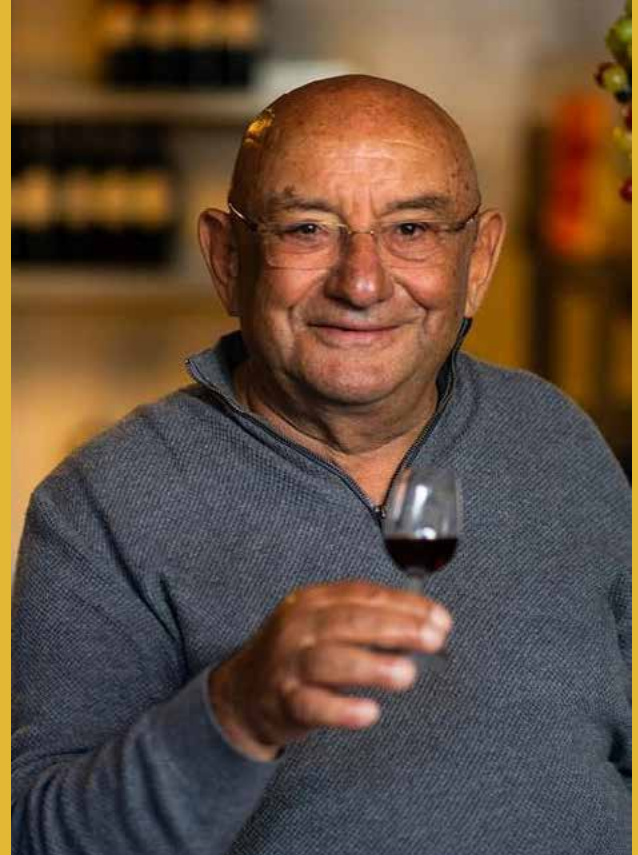
Ülker Aral, 1991 yılında doğdu. 2013'te Bahçeşehir Üniversitesi Endüstri Ürünleri Tasarımı Bölümü'nü bitirdikten sonra çeşitli tasarım ofislerinde ağırlıklı olarak ambalaj tasarımı üzerine çalıştı. 2018 yılında Politecnico di Milano'da Servis Sistem Tasarımı üzerine yüksek lisans programına katıldı. 2020 yılı itibarıyla Bozcaada'daki aile işletmesi olan Aral Tatil Çiftliği'ni işletmekte ve aynı zamanda farklı firmalarla tasarım işlerine devam etmektedir.

Ülker Aral was born in 1991. She was graduated from Bahcesehir University from Industrial Design in 2013. She worked in several design studios mostly in Package Design. She made her Master's Degree in Politecnico di Milano in Product Service System Design. Currently she is managing her family boutique hotel in Bozcaada during summers and continuing her design career as a freelancer.

GÜNAY YURDAKUL

Bozcaada'nın ilk Müslüman şarap üreticisinin son kuşak temsilcisi olan Haşim Yunatçı ömrünü adanın en önemli değerleri olan üzüm bağlarına adanmıştır. Adanın yerel üzümleri olan kuntra, karalahna, vasilaki ve çavuş üzümlerinin korunması ve geliştirilebilmesi için şaraplarını büyük çoğunlukla bu üzümlerden yapmıştır. Kansere yenik düşerek 70 yaşında kaybettiğimiz Haşim Yunatçı, ömrünün son yılında bile on bin kütüklük bağ dikmiştir. Şahsına münhasır kişiliği ile herkesin sevgisini ve saygısını kazanmış olan Haşim Yunatçı, Bozcaada'nın tarihinde asla unutulmayacak karakterlerden biridir. Onu sevgi ve saygıyla anıyoruz. Kalplerimizde yaşayacak.

Haşim Yunatçı, the last generation representative of Bozcaada's first Muslim wine producer; has devoted his life to the vineyards, which are the most important values of the island. He has produced his wines mostly from island's local grapes kuntra, karalahna, vasilaki and çavuş in order to protect and develop them. Haşim Yunatçı, who has lost his battle with cancer and died at the age of 70, planted a vineyard of ten thousand logs even in the last year of his life. Haşim Yunatçı, who has won the love and respect of everyone with his unique personality, is one of the characters that will never be forgotten in the history of Bozcaada. We remember him with love and respect. He will continue to live in our hearts.



HAŞİM YUNATÇI
(1950-2020)

SPONSORLAR & TEŞEKKÜRLER

SPONSORS & THANKS

EKİP

TEAM

SPONSORLAR & TEŞEKKÜRLER / SPONSORS & THANKS



DEMİRER ENERJİ ÜRETİM SANAYİ VE TİCARET A.Ş.



Kingdom of the Netherlands



DIAGEO

avusturya kültür ofisi^{ist}



“Açık Radyo.”
94.9

BİR GÜN

PlumeMag

MAGMA

MENDİREK

sendika.org

yeşilist



film



YAKAMOZ

mavibeyaz

By Zeki

SPONSORLAR & TEŞEKKÜRLER / SPONSORS & THANKS

ALI KAYAALP
ALIŞAN ÇAPAN
ALPER AKDENİZ
ALTUĞ ÖZTÜRK
AYLIN DAĞSALGÜLER
BERRİN DEMİR
BIKEM EKBERZADE
BURAK MUTCALIOĞLU
BURAK ÖZÇETİN
BURAK YETGİN
BUSE PINAR KAÇAR
CAN CANDAN
CEM TINAZ
DIDEM DANIŞ
EDA SEVINİN
EKİN ERSİN
ERHAN MUTLU
ERKAN SAKA
EROL ARSLAN
ESRA ERCAN
FATMA GENÇ
FIGEN GÖNÜLCAN
FIGEN TOĞRUL
FÜGEN UĞUR

GÜNAY YURDAKUL
HALİL NALÇAOĞLU
HANDE KIRCI
İLKSEN MAVITUNA
İPEK VAN DIJK
LALE CAPALOV
LALEHAN ÖCAL
MARYLOU O'NEIL
MEHMET GENÇ
MEHMET SUCUOĞLU
NAZAN PAKKAN
OĞUZHAN ÖZORMAN
ÖMER MADRA
ÖZCAN GERMIYANOĞLU
SERAY GENÇ
ÜMIT HAMLACIBAŞI
YEŞİM USTAOĞLU
GÜNAY YURDAKUL
HALİL NALÇAOĞLU
HANDE KIRCI
İLKSEN MAVITUNA
İPEK VAN DIJK
LALE CAPALOV
LALEHAN ÖCAL

MARYLOU O'NEIL
MEHMET GENÇ
MEHMET SUCUOĞLU
NAZAN PAKKAN
OĞUZHAN ÖZORMAN
ÖMER MADRA
ÖZCAN GERMIYANOĞLU
SERAY GENÇ
ÜMIT HAMLACIBAŞI
YEŞİM USTAOĞLU
MARYLOU O'NEIL
MEHMET GENÇ
MEHMET SUCUOĞLU
NAZAN PAKKAN
OĞUZHAN ÖZORMAN
ÖMER MADRA
ÖZCAN GERMIYANOĞLU
SERAY GENÇ
ÜMIT HAMLACIBAŞI
YEŞİM USTAOĞLU

EKİP / TEAM

FESTİVAL BAŞKANI / FESTIVAL PRESIDENT

HAKAN CAN YILMAZ

FESTİVAL KOORDİNATÖRÜ / FESTIVAL COORDINATOR

ETHEM ÖZGÜVEN

FESTİVAL YÖNETMENİ / FESTIVAL DIRECTOR

PETRA HOLZER

FESTİVAL YÖNETMEN ASİSTANI /

FESTIVAL DIRECTOR ASSISTANT

SÜLEYMAN EVRAN

TERCÜME / TRANSLATION

BURCU HALAÇ

YAPRAK AYDIN

ŞEVVAL DOLANBAY

SABAH DENİZ GÜLENSOY

İLETİŞİM KOORDİNATÖRÜ /

COMMUNICATION COORDINATOR

SÜLEYMAN EVRAN

GRAFİK TASARIM / GRAPHIC DESIGN

ECE KURTBOĞAN

BASIN İLİŞKİLERİ / PRESS RELATIONS

BEYZA AKSOY

BASIN DANIŞMANI / PRESS ADVISOR

MUSTAFA DERMANLI

WEB TASARIM / WEBMASTER

EGECAN ÇİTİM

DOĞUKAN SEVEN

BERRAK GÜLOĞLU

MEHMET PAYLASLIOĞLU

SELÇUK ERZURUMLU

OYTUN SUNGU

SÜLEYMAN EVRAN

PETRA HOLZER

SOSYAL MEDYA / SOCIAL MEDIA

NİSAN ŞİR

BEYZA AKSOY

SABAH DENİZ GÜLENSOY

AKSEL ANIL

ÖMER KACAMER

ECE KURTBOĞAN

ÜLKER ARAL

FONLAMA UZMANI / FUNDIG SPECIALIST

ŞEVVAL DOLANBAY

ÖN SEÇİM EKİBİ / PRE-SELECTION TEAM

SÜLEYMAN EVRAN

LEVENT MENEKAY

ÖN SEÇİM KOMİTESİ / PRE-SELECTION TEAM

DOMİNİQUE PEFTİTSELİ

KYRİAKOS PEFTİTSELİS

AYŞEGÜL SELENGA TAŞKENT

FİGEN GÜLCAN MARANGOZ

EZGİ BAKÇAY

BERRAK GÜLOĞLU

MEHMET PAYLASLIOĞLU

SELÇUK ERZURUMLU

OYTUN SUNGU

SÜLEYMAN EVRAN

PETRA HOLZER

KATALOG / CATALOGUE

ŞEVVAL DOLANBAY

YAPRAK AYDIN

EKİP / TEAM

SABAH DENİZ GÜLENSOY
İREN BIÇAKÇI
NİSAN ŞİR
ECE KURTBOĞAN

FİLM TRAFİK / FILM TRAFFIC

SÜLEYMAN EVRAN
AKSEL ANIL
ECEWORX / BERİVAN ALBUGA

AÇILIŞ VE ÖDÜL TÖRENİ / OPENING AND AWARD CERMEONY

ŞEVVAL DOLANBAY
BEYZA AKSOY
NAZLI SALCIOĞLU

TEKNİK KOORDİNASYONU / TECHNICAL COORDINATOR

LEVENT MENEKAY
EGECAN ÇİTİM

SPOT VE VİDEO KURGU / SPOT AND VIDEO EDITING

TUĞKUN ZEROĞLU
AKSEL ANIL
ÖMER KACAMER
LEVENT MENEKAY
DOĞUKAN SEVEN
MERT KAAAN BILDIRCIN
ETHEM ÖZGÜVEN

YOUTUBE-KANAL YÖNETMENİ / YOUTUBE-CHANNEL DIRECTOR

LEVENT MENEKAY

Q&A KOORDİNASYONU / Q&A COORDINATION

ŞEVVAL DOLANBAY

PANEL KOORDİNASYONU / PANEL COORDINATION

İREN BIÇAKÇI

ÇANTA TASARIMI / TOTE BAG DESIGN

BEYZA AKSOY

ÖDÜL HEYKEL TASARIMI / AWARD TROPHY DESIGN

ÜLKER ARAL

BOZCAADA VIDEO, FOTOĞRAF / BOZCAADA VIDEO, PHOTOGRAPHY

BERNA KÜPELİ

DANIŞMAN KURULLAR / ADVISOR BOARDS KURUL / BOARD

SİBEL YARDIMCI
MAJA BOGOJEVIĆ
DİDEM DANIŞ
TÜL AKBAL
LALEHAN ÖCAL

SANAT / ART

NACİ GÜÇHAN
ALİŞAN ÇAPAN
FEYYAZ YAMAN
FUNDA ALP
SERAY GENÇ

EKOLOJİ / ECOLOGY

BÜLENT ŞIK
FİGEN TOĞRUL
ERGEM ŞENYUVA

WELLBEING

LALE ÇAPALOV

FİLM İNDEKSİ
FILM INDEX

FİLM İNDEKSİ / FILM INDEX

Ağaçlar Ayakta Ölüyor s:21

Alev (Bara) s:28

Apartmanların Gölgesinde: Bir Kent Tarımı

Deneyimi s:56

Arılara Ne Oldu? s:19

Arica s:30

Barınak s:54

Başka Bir Cennet s:27

Bir Ömür Anadolu s:33

Bulak s:50

Büyük Saat Küçük Saat s:53

Cennet Ellerinden Giderken s:59

Cennette Bile s:48

Çalıntı Balık s:45

Darling s:35

Ekotopya s:58

Filistin Mahallesi s:55

Gelgitlerin Sessizliği s:44

Goca Yörügün Tohumları s:51

Güneş Hariç Hiçbir Şey s:29

Haenyeo: Denizin Bilgeliği s:24

Hareketli Kumlar s:39

İçteki Domuzu Yatıştırmak s:25

İklim Arafı s:26

İnsan VS Fil s:36

Joël ve Krystel, Yaşayacağımız Hayat s:47

Kadim s:57

Köyümün Sahibi Kim? s:38

Kueka: Taşlar Konuştuğunda s:24

Kum s:62

Kül s:41

Orfoz: Resifin Efesi s:52

Sınır s:49

Sıradan Birkaç Gün s:32

Son Sığınak s:46

Sonsuza Dek Nükleer s:31

Şamanların Kabusu s:20

Tatlı Fransa s:22

Teuga s:37

Yardibi s:40

Yasa s:43

Yeryüzünde Atom Bombaları s:61

FİLM İNDEKSİ / FILM INDEX

A Few Ordinary Days p:32

A Lifetime Anatolia p:33

Another Paradise p:27

Arica p:30

Ash p:41

Atomic Bombs on the Planet Earth p:61

Auld p:57

Border p:49

Darling p:35

Douce France (Sweet France) p:22

Dusky Grouper: The Lord of The Reef p:52

Ecotopia p:58

Even in Paradise p:48

Farming in the Shadows p:56

Fount p:50

Haenyeo: Wisdom of the Sea p:24

Human VS Elephant p:36

Joël and Krystel, Our Life To Live p:47

Kueka: When the Stones Speak p:23

Nothing but the Sun p:29

Nuclear Forever p:31

Palestine Neighborhood p:55

Sand p:62

Seeds of Goca Yörük p:51

Shelter p:54

Shifting Sands p:39

Silence of the Tides p:44

Stolen Fish p:45

Teuga p:37

The Climate Limbo p:26

The Clocks p:53

The Code p:43

The Flame (Bara) p:28

The Last Shelter p:46

The Shamans' Nightmare p:20

To Calm the Pig Inside p:25

Trees Die Standing Tall p:21

What Happened To The Bees? p:19

While Paradise Is Destroyed p:59

Who Owns My Village? p:38

Yardibi p:40

